

تصویر ابو عبد الرحمن الحکری

دەفتەری روژنەبیری ئێـژەڵا کوردنەوهی کوردی

مەنتەسێ ئێـژەڵا

ئێـژەڵا ئێـژەڵا ئێـژەڵا

www.iqra.ahlamontada.com

کەشکۆلی کە لە پووری ئێـژەڵا کوردی

سۆکرنەوهی ئێـژەڵا

محمد مهدي عهزلي قهزوهي

پەرگە چوارەم

چاپی یەكەم

١٩٩٣

بەـژەـ

کۆماری عیراق
وہزارهتی رۆشنبیری و راگه یانندن
دەزگای رۆشنبیری و بلاوکردنەوهی کوردی
زنجیره‌ی ژماره (٢٩٠)

کەشکۆلی کە لە پووری ئە دەبی کوردی

کۆرڤنەوهو لیتۆلینەوهی
محمد مه‌د عه‌لی قه‌ره‌داغی

بەرگی چوارەم

چاپی یەکەم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وتیهك

ئەگەر لە سەرەتای ئەم بەرگەوێ بەهۆی چەند شتێك بەدرکێتم ، پێش
 ھەموویان ئەو دەتێم : کہ تا زیاتر بگەڕێن و ھەولێ فراوتر بەدین باشتر
 بۆمان دەر دەکوێ کہ چ زیاتیک لە کەلەپووری ئەدەبی ئەم گەلە کەوتەو ،
 چەند گەوھەر و ملوانکەئێ نایاب و گرانەھای ئەدەبیان پێسەر و شوێن
 بو .

لەم بەرگەدا ناوی کۆمەلێک شاعیر و شاعیرێ جۆراوجۆر و فرەبابەتیان
 دەخوێتیتەوہ کہ تا ئێستە لە بواری بوژاندنەوہی سامانی کەلەپووری
 ئەدەبیدا - وەك پێویست - لایان لێنەکراوەتەوہ ، نەوہی ئەمڕۆی کورد
 بە ناو و بەرھەمیان ئاشنا نیە . ئەمانەیش رەنگە وەك دلۆپتیک لە دەریابەك
 بن . بۆ سەلاندنی ئەم قسە تەنھا بەك قسەئێ مامۆستای مەزنی کورد
 (رەنجووری) دینەوہ پیری خوێنەری کورد ، کہ کاتیک دەبوێ کۆری
 ئەدیانی کۆنمان پێناسیتێ ، ناوی (٥٥) (١) پەنجاو پێنج لە شاعیرێ
 مەشھوور و ناواری کوردمان بۆ تۆمار دەکات . بەلام کہ ئەمڕۆ بمانەوێ
 سەر و سۆراخی بەرھەم و دیوانی ئەو (٥٥) شاعیرە بکەین دیوانی چەندیانمان
 بە تەواویی و کۆکراوئێ ، یان بە ناتەواویی و نیوچلێ و کۆنەکراوئێ دەست
 دەکوێت ؟

وہلامی ئەم پرسیارە ماندو بوونی زۆری ناوێ و بە چاویاخشاندتیکێ
 کەمێ کتیبخانەئێ کوردی دا بۆمان دەر دەکوێ کہ (ھیج) (٢) !

(١) بروانە : دیوانی رەنجووری مەلاومەری زەنگنە ، ل : ٧٢ .
 (٢) مەبەستم لە (ھیج) نەوہ نیە کہ ھەر بە یە کجاری ھیجان بۆ نەکراوئێ
 چونکہ شاعیرێ وەك (وہل دیوانە) و (سەبەدی ھورامی) و
 (بیتارانئێ) ھەن کہ بە کێچ و کالی و ناتەواوی شتێک بۆ دیوانە کاتیان
 کراوہ ، بەلام ئەو کارەو ھیج ، لە چا و ریزو پلەئێ ئەو شاعیرانەدا ،
 ئەگەر برایش نەبن خزم .

ئەوئى گەلئى جار باسەم كوردەو ئەم جارەيش دەيلئىمەو ئەوئى ئەوئى
 رۆئى - رۆئى ، لەگەل رابوردوو هئىچ ناكۆئى ، بەلام ئئىستەيش نەچوئە
 بچن و ، لەوانەئى ئەگەر قۆلى مەردانەئى لئى هەلمارئى و ، هەولى پىوانەئى
 بۆ بدرئى گەلئى شت بكرئى . بەلگەئى ئەم قەشەم ئەم ديارى بە بچكۆلەئى
 ئەم جارەمە كە برئىتە لە بەرھەمى كۆمەلئىك لە شاعىرە ناودارە كانمان و تا
 ئئىستە باخچەئى ئەدەبى كوردى لە بۆن و بەرامەيان بئى بەش بوو خۆئىنەرانى
 كوردئىش لە هەوالئىان بئى ئاگا بوون . ديارە ئەمەئىش دواقۆئاغ نەو ، وەك
 دەلئىن (مەيدان مشك نەبخواردە) .

بەلام كئى ئەم كارە بكات ؟ كئى لە خۆشى و راباردنو ئاسوودەئىسى
 ژيان دەبوورئى ؟ كئى ئامادەئى ئەوئى شەونخوئى زۆرو ، شەودانەدەم پۆزۆو ،
 خۆماندووكردنو ، چاو كزكردنو ، قایل بوون بە گوئەگىرئى و ، دوورگرتن
 لە كۆرو كۆمەلئى هاوئەلان و دۆستانو ، تەنانەت وازھىتان لە بەشئىكى ئەركى
 مال و مندالئىشى بكا بە پۆيلانەئى بووكى كە لەپوورى ئەدەبى كوردى ؟
 - بە كورتى - كئى هەبەخۆئى بۆ بووژاندنەوئى زىندو كوردنەوئى سامانى كەم
 وئىئە باو باپىرانمان تەرخان بكات ؟

بۆ وەلامئى ئەم پىرسيارەئىش - بەداخەوئە - گۆرەپانەكە چۆل دەئىئىن و ،
 شارەزاو لئىھاتووى ئەوتۆمان نە بىر لەو زيانە گەورە بكاتەوئە كە بە
 كەمتەرخەمىكردنى ئئىمە لە سامانەكەمان دەكەوئىت و ، تا لئىشى بوەستئىن
 دىزتر دەئىت و ، تا چاو پىروانى ئەم و ئەو بئىن فرەتر لە ژيان و بەسەرھاتو
 بەرھەمیان لە كئىس دەچن .

● وەك دياردەبەكى شايانى باسى ناو ئەم بەرگەئىش جگە لەوانەئى
 لەوئى و لئىرە ئىشارەم بۆ كروون ، دەبئى پەنچە بۆ ئەو رابكئىشم كە كاتئى ئەم
 شاعىرانە ئەم شىعراەيان گوتوئە باوى شىعرى سىاسى و نئىستمانى نەبوئە ،
 ئەم شاعىرانەئىش وئىستووئىانە لە ھەر بابەتئىك و دئىمەتئىك و رووداوتئىك ھۆبەك

دروست بکن بۆ ئهوهی شیعی پیا - یا تیا - بلین . ئهوه جۆره شیعرانه ییش
گه لئ جار ده چنه قالبی چیرۆکه وه وهك كورته چیرۆك خۆیان ده نوئین .

● له م بهر گه دا زیاتر له بهر گه کانی پیتشو وهولی ئه وه م داوه نوسخه ی
جیا جیا په یدا بکه م و شیعه کان باش و راست و دروست بنووسمه وه ، به لام
ئهم ئاره زوه یشم له هه موو لایه کدا نه هاتوه ته دی و ، گه لئ جار شیعه کانم
به گومانه وه نووسیوه ، هه ندی جار ییش وهك مه ته ل هه له تیان هه ندی رووی
نووسینه وه ی شیعه کانم له که شکۆ له کان وه رگرتوه و ، له وانیه رووی
دیکه ییش هه لبگرن ، به لام هه رچیم پین کرا پین هیچ در ئنیم نه کردوه و هه ر
ئه وه م پین کرا وه که کردومه ، یار مه تیدانی مامۆستا محمادی مه لا که ربییش
له گه ل سه رجه می ئهم بهر گه دا به رده وام بوه .

● ئه گه ر کات و ده رامه تی ره سا هه بوایه و ، پسپۆرو شاره زای
خۆته رخان کردوو بۆ ئهم کاره هه بوایه ، راست و دروستر ئه وه بوو ئه وه
که شکۆ لانه ی لیره دا باسیان ده که پین و شتیان لئ وه رده گرین و تا ئیسته له
بواری که له پووردا ناویان نه ییسترا وه ، پین جیا وازی و جیا کردنه وه یه که یه که
هه موویان چاپ بکرایه ن و بخرایه نه به رده ستی خۆتسه ران و شه یدا یانی
ئهم باب ه تانه .

گورتہ باسیکی ئەو کەشکۆلانی ئەم بەرگەدا

سوودیان لێ وەرگیراوە

کەشکۆلی قادری شیخ صەمەد (سەلەسی)

- ۱ -

دۆزینەوێ هەر کەشکۆلیکی کوردی و ، زرااندنی ناوی و ، باس کردنی ناوەرۆکی و ، لیکۆلینەوێ ناواخسەکی و ، بەراوردکردنی لەگەڵ کەشکۆلەکانی دیکەداو ... هەنگاویکی نوێیە لە سەر رینگە پیرۆزی بەرھەم کۆکردنەوێ ، شۆینەواردۆزینەوێ دەیان شاعیری گەرە و تار شیرین و زمان پاراوی گەلە کەمان ، کە دەیان و صدان سال لەمەوبەر بە زمانی شیرینی کوردی شیریان ھۆنیوەتەوێ ، ملوانکە زێرنی و شەھی کوردیان بە دیاری دەستی خۆیان بۆ ئەو کانی دواي خۆیان ھەلگرتوێ .

ھەرچەند زیاتریش بگەرێن و وردتر مەودای پشکنین فراوان بکەین رووتر بۆمان دەردەکەوێ - لەگەڵ ئەوێدا کە ئەندازە بەرھەمی لەناوچوو کەشکۆلی فەوتاو مان نازانرا و لەوانە بە زۆر سەرسام ھینەر بیت - کە تا ئێستە زۆر کەشکۆل و بەرھەمی بە بایەخی دوورەدەست و ناوئەیسراو بوخچەیی نەکراوێ ئەدەبی کوردیان ھەن لە سووچ و قوشبەنی کتیبخانە گشتی و تاییەتی بەکاندا ، بێ نازو لە ژێر تۆزو خۆلی لەبیرکردن و کەمتەرخەمی رۆشنیرانی کورد لە عاستیاندا دەیان مەترسی گەرە ھەرپەشەیی لەناو بردیان لێ دەکاتو ، بە لەناوچوونیان ئەو بەشە گەرەبەیی سامانی کە لەپوورو زمان و میژووی گەلە کەمان - وە ک ئەو ھەموو سامانێ کە لەمەوبەر لەناوچوون - بۆ بە کجاری زیندە بەچال دەکریت و زیاتیکی دیکە قەرەبوونە کراوێ لە گەلە کەمان دەکەوێت .

لەم روهوه زۆر گوتراوه ، تا زیاتریش بگوترێ و ئهو مەترسیانە دەست نیشان بکرتن هەر جینگەى خۆبەتى و زیاد نەگوتراوه .

بەلگەى ئەم جارهى ئەم باسەمان کەشکۆلىکى دیکەى رەنگینى شاعیرانى کوردمانە کە مەن پێ بزانم - تائىستە هیچ رۆشنیرتکى کورد باسى نەکردووە ، لە قۆناغەکانى پێشووى بلاوکردنەووە لىکۆلینەووەى بەرەم و دیوانى شاعیرانى کورددا سوودى لى وەر نەگیراوە ، نەبوونى ئەم سەرچاوە لە بەر دەستى لىکۆلەرەواندا زیاتىکى گەورەى لە ئەدەبى کوردى کەوتووە ، کەلێن و کە لە بەرى پرنەکراوە کەوتۆتە دیوانى شاعیرە کانمان .

ئەم کەشکۆلە بە کیکە لە کەشکۆلە رەنگینەکانى گەنجینەى دەست خەتە کوردى بەکانو ، نووسەرەووە کەى ژیرانەو زبیرەکانە بە پشوو بە کى قوولەو ، بەرەمى کۆمەلێک لە کەلە شاعیرانى گەلە کەمانى بە قەلمە ناسک و بە پرشتە کەى بۆ پاراستوین . ئەوەى جینگەى خۆش بەختى و بەختەوهرى بە ئەو بە ئەم نووسەرە بەرێزە گولچىکى هۆشيار و هەستيار بومو ، زانیویەتى هەلالەو بۆن و بەرامەى باخچەى کام شاعیر شیاوى هەلمژین و هەلگرتن و کۆکردنەووە . ئەو تادەبىنن لە بەرەمە رەنگینە کەى دا با بەختى زۆرى بە شاعیرانى وەك : مەولەوى ، نالی ، کوردى ، سەیدى ، ییسارانى ، ئەحمەدى کۆزو ، خانو ، ئەحمەد بەگى کۆماسى و . . . داووە .

هەر وەها ئەوەى لە زرخى رەنجى ئەم سەربازە نەناسراوەى مەیدانى کەشکۆل نووسینەووە زیاد دەکات ئەو بە کە : نووسەر خەتیکى جوانى بوو ، لە چاو هەندێ کەشکۆلى دیکەدا هەلەى نووسینەووەى کەمەو ، لەمەو دەردە کەوتى کە کۆلکە مەلاو نیمچە خۆتندەوار نەبوو ، شارەزای مەیدانە کە بوو ، توانای باشى بەسەر کارە کەى دا شکاوە .

ئەوەى جینگەى داخە ئەم نووسەرە بەرێزە لە درتێراى و پانایى کەشکۆلىکى (٣٠٠) سێسەو ئەو نەندە لاپەرەى دا خۆى پێ نەناساندوون ،

میژووی نووسینه‌وی که شکۆله‌کەو ، شوتنی تیدانووسینه‌وی ، بۆ دیاری نه‌کردوین . ئەوە‌نده نه‌بج که هه‌ندی جار له‌ کۆتایی هه‌ندی پارچه‌ شیعردا داخو ناسۆری دووری و خه‌فته‌ی خۆی ده‌رده‌پریتو ، جار‌جاریش باسی وه‌باو نه‌خۆشی ده‌کاتو ، دۆعای پاراستن له‌ وه‌با ده‌کات .

گه‌لج جار ئەوه‌نده ده‌نووسج که به‌ ده‌ستی قادری سه‌له‌سی نووسرایه‌وه . ته‌ها به‌ك جار له‌ لاپه‌ره (۲۰)دا نووسیوه : « تم‌ت شد از دست ... قادر پسری شیخ صمد سلسی الاصل در قره‌ اسرabad ، در حالت عجزو پریشانی » واته : (ئەو به‌شه یا ئەو پارچه‌ شیعره) به‌ ده‌ستی قادری کوری شیخ سه‌مه‌دی خه‌لکی سه‌له‌سی له‌ دئی (اسرabad) له‌ حاله‌تی په‌ستی و په‌ریشانی‌دا نووسرایه‌وه .

به‌لام خۆش‌به‌خانه له‌ لاپه‌ره (۱۹۲)دا ده‌بینین مه‌لايه‌ك یا فه‌قی به‌ك . سا به‌ دیده‌نی یا به‌ هاوه‌فه‌تی رینگای که‌وتۆته لای مامۆستا مه‌لا قادرمانو چهند شیعرتکی بۆ یادگار له‌ که‌شکۆله ره‌نگینه‌کی‌دا تۆمار کردوه ، له‌ کۆتایی‌دا ئەوه‌نده‌ی بۆ تۆمار کردوین که‌ میژوویه‌کی نووسینه‌وی که‌شکۆله‌کی لئ ده‌رده‌که‌وئ ، ئەمه‌یش نووسینه‌که‌یه‌تی : « تحریر پزیرفت جة ارجمند أعز جناب شیخ قادر سلسی الاصل ۱۳۲۲ » واته : له‌به‌ر خاتری به‌رێزو خۆشه‌ویست جه‌نابی شیخ قادری خه‌لکی سه‌له‌سی نووسرایه‌وه .

(۱۳۲۲) .

ئهم که‌شکۆله درێژکۆله‌یه‌و له‌ شێوه‌ی (به‌یاض)دا نووسراوه‌ته‌وه‌و پێتوانه‌که‌ی (۱۱×۲۰)یه‌و ، ژماره‌ی دێری لاپه‌ره‌کانی وه‌ك به‌ك نی‌هو ، به‌ خه‌تیکی وردی شکسته نووسراوه‌ته‌وه‌و ، به‌ره‌می ئهم شاعیرانه‌ی تیدایه : مه‌وله‌وی ، ئەحمه‌د ، ئەحمه‌دی کۆر ، مه‌حموودی حه‌مه‌پاله‌وان ، نالی ، صادق ، وه‌فایی ، حه‌ریق ، فه‌خرو له‌وله‌ما ، عه‌بدوللا به‌گ ، شیخ محه‌مه‌د شریف ، خانای قوبادی ، فه‌قی خه‌لووزی ، مه‌لا ئەبه‌بو به‌کری ، مو سه‌نیف ، شیخ شهاب ، زوو خالی ، شه‌فیع ، ئەحمه‌د به‌گی کۆماسی ،

بیسارانی ، صدیدی ، مهجوری ، شهسی تهریزی ، شیخی جیلانی ،
 حزینی ، فیکری ، کوردی ، به لایی ، مهلا عزیزی نهغهدهیی ، که لیم ،
 فهوزیی ، قازی فهتاح و نهتابهگ ، ئاهی ، سهیدصادق ، مه محمود ، سه عدیی ،
 عه بدوره حیم ، شیخ نه مینی شیخ فهتاح ، مه حروومی ، شیخ رهزا ، سه سه نو
 ئامینه ، ناریی ، شیخ عه بدوره حمان [ی جانه وه ره یی] میرزا وه له وه خان ،
 مهولانا خالد ، سهید محهمه دی خانه قا ، وه لی دیوانه ، قادر پاوه یی ،
 عه بدولکه ریم ، یوسف یاسکه ، مه حزوون ، میرزا یه عقوب ، ...

که جاریکی دیکه وه له روویه کی دیکه وه چاویکی دیکه بهم
 که شکۆله دا بخشینه وه چهند لایه تیکی وا ده بینن که ده بوو وا نه بنو ،
 ده کرا به شیوه یه کی دیکه بنو ، ئه و کاته چهند ئه وه نده ی ئیسته سوودی
 زیاتر له م که شکۆله وه رده گیراو ، که شکۆله که یش زۆر له ئیسته ی رهنگیتر
 ده بوو . له وانه :

۱- له هه ندیک له که شکۆله کان دا ناوی شاعیره کانو موانسه به ی
 وتی شاعیره کان نو سراوه ، بهم کاره یش زانیی مانای شاعیره کانو تامو
 چیژلین وه مرگرتیان زۆر ئاسان ده بیته . به داخه وه له م که شکۆله دا ئه م هه له
 له کیس چوه ، ئه م لایه نه به بایه خه بو تراره .

۲ - نه نووسین و جیا نه کردنه وه ی سه رجه می به ره می هه ر شاعیرنک ،
 وه ک بلینن که ده ستی کرد به نووسینی شاعیره کانی مهوله ی تا لپیان
 نه بیته وه نه چته سه ر شاعیری شاعیرتکی دیکه . ئه مه یش لیره دا که مه و ،
 هه ندی جار بوه به هۆی ئه وه ی دوویات بوونه وه له نووسینه وه ی به ره می
 یه ک شاعیردا رووی داوه .

۳ - له بیرکردن و نه نووسینی ناوی شاعیره کان له کاتی نووسینی
 به ره مه کانیانا ، واته کاتن له به ره می شاعیرنک ده بیته وه ده ست به
 به ره می شاعیرتکی دیکه ده کات ، جاری وا هه به ناوی شاعیری دوهمی

لهبیر دهچیتو ، بهمهیش نهگه خوئنه زۆر وریا نهیتو ، شارمزی
بهههمی شاعیره کان نهیت نهوا تیکه ل بوونو ئالۆزی روو ده دات .
ئهم که شکۆله دهستخهتی ژماره (۸۲۸۱) ی کتیبخانهی (دار صدام
للمخطوطات) .

گهشکۆلی نهحمهدی براله

- ۲ -

بهکیکی دیکه لهو سهراوانه ی لهم بهرگه دا سوودم لئ
وههگرتوونو ، تا ئیسته باسیم نه دیوهو نهیستوه دهستخهتی
ژماره (۲۲۲۵۳) ی (دار صدام للمخطوطات) .

ئهم دهستخهته کهشکۆلیکی نایابی هه مه پره نگه و ، شیعی
کۆمه لیک شاعیری کوردو فارس و عه ره بی تیدایه و ، سالی (۱۲۴۵) ی
کۆچی نهحمه دی براله نووسیویه تیه وه بۆیه منیش ناوم نا (کهشکۆلی
براله) ، (۲۰۰) لاپه ره زیاتره و ، کاتی خۆی شیرازه ی پساوه و دوابی که
جزوبه ند کراوه ته وه هه له له جزوبه نده که یدا کراوه و پاش و پیتش و
تیکچوونو له ناوچوونی تیدا په یدا بوه .

ئهم دهستخه ته پش وه ک زۆر له کهشکۆله کانی دیکه ی سامانی
که له پووری نه ده بی کوردی به لگه به کی روونی زبانی قه ره بوونه کراوه ی
ئهم سامانه به نرخیه و ، لێره دا ناوو به ره همی کۆمه لیک له شاعیرانی
کورد ده بینن که من یح بزائم تا ئیسته نه یستراونو باسیان نه کراوه .

دیاره نه مه ییش له وانیه مشتیک له خهرواریک بیت و نمونه ی زۆر
له مه زیاتر چاوه روانی بووژانده وه بیت .

له نه له قه ی (۲۸) ی زنجیره و تازی (به ره و پرۆزه ی دهستخه ته
کوردی به کان) دا و تارێکم له سه ره ئهم دهستخه ته نووسیوه و زیاتر
ناوه رۆکه که به ی شێ کردوه ته وه .

ئەم کەشکۆلەیش یەکیکە لە کەشکۆلە نایابو کەمۆنەکانی سەرچاوەی سامانی کەلهپووری ئەدەبی کوردی و ، بە ژمارە (۱۳۹۱۶) لە کتێبخانەی (دارسدام للمخطوطات) دا جێگەی خۆی گرتووە .

مامۆستا مەلا محەممەد ئەمین بە تا -خاکی- ئەم کەشکۆلەی لێ دەورو بەری سالانی (۱۳۰۵- تا- ۱۳۱۳) ی کۆچی و دوای ئەو میژووەدا نووسبووەتووە ، تیکرای کەشکۆلە کە (۴۸۶) لاپەرەبە ، چەند جێگەبەکی نەبێت کە یەک دوو هاوڕێی مامۆستا بۆ یادگار تیااندا نووسبووە . . بە دەستخەتی مامۆستا خۆبەتی .

مامۆستا خاکی بە چوار زمان -عەرەبی ، فارسی ، تورکی ، کوردی- کەشکۆلە کە ی نووسبووەتووە ، لە زمانێ کوردیشدا شارهزای شێوەزارەکانی کرمانجی خواروو ژووروو ، شیوەی گۆرانی بوو ، کەشکۆلە رەنگینە کە ی بەرھەمی شاعیرانو ، نووسەرانو ، ھەکیمانو ، مەلایانو ، نووشتنووسانو ، نوکتەزانانو ، فەتاح فالانو . . . ئاخیووە ، کە دەمی کەشکۆلە کە والا ئەکەیتووە نازانی سەیری چی بکەیتو ، باسی چی بخوینیتووە ، وەك دەلێن سەری ماری کۆرێ تیدا بە !

مامۆستا خاکی لە گەل ئەویشدا کە خۆی خەلکی ناوچەی ھەولێر بوو ، بەشی زۆری ژبانی لەوێ بەسەر بردووە ، کەشکۆلە کە ی تاییەتی بەرھەمی زاناو نووسەر و شاعیر و . . . ی ئەو ناوچە نیو رەنگدانەوی ئەو بابەتانە ی ناو ھەموو کوردستانو ، ئەک ھەر کوردستان بەلکو سنووریشی شکاندووە ، رەنگدانەوی ئەدەب و داب و نەرتی گەلانی دراوسێو ، بگرە دوور دەستانیشو ، پابەندی زیندو ، لایەنو ، یسو ، رینازو . . . ی ناوچە یەک نیو ، لە گەل بەرھەمی شاعیرانی ھەولێر و موکریانو

باته و جزیرو بۆتانو ۰۰۰ دا بهرهمی شاعیرانو نووسه رانی ناوچه کانی: سلیمانی و ، هورامانو ، ئه رده لانو ، گه رمیانو ، کرماشانو و ۰۰۰ ی تیدا کۆ کردوه توه .

دیاردیه که جینگهی سهرنجو بایه خه له م که شکۆله دا ئه وه به که ئه م مامۆتا به ریزه له ماوه ی کارکردنی له کۆ کردنه وه ی که شکۆله کهیدا له و بابه ته باوو ناسراوانه لای داوه وه گهلج بابه تی که م وینه ی ئاخیه ته که شکۆله پرو پر به ها که ی له وانه : له ماوه ی ئه و چند سآله دا به پیاوو ئافره تی چه کیمی کوردستانه وه گه راوه ، لیبی پرسیونو ، ئه و داوو دهرمانانه ی ئه وان بۆ گهلج دهردو بیماری به کاریان هیتاوه ی جیا جیا نووسیوه ، له دوا ی ههر بابه تیکیشیانه وه ناوی خاوه نه که ی نووسیوه ، به مه ناوی کۆمه لیک بلیمه ت و به توانای مهیدانی پزشکی گه له که مانسی بۆ پاراستووین که رهنگه - له م که شکۆله دا نه بن - که س ناوی نه یستبن و نه یانزانی .

پیتوانه ی ئه م که شکۆله یش (۱۲×۲۰) یه و لاپه ره ی (۱۸) دێرو زیاترو که متری تیدا به .

که شکۆلی گه لاله

- ۴ -

ئه م که شکۆله پاشماوه ی که شکۆلیکی نایابی سامانی که له پووری ئه ده بی کوردی یه ، له کتیبخانه ی (دارصدام للمخطوطات) دا له ژیر ژماره (۱۱۸۰۱) دا پارێزراوه .

ئه م که شکۆله ئیسته (۱۹۲) لاپه ره ی ماوه ، به لام به گۆزیه ی چند به لگه یه که ده یان نووسم وای بۆ ده چم که کانی خۆی زۆر له مه ی که ماوه زیاتر بووین ، چونکه :

یه که م : ئه و ژمارانه که بۆ لاپه ره کانی دانراون تازه و ، به قه له می

لاپهړه کانی (۱۱ × ۱۹) و ، لاپهړه ی وا هه یه (۱۵) دپړی تیدایه و لاپهړه ی
 وایش هه یه (۱۲) دپړی تیدایه و ، لاپهړه ی وایش هه یه (۱۸) و واته که مو
 زوری له ژماره ی دپړه کانی لاپهړه کان دا هه یه .

که شکۆلی عمېدوره حمان

- • -

ټم که شکۆله ده ست ختی ژماره (۳۰۹۳۰) ی کتیبخانه ی
 (دارصدام للمخطوطات) و ، له شپوه ی (به یاض) دا نو س راوه ته وه

پتوانه که ی (۱۹×۱۰) و ژماره ی دپړی لاپهړه کانی وه که یه که نیه .
 میژووی نو وسینه وه ی ده ست خته که یش به روونی نازانین ، به گو تیره ی
 شیمری ټم شاعرانه ی ناو و شیرمان له ده ست خته که دایه ده بین ته منی
 که شکۆله که (۸۰-۹۰) سال بیت .

دوو سځ که س کاریان له نو وسینه وه ی که شکۆله که دا کس دوه ،
 یه کتیبکیان ناوی (محمد مه صالح) بوه ، ټم میان تا ټه ندازه یه که ختی خو ش
 بوه و ، خو تنده وار دپاره . ټموی دیکه یان ناوی (عورمه ر ټریلی) یه ، ټم
 نو س هره کۆلکه خو تنده وار بوه و ، خه تیشی ناخو ش بوه به داخه وه ،
 که شکۆله که چینه ی تمنا نه یو ، هه له ی زوری تیدایه و نو س خه یه کسی
 دیکه نه بین که پالپشتی ټم مه ی بین بکری سوو دیکي ټم تو نا به خشی .

ټم که شکۆله دا ناوی چند شاعر تکی کورد هاتوه ، من بین بزاسم ،
 تا ټیسته شیرمان بلاو نه کراوه ته وه و ، چینی خو تنده واری ټم سر درده مه
 ناویان نه یستون .

که شکۆله که (۱۸۰) لاپهړه یه و ، شیمری ټم شاعیره کوردانه ی
 تیدایه : زه بوونی ، میرزا شعیب ، ټم هدی کور ، مه لا وه له و خان ،
 طالبی ، مه خمووری ، وه لی دپوانه ، کوردی ، ره نجووری ، نالی ، فه قی

ره‌صا ص نووسراونو ، ره‌نگه کاتی فروشتنی که شکۆله که نهو ژمارانه‌ی
بۆ دانراڤیتو ، کاتی خۆی نهو ژمارانه نه‌بوون .

دوهم : له شیعره‌کانی (نالی)دا وا دهرده‌که‌وی که ڤیشتتر به‌ش‌به‌ش
بوهو ، به ڤینکی درتزه‌وه مشت له نووسینه‌وه‌یان گیراوهو ، له‌وانه‌یه
هه‌موو - یان به‌شی زۆری - شیعره‌کانی نه‌م شاعیره‌ی تیدا بووڤیت ،
چونکه له جینگه‌یه‌کدا نووسراوه : (باب الهاء) و دوا‌ی نه‌وه ئیتر نه‌و
شیوه‌ ناینین .

سێهه‌م : له سه‌ره‌تای شیعره‌کانسی (سالم)دا نووسراوه :
(کلیات سالم) به‌لام نه‌وه‌ی له که‌شکۆله‌که‌دایه هه‌موو شیعره‌کانی سالم
نه .

چوارهم : نه‌و ژمارانه‌ی که له‌سه‌ر لاپه‌ره‌کان نووسراون شپه‌زه‌نو
زنجه‌ریه‌یان تیک‌چوه‌و ، له چهند جینگه‌دا سه‌ره‌تای پارچه‌ شاعر دیاره‌و ، به
پرانوه‌ی لاپه‌ره‌که پارچه‌ شیعره‌که‌یش ناکام ده‌ڤیتو ، لاپه‌ره‌ی دوا‌یی
شیتکی دیکه‌ی تیدا‌یه که په‌یوه‌ندی به‌مه‌وه نه .
نه‌م که‌شکۆله به‌ره‌می نه‌م شاعیره‌نه‌ی تیدا‌یه : کوردی ، نالی ، سالم ،
حریق ، ئاهی ، خه‌سته ، که‌یفی ، مه‌حوی ، صاییری .

له کۆتایی نه‌م که‌شکۆله‌دا نووسراوه که مه‌لا محهم‌دیه‌شیدی کۆری
مه‌لا عه‌بدوللای گه‌لاله له میژووی (۱۳۱۹)ی کدا له‌به‌ر خاتری ب‌سرای
به‌رتزو خۆشه‌ویستی مه‌لا محهم‌د شریف نووسیوه‌تیه‌وه . به‌لام له لاپه‌ره
۱۹۶۹دا که شیعره‌کانی ئاهی ته‌واو ده‌بن نووسراوه : «تنت از ید حقیر سراپا
تقصیر عبدالله الکلاله غفر الله له ولوالديه ولناظره . آمین» له‌مه‌وه
دهرده‌که‌ویت که که‌شکۆله‌که که‌شکۆلی مه‌لا عه‌بدوللای گه‌لاله بوهو ،
پاش خۆی لای نه‌وه‌کانی ماوه‌ته‌وه ، نه‌وه‌کانیشی رنگه‌ی باوکی خۆبان
ون‌نه‌کردوه ، نه‌ده‌ب‌دۆستو شه‌یدای به‌ره‌می شاعیرانی کورد بوون .
که‌شکۆله‌که له سه‌ر شیه‌وه‌ی (به‌یاض) نووسراوه‌ته‌وه ، ڤتوانسه‌ی

عبدوللا ، علی ، شیخ‌رہزا ، فونوونی ، خانای قوبادی ، یسارانسی ،
مہولہوی ، حاجی ... جگہ لہمانہیش بہرہمی چند شاعیری فارسی
تیدایہ •

سہرہتای ٹہم کہ شکوئلہ مہولوودنامہ کہی شیخ حسینی قازی بہ ،
کوٹامی بہ کہیسی ، کہ خوی لہ خویدا ناتہواوہ ، بہم پارچہ شیعہ دیت:

(یارسول اللہ) دل جہ غہم خہستم
معلول بہ عیلات عیسانہن جہستم
پشت بہ بار غہم ہجران شکستم
پایہی عیسانم جہ حد ویہردہن
غیر جہ بہدکاری خاسیم نہ کہردہن
بہو شاکہ قہیووم قائم بہ ذاتہن
میزان جہ وزن گونای من ماتہن
جہ ہنہم جہ تاوم شین و زارشہن
جہ خوف گونام بن قہرارشہن
جہحیم جہ کردہم [سارختشن!]
جہ دیدار من حاشای سہختشہن
ساعیقہی سہقہر جہ نامش کہفتہن
جہو ساوہ سہدای گونام ژنہفتہن
ہہر کہسئ چون من گوناش بؤ (!)
مبؤ جہ مہحشہر [حاشی حشی!] بؤ
مہیم لوطف تو سہید موختار
پہنای عاصیان بہندہی گونہہکار
بہ بن سہریؤشی خانہ پیر طہریق (!)
بہ تو مہخشان خہلقان رؤی مہحشہر

وهر نه رووگردان روّی قیامه تم
شهرمه ندهی دیوان قابی رحمه تم

(زبره محمد صالح)

هم که شکو له جگه له وهی که ناوی ئهو دوو نووسره ی تیدایه ،
له چند جگه دا موری (عبدالرحمن) یکسی پتویه ، بویه ناوی
(که شکو له عه بدوره حمان) م بو دانا . دوا ده سیش که هم که شکو له ی
دیوه ، پیش ئه وهی له م کتیبخانه دا بگیریسته وه ، دهستی فاضیل فه تحوللا
عه بدولعه زیز محمه دیک بوه ، هر له پالی ناوی هم دوو که سه یسدا
یادگاری (صالح جاف) یک ده بیرت .

که شکو له شیخ مه محمود

- ۶ -

هم که شکو له ده ست خه تی ژماره (۱۶۶۸۹) ی کتیبخانه ی
(دارصدام للمخطوطات) و ، ناوی لئ نه ترا بوو ، به لام من دوا ی ئه وه ی
دیم له کوتای دی محمه د ناویک ئه لئ : له بهر خاتری ماموستام شیخ
مه محمود نووسیه وه ، ناوم نا (که شکو له شیخ مه محمود) .
هم که شکو له زیکه ی (۲۰۰) لاپه ریه و به بابته ی هه مه جۆر
له : نامه و ، بابته ی ئاینی و ، دؤعا و ... ئاخرا وه . بایه خیکی زۆری به نامه کانی
مهولانا خالیدو شیخانی طریقه ی نه قشبه ندی تیدا دراوه و ، به خه تیکی
جانو و راست و دروست نووسراوه ته وه و ، یه ک دوو نامه ی له گه ل نامه کانی
ناو (یادی مردان) ی ماموستا مه لا عه بدولکه ریمی موده پرسدا به راورد
کرد بۆم ده رکه وت که هم نوسخه گه لئ جار له سه رچاوه کانی ئه وئ
پوخت و ره وان تره .

پیتوانه ی هم که شکو له (۱۳×۲۰) یه و ، ژماری دیره کان که له
لاپه ره کاندان نووسراون وه ک یه ک نیه و ، به زۆری لاپه ریه ی (۲۰) دیره و
زیاترو که متری تیدایه .

کتی بهرکتی یان لاسایی کردنه وهی بیرۆک له یه کتر

وه درگرتن

ئه وه تی خولیا ی کۆ کردنه وهی که له پووری ئه ده بی کوردی و به ره می شاعیرانی کۆمان که وتوه ته میتشم و ، وردمورده له م بواره دا خه ریک بووم ههستم به له یه کچوون و نزیک ییرو مانا له تیان به ره می شاعیراندا کردوه ، هه ر له یه که م قۆناغی بلاو کردنه وهی به ره می شاعیرانیشه وه ئه م راستیه م درکاندوه .

ئه م باسه -وه ک زۆر له باسه کانی دیکه ی ئه ده بی کوردی- هیتتا هه چی ئه وتۆی بۆ نه کراوه ، که سم نه دیوه قوول له م بواره دا رۆچووین و به نمونه ی جۆراوچۆرو ، لیکۆلینه وهی پشت به ستوو به به لگه و بناغی پته وو سه رچاوه ی باوه رپیتکراو ئه م لایه نه ی شی و یه کالآ کردیتته وه ، منیش که لیره دا له ده رگای ئه م با به ته ده دم به هیوا ی ئه وه وه لئی نا ده م که له م ده رفه ته دا قوول ده ست دا گرم و باسه که یه کسه ره بکه مه وه . به لام ئه وه نده هه یه له م ماوه دا که خه ریک ی کۆ کردنه وهی به ره می شاعیران بووم و که شکۆله و که شکۆلی زۆرم کردوه ، شیعری جیا جیا ی کۆمه لیک له شاعیرانمان دیوه ، هه ندیکیانم یه کخسته وه هه لم سه نگاندوون زیاتر ئاسۆی ئه م باسه له جارن به روونی ده بینم و ، نمونه گه لی فره ترم به ده سته وه یه و ، ره ساتر ده توانم ، بۆ ئه مه ولا ، که ره سه ی ئه م با به ته دیاری بکه م .

له سه ره تای به رگی یه که می ئه م پرۆژه دا -که شکۆلی که له پووری ئه ده بی کوردی -باسی ئه وم کرد که کاری من له م قۆناغدا وه ک دروینه و

کۆکردنه‌وی به‌روبوومی کشتوکال و خهرماندانان وایه ، به‌شسی
 خهرمان کوتانو ، شه‌زوکه‌وکردنو ، خهرمان‌ه‌لگرتن ، بۆ هسلو
 ده‌رفه‌تیکه‌ی دیکه‌ه‌لده‌گرین . ههر له‌به‌ر ئه‌مه‌یش بوه‌ زۆر به
 پیتوستم نه‌زانیی - خۆم له‌ لیکۆلینه‌وه‌و لیکدانه‌وه‌ی ده‌ق و بابته‌کانی
 ناو به‌رگه‌کانی پیتشو لاداوه ، به‌ کۆکردنه‌وه‌و بلاکۆکردنه‌وه‌یان
 ده‌ست‌به‌ردار بووم .

به‌لام کاتی وا هیه‌ به‌به‌ت و ده‌قی وا دیته‌پیتشه‌وه‌ ئه‌گه‌ر هه‌ندیک روون
 نه‌کرتته‌وه‌و ، لایه‌نه‌ جۆراوجۆره‌کانی باس نه‌کرتن له‌وانه‌یه‌ ئه‌وه‌ه‌له
 له‌کیس بچن که‌ ئه‌وه‌ به‌به‌تانه‌ سوودی خۆیان بگه‌یه‌نن و ، هه‌ندێ له‌و مانا
 مه‌به‌ستانه‌ که‌ له‌و بابته‌انه‌ وه‌رده‌گیرین به‌سه‌ر به‌شیک له‌ خۆینه‌راندا
 پڕۆن و ، دواتریش ئه‌وه‌ ده‌رفه‌ته‌ نه‌گونجیتته‌وه‌ که‌ وه‌ک پیتوست له‌سه‌ریان
 بنوسرێ .

ئه‌وه‌ی من گه‌لج جار هه‌ستم پین کردوه‌و چه‌ند جاریش له‌ سواری
 خۆی‌دا باس کردوه‌ ئه‌وه‌یه‌ شاعیرانی پیتشوومان شتیه‌یه‌کی تایه‌تیبسی
 خۆیان له‌کن‌به‌رکن و نواندنی توانا و ده‌سته‌لاتی بیرو قه‌له‌میان‌دا هه‌بوه‌و ،
 ئه‌وه‌ی لای گه‌لانی دیکه‌ به‌ (سراقات‌شعریه‌) شیعردزین داده‌نریت لای
 ئه‌مان روانگه‌یه‌کی دیکه‌ی هیه‌وه‌ ، وه‌ک له‌م نموونانه‌دا که‌ ده‌یان‌ه‌تیمه‌وه
 ده‌رده‌که‌وت ، ئه‌وه‌ به‌ له‌که‌ دانه‌زاوه‌ که‌ شاعیرێک مانا و مه‌به‌ستی
 شاعیرێکی دیکه‌ ، ههر به‌ وشه‌و کیش و سه‌رواکانی ئه‌وه‌وه‌ یین ، به
 مه‌رجی ئه‌وه‌ ئه‌م بتوانی له‌ هه‌ندێ روه‌وه‌ رواله‌تیکه‌ تاز ، یان مانایه‌کی
 ناسکتر به‌ لایه‌ن ، یان چه‌ند لایه‌تیکه‌ ئه‌وه‌ مانا و مه‌به‌سته‌ بدات که
 شاعیری پیتشو ئه‌سییری خۆی تیا تاوداوه .

لێره‌ به‌ دواوه‌ چه‌ند ده‌ق ده‌خوینیتته‌وه‌ که‌ ههر یه‌کیکیان ده‌قی
 شاعیرێکه‌و ره‌نگه‌ ههر یه‌کتریشیان نه‌دیسن ، به‌لام له‌وانه‌یه‌ ئاگایان له
 شیرو بابته‌تو به‌رهمی یه‌کتر بووین و ، ئه‌وه‌ی دواپی ویتیتی شان

له شانی ئەوەی پێش خۆی بدو ، کێ بەرکێنی له گهڵ بکاو ، ئەوەی دواتریش له گهڵ ئەوەی پێش خۆی دا ۰۰۰ تێمه سه رنج بۆ مه بهسته که راده کیشینو ، نمونه کان دهخهینه روو ئیتر هه لسه نگاندیانو ، باسی ئەوەی کامیان گۆی هونەری له کامیان بردوه ته وه ئەخهینه ئەستۆی چینو بهری ئەمەولای رۆشنیرانمان ۰

یه کهم نمونهی ئەم مه بهسته به ره می چوار شاعیرمانه که به پێی ئاگاداری من دوانیان تا ئیسته بلاونه کراونه ته وه ، دوانیشیان بلاوکراونه ته وه ، بۆ ئەوەی هه ر چوار دهقه که به یه که وه له به رده سته خۆینه ران دا بن ، دوانه بلاوکراوه که یه ش لیره دا جارێکی دیکه بلاوده که یه وه ۰

دوای ئەویش که له م ده رفه ته دا چه ند نمونهی باسه که ده خه مه روو مانای ئەوه نیه ئەمه هه موو ئەو بابته تانه یه که ده یانزانم له به رده سته دان ، به لکو دهمه وێ ئەوه له خۆینه ری ئازیز نه شارمه وه که گه لێ نمونهی دیکه له ده سته دانو ، جار جار له په راویزه وه ئاماژه بۆ هه ندیکیان ده که م ، لیره دا پێشه کی وه نمونه خۆینه ری ئازیز بۆ لای بابته گه لی دیکه رینوما یی ده که م ، خۆی ده توانی به هه ندێ پشکنین و ماندو بوون وینه ی زۆریان لێ کۆیکاته وه ، له و بابته تانه : بای شه مال ، نه وسه یلو به هارو گولو باخ پرازنده وه ، زیاره تی شه خس و مه شایه خ ، راووشکار ۰

مه لا مصطه فای بیسارانی (۱)

ئیمشه و ئاهیرێ گری به ست نه ده روون
بلیشه ش یاوا وه سه قف گه ردوون

(۱) شایانی باسه ئەم پارچه شیعره دوو جار له لایهن مامۆستا هولمان هه ورامی به وه له ژماره (۱۴۲) ی (به بیان) و (۳۶) ی (رهنگین) دا یه جیاوازی و ده سته کاری له وه لاسی پر سیاریکی پیره میتێردا بلاوکراوه ته وه .

چه کز کوی تاهیر ، چه بلیتهی نار
 ستیزام چون برق هر که ردم هاوار
 چه هاوار هاوار شفاو لالهی من
 چه ههی ئاو ! ههی ئاو ! شین و زالهی من
 تمز مشنهۆ بهک خوداته رسن
 موسولمان صیفهت ، راگهی حق په رسن
 ماوه رۆ گوزهی نفت (بیت المال)
 مشاتو وه رووی گر بهستهی شه مال
 پینسه مزاتو به گوزهی ئاو هن
 تمز گوزهی نفت کوی تهوهن ئاو هن
 گوزهی نهفتش کرد وه بلیسه م دا
 قرچهی گوزهی نفت یه ند ستیزه م دا
 هه رتا که سهحر هه ر سۆزام به سۆز
 سهحر سفتهی کۆم با بهردش چون تۆز
 هه رکس وینهی من ئیقبالش چهفتهن
 مواچۆ : ههی ئاو ! نه صییش نهفتهن !

رهنجووری

ئیشهو چه نهحسی و سیایی چاره م
 گوشاد بی په ردهی قاییی په زاره م
 هه ر یه ند خه یالان ده روونم تاودا
 ناغافل خیترا گرهم چه ناودا
 چه گرهی ئایر بهرز بلیتزه
 ده رلاد ههوام سه ند وه صد ستیزه
 چه بهرزی بلیس گر بهستهی ناوم
 چه ههی داد ، ههی داد ! ههی ئاو ، ههی ئاو م

تمیز ٿاوايی جه سر تا پائین
 گشت میان یتدار جه خاو شیرین
 میان موینان کوورہین وہ تاو
 دہو مدہن وہ دہو پھی ٿاوردہی ٿاو
 وەر جه گشت کہسان نہزان حالہین
 دنیا نہدیدہی چواردهسالہین
 جہلدو چاپوکختیز بہرمیو نہ خاو
 چون طہیر تیزبال دہو مدو پھی ٿاو
 میو موینو ہا گوزی کہوتہن
 مواچو ٿاوہن ، تمیز ٿہو نہفتہن !
 وہ دہس ٿیشارہت وہ زوان لالام :
 ہہی نہفتہن ہہی نہفت ! مہشنہ وہ بالام !
 جہ نہحسیی طالہم ہہرچہند واتم نہفت
 ٿہو ٿاما وہ لام ، صدای من نہشنہفت
 دہس بہرد وہ بالام گوزہی نہفتش شہند
 بلتیسہی بہرزم ٿہوج ہہوا سہند
 شہو بی وہ شوعلہی چراخان نوور
 من گرم تاو بہست چون تاو تہنوور
 تا سہحر سوزام من بہی نہفتہوہ
 بلتیسہم گرم بہست ہہی نہسرہفتہوہ
 سہحر سفتہی مٹوم چون چلوسک دار
 بی وہ زووخالین وامہندہی ہہوار
 (رہنجووری ۱) ہہرکس دلدا وہ خہیال
 ٿاخر سہرتاپاش مہو وہ زووخال^(۱)

(۱) پروانہ : محمدمدعلی قہرہدانی ، دیوانی رہنجووری ، چاپخانہی
 (آفاق مریبہ) سالی : ۱۹۸۳ ل : ۸۳ .

معلومی در ردیف فرموده^(۱)

ئیشهو ئاهیری گری بهست نه دهروون
بلیسهش یاوا به سهقف گهردوون
جه گریه ئاهیر ، جه بلیسهی نار
سۆزیام به سۆز هر کهردم هاوار
جه کلیهی ئاهیر جه بلیسهی تاوم
جه هاوار ، هاوار ، ههی ئاو ! ئاوم !
تمهز ئاواهی جه سهر تا پایین
گشت مبان یتدار جه خاو شیرین
زووتر جه گشت کهس یهك نهزان حالج
دنیا نه دیدهی چوارده سالی
به چوستو چاپوك هۆپزیا به تاو
ههلمهت مبهردش پهی ئاوردهی ئاو
مدیو موینو گۆزهیی کهفتهن
مواچۆ ئاوون ، تمهز یه نهفتهن
ماوهرۆ گۆزهی نهفت (بیت المال)
شاتوش به ئاهیر گریهستهی شه مال
هر جه دوور ئاما من بۆش شنهفتم
زانام مهرگ من ، وه کوس دا کهفتم
به دهست ئیشارهت به زویان لالام :
ههی نهفتهن اههی نهفت ! مهشان وه بالام
جه بهدبختیی من ، هم ستارهی چهفت
گۆش نهیی وه دهنگ ، صدای من نهشنهفت

دست بهرد وه ههوا^(۱) گوزهی نهفتش شه‌ند
 به‌تەر بلیسه‌م دوودو ئاهیر سه‌ند
 گوزهی نهفتش شه‌ند وه بلیسه‌م‌دا
 به‌قرچهی ئاهیر خاص ستیزه‌م‌دا
 ئهو شه‌و سۆزیام من به‌و نهفته‌وه
 به‌رزیی بلیسه‌م هه‌ر نه‌سره‌فته‌وه
 ئهو شه‌و تا سه‌حه‌ر سۆزیام به‌ سۆز
 سه‌حه‌ر سفته‌ی سۆم با به‌ردش چون تۆز
 هه‌رکس وینه‌ی من ئیقبالش چه‌فته‌ن
 نه‌واچۆ هه‌ی ئاو ، نه‌صییش نه‌فته‌ن^(۲)

باباشیخی بیاران^(۳)

ئیمشه‌و ئاهیری گربه‌ست نه‌ ده‌روون
 بلیسه‌ش یاوا به‌ سه‌قف گه‌ردوون
 چه‌ کرپه‌ی ئاهیر ، چه‌ بلیسه‌ی تاوم
 چه‌ هاوار هاوار ، هه‌ی ئاو ! هه‌ی تاوم !
 چه‌ کرپه‌ی ئاهیر چه‌ بلیسه‌ی نار
 هه‌ر سۆزام به‌ سۆز هه‌ر کردم هاوار
 چه‌ هاوار هاوار ، شفاو لاله‌ی من
 چه‌ هه‌ی ئاو هه‌ی ئاو ، شین و زاله‌ی من
 تمه‌ز مشه‌وۆ به‌ك خوداته‌رسن

-
- (۱) لیره‌دا (وه‌و = وه‌ه‌و) بوو من (۱) به‌که‌م بۆ زیاد کرد .
 (۲) ئه‌م پارچه‌ له‌ لاپه‌ره (۲۹۴) ی که‌شکۆله‌که‌ی (قادری سه‌له‌سی)
 وه‌رگیراوه .
 (۳) له‌ لاپه‌ره (۱۱۲) ی که‌شکۆلی (قادری سه‌له‌سی) وه‌رگیراوه .

موسولمان صيفت راگه‌ی حق په رسن
 ماوړو گوزه‌ی نهفت (بيت المال)
 مشاتو وه رووی گرېبه‌ستې شه‌مال
 گوزه‌ی نهفتش که‌رد وه بلیسه‌م‌دا
 قرچه‌ی گوزه‌ی نهفت هر سټیزه‌م‌دا
 هر که‌س وټنه‌ی من ئیقبالش چه‌فتن
 من واچووم هه‌ی ئاو نه‌صییش نه‌فتن
 من کوی نه‌فتیم [تو ئاھر به‌ست !]
 [۰۰۰ رانام که‌رد به‌ست !]
 گرې بلیسه‌ش به‌ست هانام که‌رد به‌شار
 دیم که‌ په‌یدا بی هه‌زاری گیاندار
 هر یه‌ک جه‌ لاین ئاو وه‌نهم‌ شانا
 هر چه‌ند ئاما گرې پرشنگ‌ مشانا
 ناگاه‌ په‌یدا بی قبیله‌ی من جه‌ دور
 مدا وه‌ سهر‌دا موات : هه‌ی کوی طوور
 چون‌ ئاهووی خوته‌ن ئاما جه‌ لاره
 ده‌ست دا وه‌ ئاودا سفته‌م‌ کوشتاوه

نمون‌ه‌یه‌کی دیکه

نهمه‌یش نمون‌ه‌یه‌کی دیکه‌ی کڼ‌به‌رکڼ له‌ تیوان (خان‌ا)و(مه‌حرووم)و
 یه‌ک دوو شاعیری دیکه‌دا که‌ کاتی خوی له‌ (هاوکاری)^(۱)دا بلاوم‌کرده‌وه ،
 ئیسته‌یش بؤ‌ ئه‌وه‌ی لهم‌ چیگه‌دا رووناکۍ یه‌کی باشر به‌ مه‌به‌سته‌که‌ بدات
 ده‌یخه‌مه‌وه روو :

(۱) بروانه : جاریکی دیکه مه‌حرووم به‌ربره‌کانی خان‌ا ده‌کا ، محمدمه‌دی
 تهره‌دافی ، هاوکاری ژماره ۴۵۱ ، ۹۷۸/۱۲/۴ .

(خانان) ده لښ :

خه ده ننگ غه مزه ی وه نه وشه خالان
حه ربه ی نیم نیگای نازک نه وهالان
نهر بگنؤ وه سه ننگ کوی سه خت خارا
مکه روؤش وه گهرد وه بیخ مودارا
(مه حرووم) یش بهم شیتوه لهم مانادا خوی نواندوه :

مه خمووری دیده ی قه طرانی خالان
نیم نیگای موژه ی گهرده ن غزالان
نهر بگنؤ وه ههرد قولله ی کوی (پژاو)
وه ذات موطلق مکه روؤش به ئاو

ههر له وه ده سخه تدا که ئهم شیعرا نهم لیخ وه رگرت نمونه ی دوو
چوارخشته کیی دیکه یش هه یه ههر لهم بابته نو بوونیان لیره دا بیخ سوود
نسی به :

چوارخشته کیی په گهم :

زړه ی زریزه ی بازوو خړخالان
په شیتوی شیتوه ی په شیتوده سما لان
نهر بگنؤ وه نه جد قولله ی پر خه طهر
مکه روؤش وه توژ باد بورده ی سه هر

چوارخشته کیی دووهم :

زه پره جه زووخواو دهرد دهر وونم
تاف سه یل ههرس دیده ی پر هوونم
نهر بگنؤ وه کاو قولله ی (شاهو کؤ)
وه ذات بیتچوون تاوتوش جه تو

نوه ی ده بیخ لیره دا بگوتری ئه ویه که ئهم دوو نمونه ناوی که سیان
به سه روه نریه و ، تنها (وله) په کیان له سر نووسراوه ، که وا ده گه به نسی

هر هی ئەو شاعیرانه بن ، بەلام ئەمە دروست نەبە ، چونکە هەر لە ناو
مانەدا ئەو دوو بەیتە (خانای)یش نووسراوە کە لێرە بە دواوە لە گەش
بەر بەرە کانی بە کەمی (مەحرۆوم) و هەلسەنگاندنە کەمی (مەولەوی) لە سەر
بەردوکیان ، وەك نموونە بە کەمی دیکە ، بۆلایان دە کەینە وە .

شێعرە کانی خانای :

بەرق سەیف ناز ئە برۆخە مینان
عەکس ماوی خال خورشید جە مینان
ئەر بگنۆ وە کۆی قوللە ی قەزالە
مە کەرۆش وە بوول سفتە ی صدسالە

(مەحرۆوم)یش ئاوا بەر بەرە کانی شێعرە کانی (خانای)ی کەردووە
ناردوویەتی بۆ (مەولەوی) تا رای خۆی دەر بیری و بزانی کامیان
سەر کەوتوترن :

بەرق بەرقە ی ناز عیشووە فرۆشان
چە خماخە ی لەنجە ی تەلانی گۆشان
بزیسکە ی نیگای دیدە شابازان
بریقە ی غەمزە ی شە کە رین رازان
ئەر بگنۆ وە سەنگ جایی تە جە لای نوور
مە کەرۆش وە گەرد چون سورمە ی کۆی توور
(مەعدووم!) راس (خانای) سۆزان عەشق بی
کە ی وینە ی (مەحرۆوم) هەر عەشقی مەشق بی ؟

(مەولەوی)یش ، کە لە سەر داوای (مەحرۆوم) هەلسەنگاندنی
بەردوو دە قە کەمی خراوە تە ئەستۆ ، بەم جۆرە رای خۆی دەر بارە یان
دەر بیریو :

نەو باوہ ی خەیا ل (مەحرۆوم) دانا
رە دیف لە طیف ظەریف (خانای)

یاوا ، وه دیدهی کهم بینام ساوا
 جه نهو بینایی پهی دیدهم یاوا
 په پیره وی (خان)ت یاد تاوهرده بین
 نهو نهسل و ویت فارع حساو کرده بین
 لاکین زادهی طبع بۆ عه نبرنت
 دهس رتسه کهمی فیکر بیکر شیرنت
 په سه ندیدهی قام عه قیل دانا بین
 خاسته ر جه خه یال خاصهی (خان)بین
 زیاده پهی فارع وه سه ر نهسلدا
 خاصهی واتهی تون جهی سه رفه سلدا

نمونه په کی دیکه :

نهمه یش نمونه په کی دیکه په له تیوان مهوله وی و مهلا (قاسم) ناو تیکدا
 که کاتی خۆی بلاوم کردوو ه ته وه^(۱) ، وا لیره دا بۆ زما تریشک خسته سه ر
 مه سه له کهو ، بۆ نه وه ی باش و ئاساتر ده ست خو تهر بکه و ئی جار تکی دیکه
 تو ماری ده که مه وه :

مهوله وی ده لیت :

ته رسون نه ر به دن ره قیب دل سه رد
 که ردش وه تو وتیا ئاسیای چه پ که رد
 وه خت ته ماشای نهو به رگوزیده م
 شه مال بشا تو که ردش نه دیدهم
 مهلا (قاسم) یش ناوا به ره ره کانی (مهوله وی) کرده :
 ته رسون نه ر ئازیز جه پر مه یلی ویش
 کیاتو نامه بین نه ر لای خسته ی ویش

جهو دهمدا ره قيب جه حسرت بۆ گورد
شهمال په يابه ي بهر ووش نه رووي هورد
وهقت تهماشاي نامه ي نازيزم

شهمال بشاتوش ديده ي هوونيزم

لاسايي گورنده يه كي ديگه يش :

له كه شكولې (سه لسي) دا پارچه يه ك شيعرم به ناوي (مه لا عه زري
نه غه ده ي) يه وه دوزيه وه ، به پتي ناگاداري من بلاونه كراوه ته وه ، نووسيمه وه
پاك نووسم كرد ، دوايي پارچه يه ك شيعري هه مان شيوه و ريبازم له ژير
ناوي (سهد محمده ي خانقا) دا دوزيه وه ، نهو يشم نووسيمه وه ، به لام دوايي
كه ورد گه پام ده بينم به بن ناوي كه س له گو قاري (رو شنبيري نوئي)^(۱) دا
بلاوم كرده ته وه . له بهر نه وه ي نه م دوو نمونه ي لاسايي كرده وه يش
يه ك بخه م ، ليره يشدا ناوي شاعيره كه ي به سه روه يه ، جاريكي ديگه
بلاوي ده كه مه وه ، له خواريشه وه سوو كه به اورديكي هه ردوو نوسخه كه
ده كه مو ، بۆ نوسخه كه ي (رو شنبيري نوئي) يتي (ع) داده تيم .

ده بن نه وه يش نه بو ترم كه نه م پارچه ي (سهد ي خانقا)
دوو جار له كه شكولې (سه لسي) دا نو سراوه ، جاريك به ناوي
سهد محمده ي خانقا وه ، جاري دوايي بن ناوي كه س ، به لام جاره
دوايه كه - له گه ل كه مينك جياوازيده - وه ك ده قي چاپه كه وايه .

سهد محمده ي خانقا

چراخم دينت

نه نقشه ن رووي دل ناره زووي دينت

به رقه ي^(۲) كارخانه ي نوستاد جه مينت

سياته ر جه دووي قه يس ده ردينت

(۱) بروانه : رو شنبيري نوئي ، ژماره (۷۵) ته موزي (۱۹۷۹) .

(۲) به رقه ي (ع) بريقه

لادەر جه صفحه‌ی به‌یضای جه‌مینت
فهلک نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت

★ ★ ★

نازک ورشهی خوی گونای گول‌پره‌نگت
نازک لارو له‌نج غمزو نازه‌کعت
نازک ورشهی خوی گونای گول‌پره‌نگت
نازک پرشهی چرخ دیده‌ی سیتوه‌نگت
نازک نه‌گریجه‌ی پای عه‌ره‌قچینت
فهلک نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت^(۳)

★ ★ ★

تیر نیم‌نگای گوشه‌ی چاوه‌کعت
گوزهر که‌رد نه‌ جهرگ^(۴) دل‌که‌واوه‌کعت
نه‌لحق بینا ویم^(۵) نه‌ونه‌مام نۆ
ئارۆ نیم‌نگای دیده‌ی مه‌ست تو
ئیحیا که‌رده‌وه‌ خه‌سته‌ی خه‌مینت
فهلک نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت

★ ★ ★

وه‌ختی به‌و مه‌خصل^(۶) گونای لاله‌وه
به‌و ته‌رتیب تیپ زه‌نگی خاله‌وه
مه‌خرامیاوه‌ پابنه‌ی^(۷) وه‌ نه‌رم

(۳) میر(ع) ئه‌رک .

(۴) گوزهر که‌رد نه‌ جهرگ (ع) سنده‌ بی‌ حه‌بات .

(۵) بینا ویم (ع) بیناییم

(۶) به‌و مه‌خصل (ع) وه‌و مه‌خصل .

(۷) پابنه‌ی (ع) پسا منیا .

په یاپه‌ی مهوات وه بانگ بڼ شهرم :
صوفی و مهلاو شیخ شهیدان په‌ی دینت
فهلهك نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت

★ ★ ★

باقی نازاران صوراحیی گهردهن
هرکس که‌سیتوه‌ش به‌ردهن وه مه‌ردهن^(۸)
به‌لام نه‌ی شیتوه ، نه‌ی شیشه‌گهردهن
هزارکس چون من به‌ردهن وه مه‌ردهن
سا چون وه‌ی طه‌ورهن [طرزوانیت !]
فهلهك نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت

★ ★ ★

گول خجل نه‌رووی نازك طهرز تون
هرعهر حلقه‌گوش بالای به‌رز تون
ناهو و شهرمه‌نده‌ی دیده‌ی باز^(۹) تون
عالم^(۱۰) ناواره‌ی غمزوه ناز تون
پیچ دا وه ماران زولف چین‌چینت
فهلهك نه‌شیتوتو شیتوه‌ی شیرینت

★ ★ ★

باز [بی‌اباز !]^(۱۱) بالای شنگ تون
مه‌زه‌ی ریزه‌ی راز غونچه‌ی^(۱۲) تون

-
- (۸) هرکس... تاد (ع) هرکسین که‌سیتس سه‌ودایی گهردهن .
(۹) باز (ع) مه‌ست .
(۱۰) عالم... (ع) چون من دگداران دل یابه‌ست تون
(۱۱) باز [بی‌اباز] (ع) ناز بڼ نمنداز
(۱۲) شنگ نم و شه له لای من که‌وتبوو له (ع) مان وهرگرت .

نازکی لالی گزای ئەحمەری
ئینسو جینو وەحش^(۱۳) فریشتەو پەری
کەردەن وەهامراز^(۱۴) قەیس دەردینت^(۱۵)
فەلەك نەشتوتۆ شتووی شیرینت

★ ★ ★

ئازیزم تانەئێ گزۆی یخ دەردان
ئاھیرئێ نە تۆی دەروونم بەردان
بنمانە جەبیین^(۱۶) بەدر جەبھەئێ ویت
من ئاسا بەلکم شەیدابان پەریت
بەلام پەشتوون زولف موشکینت
فەلەك نەشتوتۆ شتووی شیرینت

★ ★ ★

یەك رۆ جە ناكاو جە صوب سەحەردا
پەنجەرەئێ ئەیوان مەشریقی ھۆردا
ھەوادا پەردەئێ رووی سەفحەئێ جەمین
خیزا واوہیلای گزۆی موذنیین
ماشەللاً جە شەوق بەیضای جەمینت
فەلەك نەشتوتۆ شتووی شیرینت

ملا عزیز نەقدی

قیلەم بۆی شنۆی زولف جین چینت
ئەگرچەو پەرچەم بۆی عەنەرینت

(۱۳) وەحش(ع) طەیر .

(۱۴) هامراز (ع) ھامدەرد .

(۱۵) دەردینت (ع)خەمگینت .

(۱۶) جەبیین (ع) پێشان ، ئەم نیوہەیتەو نیوہ بەیتی پێشوو لە لای (ع) پاشرو

پێشەن .

شۆلەي شەراره‌ي شەمس جەمىنت
لەرەي شەمامەي سىنەي سىمىنت
بەردەن وە مەردەن بەندەي خەمىنت
فەلەك نەشتیوتۆ شىتوہى شىرىنت

★ ★ ★

تاسەي نای گىسووی نازك خىزەكەت
ئارەزووی دیدەي خەدەنگ رىزەكەت
بۆي كالای بالای ەرعەرىزەكەت
سەر گۆنای گولگون ەطرەمىزەكەت
گروہستەن يانەي موبتەلای دىنت
فەلەك نەشتیوتۆ شىتوہى شىرىنت

★ ★ ★

سەر طەرزو سەر سەرو سەر باغچەي باغان
دەرمان زامان دەروون پرداخان
سەرکردەي فىرقەي نازك ئەندازان
سەردەلىلەي رەم دیدە شەھبازان
سۆچنات سۆچىاي شەمس جەمىنت
فەلەك نەشتیوتۆ شىتوہى شىرىنت

★ ★ ★

ئازىزم گەردەن صوراحىي بىخ گەرد
چەنى نەئالىي چەنى ئىش سەردا
وہصلت پەي خەلكى ، ھىجرانت پەي من
دەرمانت پەي ئەو ، زامانت پەي من

مه یلت چهنی نهو ، چهنی من کینت
فهلهک نهشیوتو شیوهی شیرینت

★ ★ ★

من دلّم وه هوون رهنگ که ردهن یا نهو ؟
من ویم وه سرگرد تو که ردهن یا نهو ؟
من پیکیای په یکان نیم نیگات یا نهو ؟
من چه م که شتهن خاک وه پات یا نهو ؟
خهندهت چهنی نهو ، چهنی من کینت
فهلهک نهشیوتو شیوهی شیرینت

★ ★ ★

دهک رحمتت بو یساران مه نزل
خاصش فهرماوان ئوستاد کامل :
نهگر مه زانام وه فات نمه بو
دل مه دام وه سیخ نمه دام به تو
رحمتی کهر وه حال دیده نمینت
فهلهک نهشیوتو شیوهی شیرینت

★ ★ ★

صادق - سهید محمد صادق صفاخانه -

له بهرگی سربانی که شکرزی کانه پوری نهدمی کوردی دا (۱) پارچه بهک شیری (صادق) م بلاو کرده وه ، به لام نهو کاته هیچم له سهر ژبانی نه نویسی ، که هم دست خه تیشم - ۸۲۸۱ - نه مسره وسهر کرد بینیم پارچه بهکی دیکه شیری (صادق) ی تیدایه ، بو ژبانی سهر تکم له کتبه که ی ماموستا (بابا مهر دؤخ) دا ، لهوی بینیم ژبایکی تا نه ندازیک دریزو خوش و پارچه بهک شیری هم شاعیره ی تیدایه ، دوی ورد بو نه وه در که وت هر هه مان پارچه به که له دست خه تکه کی لای مندایه . به باشم زانی لیره دا پوخته بهک لهو ژنامه و ، پارچه شیره که له گه ل به راوردی جیاوازی به سهره کی به کانی دا بنووسم :

سهید محمد صادق له سهیده کانی صفاخانه بو وه ، شاعیر کی ههستیارو شوره نگیز بوه ، له دهو رو بهری سالی (۱۲۱۲ ی ک ۱۷۹۷ ز) دا له دایک بو وه له سالی (۱۲۸۰ ی ک ۱۸۶۳ ز) دا کوچی دوی کردوه .

هم پیاوه دوی تهواو کردنی خویندن له موده سهی باو باپیری خوی دا دهرسی گوتوه ته وه و ، پیاویکی به ریزو ، دست و دل گوشادو میوان دؤست بوه . پیش نه وه ی مال یتکه وه بنی دلی له کچیک چوه که ناوی (جهان نارا) بوه ، که سو کاری ماموستا کچه که یان بو داوا کرده و ، به جواترین شیوه ی نهو سهرده مه دیاری کراوه و ، بوی ماره کراوه ، به لام پیش به بهک گه شتتیا ن چنگی مهرگ دهزگیرانی ماموستامانی گرتوه و ، گول خونجه ی ناواتی ژبانی هه لپرو و کاندوه و ، نهو داخه سهخته ی ناوه به جگهری ماموستادا . سهیدی داماو دوی هم کاره ساته شیتو سهرگردان

(۱) پروانه : مشاهیر کرد ، ۱/ ۴۱۸ . ههروه ها پروانه ل : (۵۳۷) ی بنه ماله ی زانیاران .

بوهو ، ماوه يه ك داوی به تی به کیوان ، تا دواپی که سو و کاری پریاریان داوه که بییهن بو خزمهت شیخی سیراجه دین له طه و نله ، به لکو به دواعی نه و خودا شیفای بدات ، ناگایان له وه نه بوه که سه نوشت له گه له ئودا له کینه دایه و ، داویکی نوئی بو ناوه ته وه ! له ریگی چون بو خزمهت شیخ دا چاوی به کچیکی (صوراحی) ناودا هله ده ته فنی که زور له جهان نارای جوانه مرگی ده زگیرانی ده چیت و جاریکی دیکه تیری نه وین دلی ده پیکیته وه !

هر چون بیته دیگه نه خزمهت شیخ . شیخ که رو دواوی ژیانسی سهید نه زانیو ، له به سه رهاته که ی ناگادار ده بیته ، ده تیری بو لای باوکی صوراحی و بوی داوا ده کاتو ، تهاقی خوازیینی و گواسته وه ی بو ساز ده کاتو ، کار دیته سه . گواسته وه به ناوات گه یشتنی ماموستا ، به لام بو به ختی ره شی نه و ، جاریکی دیکه یش روزگار یارمه تی نادات و مرگ چنگ له ره گی گولخونجه ی ناواتی توند ده کاتو ، جاریکی دیکه جه رگی ماموستا مان ده داته وه به نه نو ره وه و ، ماموستا له جاری پیشوو زیاتر شهیدا و سه رگه ردانو ناواره ده بیته و ده داته وه کیوو ، له م روزانه ی ژیاپی دا شیعی به سوزی دل داری وتوه ، جاری وا هه بوه ناوی هه ردوو دلدارو ده زگیرانه که ی له شیعه کانی دا برده وه ک :

نه عضای شکسته ی پر جه راحه خۆم
 بن (جهان نار) و بن (صوراحه) خۆم

به لام هیمهت و دواعی شیخ ماموستای به ناوات نه گه یشتوو ی
 گپراوه ته وه بو خانه قاو ، نه و نه وینه (مه جازی) به ی بوه به نه وینی
 (حه قیقی) .

صادق پیاویکی شوخ و نه دنام پیک و جوان بوه ، زوریش دهنگی
 خوش بوه ، ده گپراوه نه وه له و روزانی شهیدا پی و سه رگه ردان یه دا هه ر کاتن

بهو ده ننگه خوشه‌ی شیمری خویندیتته‌وه په‌له‌وه‌رو جان‌وه‌رانی کټیو له
ده‌وری خړبوونه‌ته‌وه‌و گوئی‌یان له شیمره پر سۆزه‌کانی گرتوه !

صادق‌هاوچه‌رخي (س‌ه‌ید مح‌مه‌ده‌سه‌عیدی کوچ‌کچه‌رمو) بو‌وه،
نامه‌و شیمریان بۆ یه‌ك نووسیه‌وه ، جار جاریش به‌ ده‌شت‌وده‌رکردن‌و را‌وو
شکاره‌وه له کټیوه‌کانی (کوچ‌کچه‌رمو) و (باینجی) دا رایان‌بواردوه^(۱)

- ۱ -

وده‌ر‌ن‌مود‌ نه‌ی‌ ک‌هن‌ را‌گه‌ی‌ جه‌ن‌گه‌لان
جه‌ شۆن‌ ش‌اب‌از‌ لان‌ جه‌ ئه‌رده‌لان
به‌ل‌ جه‌ لوط‌ف‌ ح‌ق‌ جه‌ ئه‌ن‌ف‌اس‌ پ‌یر
وه‌ ح‌ه‌لقه‌ی‌ تۆ‌رد‌ام‌ با‌وه‌ر‌ین‌ وه‌ گ‌یر
را‌و‌یش‌ ب‌ک‌ه‌ر‌ین‌ چ‌ون‌ م‌یر‌ش‌ک‌ار‌ان
س‌ا‌ر‌یش‌ بۆ‌ ج‌ای‌ ت‌یر‌ ت‌انه‌ی‌ ئه‌غ‌یار‌ان
(با‌غو‌ث‌ال‌اع‌ظ‌م) س‌ه‌ر‌دار (گ‌یل‌ان)
جه‌ل‌ای‌ ژه‌ن‌گ‌ د‌ل‌ م‌ین‌ای‌ د‌ل‌ ل‌یل‌ان
ده‌خ‌یل‌ ئه‌ر‌ مه‌ن‌ده‌ن‌ ه‌یم‌مه‌ت‌ جه‌ لا‌نان
ها‌نام‌ ئا‌وه‌ر‌ده‌ن‌ وه‌ خ‌ا‌ک‌پ‌ا‌تان
ئه‌ر‌ص‌ه‌د‌ ع‌اص‌ی‌ به‌م‌ ه‌ه‌ر‌ ئ‌ید‌م‌ ز‌ان‌ان
نا‌م‌ وه‌ ئه‌ول‌اد‌ ئه‌ح‌مه‌د‌ مو‌ان‌ان
نا‌مه‌ی‌ ئه‌ع‌مال‌م‌ ما‌وه‌رۆ‌ وه‌ زه‌ین
ب‌ه‌په‌خشه‌ وه‌ نو‌ور‌ ش‌ای‌ (ق‌اب‌ق‌وس‌ین)
ه‌یمه‌ت‌ی‌ که‌رۆ‌ی‌ جه‌ عام‌ د‌یار‌ بۆ
چ‌ون‌ به‌ر‌ق‌ ده‌ب‌ج‌وو‌ر‌ س‌ایه‌ی‌ به‌هار‌ بۆ
(یا‌ غ‌و‌ث‌ال‌اع‌ظ‌م) یا‌ کۆ‌سه‌ی‌ هه‌ج‌یج
ش‌اب‌از‌م‌ به‌ن‌ده‌ن‌ نه‌ زایه‌له‌ی‌ زیج

هيمه تن کەروون بڻ صاحب مانۆ
 يا (صادق) وه سهير بالاى ئەو شانۆ
 هەر وهقت يۆ دەنگ لاله کەش
 [هونه بدرو پيري و بالکش !]
 [کوشتاو پيش بدین بو نباتوه !]
 بار ئەو لانه کەى وئش نه باتهوه
 يا صاحب ئەلطف کان موشکیلات
 با (صادق) جه دەست غەم بيۆش نه جات^(۱)

- ۴ -

خەم ! کۆتاييت بۆ^(۱) !
 ئەى خەم ساوه سەن با کۆتاييت بۆ !
 مەينهت^(۲) ! بۆ وه سهر با دياييت^(۳) بۆ
 خەفت ! بەس ييساط بەزم ئاراييت بۆ
 هيجران^(۴) شه وگارت نه دارۆ پايان ؟
 فيراق ! صوبع تۆ کەى بۆ نمايان ؟
 خيال ! خامۆش به هەر سات جه لايڻ
 وه سواسه ! وهس کەر هەر سات سه ودايڻ
 هه ناسه ! سهردباى وهس کەرە دوودىي

(۱) ئەم پارچه پيش له کەشکۆلڻ (سەلهسى) وەرگيراه .
 (۱) ئەم پارچه ئەوه به که له مەشاهيره کەى مامۆستا (بابا) يشدا هەيهو
 سهرك گوتمان ليره دا جياوازيه سه ره کيه کانى دهنوسين ، ئەوهى که
 له سهروه نووسراوه دهقى کەشکۆله کەى (سەلهسى) بهو ئەوه پيش به
 پيى (با) جياکراوه تهوه جياوازيه کانى بابايه :
 (۲) مەينهت (با) خەفت .
 (۳) دياييت (با) دماييت .
 (۴) خەفت (با) مەينهت .

دەر وون^(۵)! وەس کیشە نالە ی بئ سوودی
 تاقت ! ئە ی تا قبا ی بگیریە تاقت
 سا دە خیل ئە ی مە یل^(۶) باز م فیراقت
 کام زام بی جە تو من ئە ویم نە صیب
 جە فا پە رێ من ، وە فا پە ی رە قیب^(۷)
 ئە ی دل وەس گێلە ها پر^(۸) بیت جە هوون
 وەس گپرە چون گپر شە مالە ی^(۹) سە بوون
 ئە ی چە م بینات شی وەس کەر بە نگیزە^(۱۰)
 ئە س رین پیت نە ما^(۱۱) سا وەس پر نزە
 شادی وە کو شی هیچ نە داری شون
 ناخ دە ماغ جە کو ی ؟ یە ی بئ تو ی^(۱۲) تو ن !
 بئ مانە گو شە لە م^(۱۳) گو شە ی کلاو
 ئە ی [س پا ج دور بکرە !] بلاو^(۱۴)
 (صادق !) دە ماغت لیم^(۱۵) ی دە ماغە ن
 کە یفت ی بئ کە یفە ن شادی ت ناسا غە ن^(۱۶)

-
- (۵) دەر وون (با) نالە .
 (۶) مە یل (با) لە یل .
 (۷) ئە م بە ی تە لە (با) دا نیە .
 (۸) ئە ی . . . (با) ئە ی دل وەس کو لیە با پر بیت .
 (۹) شە مالە ی (با) شە رارە ی .
 (۱۰) بە نگیزە (با) ئە نگیزە .
 (۱۱) پیت نە ما (با) بیت وە هوون .
 (۱۲) ی بئ تو ی (با) نە بیە نی .
 (۱۳) گو شە لە م (با) جار ئی سەر .
 (۱۴) ئە ی . . . (با) ئە ی سیا جە دە وەر من کە ر ی وو لاو
 (۱۵) لیم (با) لیت .
 (۱۶) ناسا غە ن (با) نا چا غە ن .

خانای قوبادی

له بهرگه کانی دیکه‌ی ئەم که شکۆله و چەند وتاریشدا شیعی ئەم
شاعیرەم بلاو کردووە تەووە ، و ئەم جارەیش ئەم شیعیانەم دەست کەوت
لێرەدا پێشکەشیان دەکەم ، بە هیوای ئەوەی وردە وردە بتوانین دیوایتیکی
خنجیلە‌ی ئەم شاعیرە گەورە‌ی خاوەنی (شیرین و خوسرەو) پێک یێنین .
دەربارە‌ی ژبانی شی لەوە زیاترمان دەست نەکەوتووە کە پێشتر باس کراوە .
سەرچاوە‌ی ئەم شیعیانەیش کەشکۆله ره‌نگینه‌کی
(ئەحمەدی برالە) یە .

- ۱ -

عزیز الفجار
یا عظیم العفو عزیز الفجار
و یا فسخ صور فی یوم القرار
واحشرنا مع النبی المختار
فی یوم کالمهل طعام الأئیم
یظلی فی البطون کغلی الحمیم
شادم جه واتهی بینای بن نەظیر
بمغفرة وأجر کبیر
ماوهرەم نه سلیک زومرە‌ی موشریکوون
وضل عنهم ما کانوا یدعون
ولا تکتبني کمن - یا رحیم -
یحل علیه عذاب مقیم
عه‌فوم کەر به لوطف جه کرده‌ی گوناه
یوم لا مرد له من الله
یا عمیم اللطف کثیر الاحسان
اعوذ بک من شر الشیطان

به ووفق بورهان سعادت عميم
 ويل لكل أفاك أئيم
 جه (نارويل) بدمرم نهجات
 ارزقتي بالفضل من الطيبات
 ولا تثنني انت يا غفار (!)
 في الحشر كما يش الكفار
 فهو رؤ نه جهنته زومرهى موئميين
 يتساءلون عن المجرمين
 قالوا لم نك من المصلين
 وكنا نخوض مع الخائضين
 ادفع الهى كل بلائي
 اغفر ك (!) بالغو كل خطائي
 جهو ده مدا (وظن انه القراق)
 والتفت الساق (جههيهت) بالساق
 به كهرمى ويت كبيراي نه قدس
 چونكه فه قيرم به فريادم رهس
 جه رووى مهرجه مت دلسوزى بكهر
 ماسلككم ماچان فى سقر
 ياكثير اللطف شديد العقاب
 جودك بحكم بلا ارتياب (!)
 روى : ياليتي كنت ترايا
 لا يملكون منه خطابا
 يا مالك الملك يوم التنادي
 به خشى ته قصير (خاناي قوبادى)

جهو بهى عهفوتهن بهى عاصى عهميم
انك انت التواب الرحيم

- ٢ -

ياأولى الالباب
نقسمو (!) بالله يا أولى الالباب
من ملة الكذب في يوم الحساب
لا يخفف عنهم العذاب
يا أيها الناس نحو المشركين
ولا تكونن من المترين
فاستعذ بالله سميع بصير
من عذاب النار وبئس المصير
أيها الاخوان لكون النجاة
اقيموا الصلاة وآتوا الزكاة
واتقوا من بطش رب العالمين
وان الله مع المتقين
واتقوا الله يا أهل الانسان
لا تتبعوا خطوات الشيطان
ومن يتبع خطوات الشيطان
إنما هو من أهل الخذلان
ومن يحترز من الخطايا (!)
احسن قولاً وفي الدعايا
يؤتية الفردوس ربك اليقين
وكذلك نجزي المحسنين
لا تخف (خانا) من شر الجحيم
وان الله غفور رحيم

میرزا شہ فیعہ کان

له روزنامہ ی هاوکاری^(۱) دا باسی ئه ووم کرد که تا ئیسته بیوگرافیا ، یان فرههنگی نازناوی شاعیرانی کورد نه نووسراوه و ، ئه و سه ی به دوا ی ناوو میژووی ژیا نی شاعیرانمان دا بگه پئی تووشی چهن دین رفتو گری کۆله ده ییت ، له وانه : شاعیری و امان هه یه له ژیا نی شیعی زی دا زیاتر له یه ک نازناوی به کار هیتاوه ، وه ک جاری وایش هه یه زیاد شاعیریک یه ک نازناویان به کار هیتاوه ، دیا ره ئه م کاره دووسره له یدانی ئه ده بی کوردی دا ، که یه ک شاعیریشان نیه دیوانی ده ست خه تی زی بو به جن هیشتین و ده ست ئیمه که وتین ، ئه گه نه ئیم یه ک شاعیرمان شاعیره کۆنه کان نیه که دیوانی ده ست خه تی - با به خه تی خۆیشی نه بین - ته وایی ده ست ئیمه که وتین ! جا له بارو دۆخی ئاوادا له کاتیک دا ئه گه رده یه ک له به ره می ئه و شاعیرانه مابن له م لاو له و لاو ، له م که شکۆل و ئه و باض دا به خه تی ئه م کۆلکه مه لاو ، ئه و نیمچه خوینده وار نووسرایته وه و له جاریش هه ر بیران له وه نه کردیته وه که ته نانه ت ناوی خودی اعیره که بنووسن ، نه ک له شاعیرانی دیکه ی جیا بکه نه وه ، ناوو شو ره تی بریه که یان بنووسن . . له بارو دۆخی ئاوادا ئه بی چۆن بگه یه نه ئه نجامی با کردنه وه ی ناوی چهن د شاعیریک که یه ک نازناویان به کار هیتاین ؟

ئه مه ی که له به رده ستمانایه نموونه یه کی ئه م گری کۆیره یه . زۆر جار که شکۆله کان دا ناوی (شعیع) یا (میرزا شعیع) ده یینن و ، منیش تا سته چهن د پارچه شیعی به م ناوه وه بلاو کردوه ته وه ، ئه م جار هیش نه د پارچه شیعی دیکه م ده ست که وت ، ویستم له م هه لدا به گویره ی ست که وتن شتییک له سه ر ئه م شاعیره ، یان راستر بلین له سه ر خاوه نی

(بره وانه : هاوکاری ژماره (۱۶۶) ی ۱۵/۱۰/۱۹۷۹ ، بلییوگرافیای شیعی کوردی ههنگاویکی بیروزی ئه ده بی کوردی به .

نهم نازناوه ، بنووسم . دواى پشکين و گهران چى بينم ؟ هر به گه پرايتكى کم سن تا چوار شاعيرم بهم نازناوه دۆزى بهوه ، جا لهم دهرفته دا چى بکهم ؟ نهموى ليره دا بکرتى نهمويه به کورتى ميژووى ژيانى چوار شافع ناو نهمووسم و نهمو شيعرانه يش که بهو ناوانه وهن ليره دا بلاويان ده که موه ، به لکو له مولا هلى له بارتر پره خست و بتوانين هر شيعر تک بدهينه وه به خاوهنى خۆى .

ميرزا شافعى کوليايى :

نهم پياوه خه لکى دئى (ره زلهى) ناوچى (کوليايى) سر به (کرماشان) بوه ، له سرده مى خوسره و خانى والى نهمده لاندا وياوه ، ناوى خوسره و خانى له شيعره گانى دا برده . ميرزا شافع دۆسنى گيانى به گيانى سره هنگ نهماس خان بوه ، شيعريان بۆ يه ک گوتوه و ، هاتوچۆ گهريان بوه ، که ميک پيش کۆچى دوايى نهماس خان ميرزا شافع ويستويه تى بچن بۆ ديده نى ، به لام تا نهم گه يشتوه ته (که توله) ي زىدى نهماس خان نهمو کۆچى دوايى کردوه ، نهم چوه ته سر گلکۆکه ي و به شيعر لاواندويه تى بهوه . ميرزا شافع هه ندى جار (شافع) و هه ندى جارى ديکه (حاجى) ي بۆ نازناوى شيعرى به کار هيتاوه . ميرزا شافع مونا جايى کى درى به شيعرى کوردى شيوه ي گوراني لى به چن ماوه ، ماموستا (بابامه ردوخ) هه ندى لى بلاو کردوه ته وه .^(۱)

ميرزا شافعى جامرئى :

نهم شاعيره له هۆزى ده لۆى خه لکى دئى جامرئى ده ورى

(۱) بروانه : مشاهير کرد ، ۲۵۸/۱ .

جویای ئەصل کان خەزانەی لال بۆ
 چون بۆبول پەیی گۆل ئاشفتە حال بۆ
 مەبۆ چون گۆل چن گۆل پەسەند کەرۆ
 [تواتر !] نەبۆ دل پەسەند کەرۆ
 شێوەی گۆل جە لەوح دل نە کەرۆ مەشق
 پایەش نەوینۆ مەینەت سەرای عەشق
 راستەن گۆلان گشت گۆلشان نامەن
 بەعضی گۆل بۆشان مایەیی زوکامەن !
 عارف کەستیوەن نە تەماشای گۆل
 تەجرەبەیی مەحبوب بکەرۆ حاصل
 مەحبوب کەستیوەن عەرعر شێوە بۆ
 چل شێوەی مەحبوب تەمام پێتو بۆ
 بیست و یەک شێوەش حوسن و جەمال بۆ
 (ما باقی) ئەدەب عەقل و کەمال بۆ
 سأل جە هەشت و شەش رەد نە کەرده بۆ
 چون غونچەیی عەطر نە تۆی پەردە بۆ
 گینسوش چون کەمەند بەهرا م گور بۆ
 وێنەیی بەخت من سیاده یجور بۆ
 شەوق پێشانیش چون ستارەیی رۆ
 شەو موحتاج بە شەوق شوعلەیی شەم نەبۆ
 دوو حاجیب هیلال ماہ سیا بۆ (۱)
 قەوس ئاسای قەدیم ، قودرەت کیشا بۆ
 عەین سەواد جە عەین کاملەیی کاران
 سەندە بۆ خەراج دیدەیی تەتاران

خومار بۆ چون عهين مهست مه يخانان
 قاييل بۆ چه لاي سه ركار خانان
 چه دايره ي دهور ديده ي سيوه نگش
 چه تيش موژان شاناي خهده نگش
 دل گيرۆده ي غهرق مهوج هوون كه رۆ
 نيم نيگاش عاقل وه مهجنوون كه رۆ
 فهم چه شمه ي حهيات [كل ندلسيدا ا]
 لوولوي نيم غه لطان بهدر شهو تيدا
 گه ردهن چون بلوور صاف يتيگهرد بۆ
 بهلام بهو شه رطه ماييل به زهرد بۆ
 وه لگ بۆي ليمۆش نيم ياوان نيم كال
 بشاتۆ نه دهور ريزه ي ماويي خال
 نافش باج چه ناف ئاهوو سه نده بۆ
 ميشك ناف تيدا مه لولول مه نده بۆ
 تهخت ناف نه طه رح قاقم نه بۆ كه م
 زهرديي و سفيد يي داخل بۆ به هم
 [كفته ا] بۆ گول نه شكوفته ي چه من
 جاي سمى غه زال نه وه لگ سه من (!)
 نه دهور سونبول تازه په سه بۆ
 گه نجش وه طه ليسم ناشكه سه بۆ
 بهر گيرۆ خازين ئاوان وه بن رهنج
 كلید ياقووت نه توي قوفل گه نج
 كومه تيش نه جاي عه رصه ي تارو ته نگ
 ته كا پۆي مه يدان ريجلش كه رۆ له نگ !

جهو دما پهي سهر جه ناف نهو بالا
 سهر بنيو وه بان موته کاي ئالا
 دست بهر گهلای قوفل يه قش واز که رو
 خازين دل نه سهر سهر نه فراز که رو
 طوغرای زولف وه بان قورص قه مردا
 چون توول لاو لاو به يو نه سردا
 بويه رو نه جام جيهان بينی جهم
 [گفته !] نه دور خالو سينه و مهم
 وهر نه : سيم و زهر گنج په نهانی ،
 خه رووس طوغیان ، جوش جوانی
 هر سه تا به سهر به کس نه مندهن
 فه لك موکافات يه كه جه يه كه سه ندهن
 نهك وینهی (شفیح) دل داخین دهر د
 خه زان پیری روخ بکه رو زهر د !

- ۲ - (۱)

نادیره ی ژاله ، نادیره ی ژاله !
 به گزاده ی بن عیب محبوب ژاله !
 توار تهر لان لانی چند ساله
 بن خوف نهو صه یاد (سهنگاو) مهاله
 طهر هومايون موباره كه قه دم
 باز بن کلاو ، بن پهرواو بن هم

(۱) هم پارچه بش له که شکولی (محمد امین - خاکی) وهر گیراوه ، به
 روونی گوران و ده ستکاری کردنی شیشه ی گورانی یه که ی پتوه دباروه ،
 له قالبی گورانبش دا زور ده گوتی .

شہیتی تونخیز خال نوختی بن گورد
 شہیدای ہرزده ماخ چالی (تہنگی زہرد)^(۲)
 کہوی پانہخشین صویح نہ پای کوسار
 قنیات بہ قووت سنوورچہی گولزار
 زہوقت وہ زینت مزاق گول بۆ
 قنیات وہ قووت مغز سومول بۆ
 یاشا ئەسپہردہی پیری ژالہ بی
 دائیمہ لہ صونمی چوارده سالہ بی

— ۳ — (۱)

تہلف : ئینشای اسم (اللہ اکبر)
 بن : بہخشندہی نور و شہمس خاورہ
 تن : تاکو بن باک یہ کنای تہوانگہر
 ئن : ئەنای ثابت سہبتی کہ لامہن
 کہلامت ئیمام رہنومای عامہن
 جیم : جیہانداران جہم جای سہہمناک
 ئاراستی جہ خاک مکہری وہ خاک
 حن : حہکیمی دہرد عہلیل و ئەعرہج

(۲) لہ فہرہ داغ گوندیک ہہ بہ پینی دہ لتین (تہنگی سہر) تو بلتی ئەم
 (تہنگی زہرد) ہو ئەو (تہنگی سہر) بہ کن بن ؟

(۱) ئەم (ئەلف و بیں)ی (میرزا شہ فیح) ہ لہ کہ شکولہ کہی مہلا (محمد امین —
 خاکی) وەرگیراوە ، ہەر ئەم نوسخہ یشیم دیوہ ، وەک خـسـۆی
 نووسیومہ تہرہو ، رەنگہ ہەلەبشی تێدا بیت ، بەلام وەک گوتم ہەر ئەمہ
 لہ توانادا یەو ، بۆ نمونہ یەکیک لہو شویتانہ کہ بەہەلەہی دہزائیم
 ئەمہ بہ [عزم افسردہی — عزم ئەفسردہی] رەنگہ راستی بہ کہی
 ئاوابن (عظم افسردہی — عظم ئەفسردہی) .

غهیر جه تو نیهن (مفتاح الفرج)
 خن : خوداوه نندان دهر دونیای دوون
 عه بدی جیره خوار خوانی نه عمای توون
 دال : دهه ندهی ریزق ئه حیای ذی حیات
 ئیحیاسازی خهلق جه (بعد المات)
 ذال : ذیکر هر جینس ئافه ریدهی تو
 چه نی و هر نه فوس مواچۆ : (باهو)
 ری : وه ره سوولان فرستائهی ویت
 به وه حی و ئیلهام پیشان دادهی ویت
 زی : وه زاهدان ره وضهی ره سوولت
 وه دۆعا و حاجات لیشان قه بوولت
 سین : وه سه رهستان بادهی طه هوورت
 نه هر جا په یدان ناپه یداو حوضوورت
 شین : وه شاکیران شوکری ره ضای تو
 شاکیرم وه ته قدیر کردهی قه ضای تو
 صاد : وه صه فاو صیدق صۆفیانی صاف
 ضاد : وه ضیای شمس جه قاف تا به قاف
 ضی : دد ئه وانه چیان (بیت الحرامت)
 وه (صه فاو) (مهروه) و روکن و مه قامت
 ظی : ظیلی ئه علا دانای (لاینام)
 تاج ئاسا نه فهرق جوملهی خاص و عام
 عهین : وه عبادت عایدان ئه صل
 زوبدهی زاهدان (فی فیض فصل)
 غهین : وه غازیان سهر (تفیل) که ردهن

چه غزای فیه ننگ فرصت ناوهردهن
 فح: وه فریستان چه نوور سروستان
وه حوروو غیلان باغ بهمهستان
 قاف: وه قنادیل ناویزان عهش
 وه که پروو بیان فہر اشانی فہرش
 کاف: وه کاتبیان نہفہس شوماران
 به موستہوفیان قہطرہی ئەمطاران
 لام: وه لیوای سہبز شای بوراق سوار
 (جد الحسنین) موصلہ فای موختار
 میم: وه مہلہ کان (مسجد الاقصی) ت
 وه (بیت المعمور) تہو حید عیسات
 نوون: وه نیدای وھی گوش رہ سوولان
 وه سرووش گوش حاجت قہ بوولان
 واو: وه واوہ یلای رژی دہشت مہحشر
 (واحسرتا) ی قوم قہیلہی کافر
 هج: وه ہیدایہت وه پاک بہمخشان (ا)
 وه طولووع فہجر وه داجی عیشان (!)
 لام الفلا: ضیدلامہ کانہنی
 نہ ساختی پھی ویت شہریک ہنی
 یح: یارہب بہ ذات بن خوردو خوابت
 بہ عیلم و تہایت ہر چوار کیتابت
 شین: شہرمہ ساریم چه حد و پہردہن
 فح: فرہ تہقصیر باران وه گہردہن
 یح: یہ کسر کردار بہ دکاریم کہردہن
 عہین: عوبوودیہ تم بہ جا ناوہردہن

ئىسە ھام نە فىكر خۆف راي سەفەر
 راھان دىشوار يەك جە يەك بەتەر
 سزاي قەبىزى رۆح ، تەلخىي سەكەرات
 پورساي نەكیرەين ، سەختى راي صىراط
 گۆرئەفشان گۆر ، تەن خۆراك موور
 [عەزىم ئەفسەردەي! خاك تا وە نەفخ صوور
 ئىنە ھا نە را مېۆ چىش كەروون ؟
 غەير جە ذات تو داد وە كىن بەروون ؟
 يارەب بە حورمەت پادىشاي شاھان
 ھادى مەدەد بەخش گوم كەردەي راھان
 سەر جە را شىرەن باوەریش وە راھ
 تۆمىدەم وە تۆن وە تۆمەن پەناھ
 گوناي من ئەر سەد چون قوللەي قافەن
 عەفوى تۆن ئىزاف نە قاف ئىزافەن
 يارەب بە حورمەت خولقى حوسەينەش
 بمان بەخشى بە خاك گەرد نەعلەينەش

— { — (۱)

وە پىنەمەرەن نە رات جان فشان
 شەش پەنجاو دوو شەش يەكن خەتمشان
 وە ئەولياھان بەعدى ئەنيا
 وە پاكى تەبەت ئەھلى ئەتقيا

(۱) ئەم پارچە لە كەشكۆلى (محمد امين) وەرگىراو، بەلام وا دىسارە
 ھەندىك شىوئەي نووسىن و زاراوئەي گۆرانى بەكەي دەستكارى كراين ،
 منىش وەك خۆي نووسىم ، ئەنانەت ھەندى جار پەپرەي سەررۆرو
 رىئووسەكەي ئەوم كردو، بەك دوو جىگەيشم بە گومانەو روونووس
 كىرد .

به عشق نه بوبه کر خه لینهی نه کبر
 جاداری میحراب ره سوولی سه روه
 ره فیتی شه فیتق مه محمودی موختار
 (ثانی) هم (انین اذها فی الغار)
 جه دومای یاران به عشق عومه
 ناسکر سازی دینی پینه مه
 به عشق (ذو النورین) نه علای (ذی شرف)
 (جامع الاوراق [زاة! الله] ی موصحف
 به عشق چه یدر که پاری صه فدر
 قاتیلی گورانی ، کوشندهی هتتر
 به دوو لوئووی پاک نازاری ره سوول
 جگر گۆشه کان فاطیمه ی به توول
 وه بانگ و ته کبیر غه زایانی ره زم
 ره زاشان به عزم غه زامبۆ جه زم
 وه موقه ره بان پای عرش نه عظم
 وه تهوافچیان که عبهی موعظم
 به فهرموودهی حق (اقتلوا الکفار)
 سه نه رای نه مرت مکه ران نیثار
 (فی سبیل الله) نهویدشانه
 وه ره موضهی رضوان نهویدشانه
 وه ناله ی غه رب موته لا وه دهر
 وه ناهی مظلوم وه قتی شه فقه زهر
 وه بار له بان یه تیمانی زار
 ره ننگ نالوودهی خه شم [خه لیده ی خار !]
 وه تاوی نه سرین دیده نه سرینان

وه نازکی طبع وجودی پیران
 وه شهرم شیخان خه لوهت گوزینان
 وه صافی سودوور (صدق الیقین) ان
 روژ نه سه یا حمت شهو نه ذیکر هو
 سرمستو مدهوش بادهی عیشق تو
 وه یا هووی نه فمس عه بدالانی چۆل
 تهن لوختو عوربان ، یه ک تای لۆنگ نه کۆل
 وه ئیخلاصی خاص تهو به دروستان
 وه پاکیی دامان عیصمهت په رستان
 به شهرافه تی قه دری کرده شان
 ته قصیری (شه فیع) بیخشی یتشان
 ئه و صاحب ته قصیر تو پادشاهی
 رای عرزهش بریا نه روو سیاهی
 غه رقن جه عیصیان زار [بتخشی!]
 مه غفیره ت به تۆن میو بیخشی
 ئومید نه ده رگات په ی خه لاصی بهن
 ئافه ریده ی تۆن ئه ر صد عاصی بهن

شه فیع

له دهست خه تی ژماره (۳۰۹۳۰) ی کتیبخانه ی (دار صدای
 للمخطوطات) دا شیعی کۆمه لیک شاعیری کورد هه یه ، یه کیک له وانه
 (شه فیع) ه ، که چهنه پارچه شیعی ئه م شاعیره ی تیدایه ، به لام به داخه وه
 - وه ک جارتیکی دیکه یش باس م کردوه - نووسه ره وه ی ئه م که شکۆله
 کۆلکه خوتنده وه وه ، که شکۆله که ی هه له ی زۆری تیدایه وه ، یه کیک له
 پارچه شیعرانه ی میرزا شه فیع پارچه شیعرتکی (۳۸) به یتیه وه ، باسی

دەرویشیی و کەرەسە دەرویشیی دەکاتو ، وا نەبواوە بابەتییکی باشی
 ئەم لایەنە ئیانی کۆن دەبوو ، بەلام لەبەر هەلە ی زۆر نەمتوانی لەم
 دەرفەتەدا باژۆی بکەسەوه ، ئەوەندە هەیه ئێرەدا سەرەتاو ناوبەناو چەند
 بەتتیکو کۆتایی پارچە شیعەرە که دەخەمە روو :

- ۰ -

میرزام دەرویش

.

تاج دەرویشیی ، خەرقە ی ئیطاعت
 جام چل کلیل ، سەنگ قەناعەت
 میهرو میهربەند ، حەلقە ی زونارکیش
 جل بەندی شان دەرویشان پیش
 ئۆنگ شان دەسسال ، کەمەربەند زنجیر
 بەند شیر قولاب رشتەو شاخ نەفیر
 بەی دام ، بەی دەسگا ، بەی ئەساسەوه
 پیل وە خەتو خال پەیوەست پاسەوه
 شاخ نەفیر وە دۆش دەست وە عاباوه
 چارگۆشە ی جیهان بەدم وە پاوه
 نە وە رۆژ ئارام ، نە شوو باکم بۆ
 تکی زۆخ و زام ویم خۆراکم بۆ
 سەرپەنجەم ریش بۆ وە پیش خاران
 شەوان [یلفاندم!] چین ستاران
 هەر سەرزەمین مەل پیش وەردە بۆ
 گەر بە ولاتان نامش بەردە بۆ
 جە سەر کۆی (ئەلبورز) جەم سەر تا ئەوسەر

بهرو بیابان [کوش کیرو کمر!]
 چه (مجمع بحرین) تا ئاو مبقو چه
 بهلکم فرشته و ویم بوینووم وه چه
 بزائم خهفتن ، یا نهخه ویتدارهن
 یان ته مهلخانهی کام شههاریاره
 کام عاریف ریحان نه [دروش !] کاشتهن
 نهگه به تهحقیق چه من بیتزارهن
 منش جهو بیتزار تا ئهو دیاره
 (شهفیع !) بگیریه نه پیش (!)
 مبقو بگیلی پهی فرشتهی ویش

- ۶ -

نهخضه ریپه رده !
 لامه کان ا جه پشت نهخضه ریپه رده
 یا جه په ردهی غیب بی عیب په روه رده
 کهس وه صفو نه ناته ته مام نه که رده
 ئوستاد گوومه ت ههفت بابی تو تاق
 بنیات ده هه ندهی چار گزوشه ی ئافاق
 بهرز بلندمال ، بی ستوون نه یوان
 نه تقاش نه قش به ند نه یوان که یوان
 مزانت مایه ی عدلو عهدالت
 خالیی چه [کمرات !] زولم و زه لاله ت
 گوشاینده ی روج دووشه ش نه شه شدمر
 نوورینی نوور به خش خورشیدخواهر
 فووه ت لهنگه ر قوطب سه ماوات

خالوق مه مخلوق نه امام سه ريسات
 شوغله بهخش شهو شه ماله‌ی بين شوون
 مونثی قهلم كهش حرف كافو نوون
 [۰۰۰ ۰۰۰] كوكوي نه فلاك
 به هم سازنا نه هر بادو خاك
 ترازه نده‌ی برق نه روي هور تار
 حلال موشكيلات كهس نه برده چار
 گوشايش كار دهرمه نده كاران
 فرما فرمای حوكم حوكومت داران
 دارای دماغ بهرز هادی مهده دبخش
 جانده‌ی جانستان ئینسو جینو وهخش
 شهه نشای شاهان جینی و ماجیوهر
 موفیس و بین مال ، شا به گه‌داكر
 [دیو جه اوینه قرآنی دیون !]
 زینت مجلس شاهان په‌شیتون
 شهبو رۆ فرمان حوكمت نه كارن
 شای شاهان تونی ، شاهان چ كارن ؟
 تا كه رمزای عمر كار تو نه‌بو
 تاوان جه روي عرز كه‌ی جاری مه‌بو ؟
 بین فرموده‌ی تو سوهیل جه به‌من
 كه‌ی مه‌رتزو وه‌لگك چنار نه چه‌من
 به نه‌رو حوكمت فصل وه‌هاران
 گول به‌رماوه‌ری جه [دلو !] غاران
 مونثی ذیكر ذات توش جه خه‌یالهن
 قهلم جه وه‌صفت زبانش لالهن

فامداران هرکس فام تو کرده‌ن
 کیشان ذیکر ذات تو تمام کرده‌ن ۱۴
 دور جه‌زیره‌ی شور دهریا بار !
 موشک جه نافه‌ی و محش ده‌لیله‌ی قه‌تار
 گشت جه موعجیزات صنعت ئیجاده‌ن
 په‌ی زینت عام ته‌ریه‌ت داده‌ن
 ئومئدم به‌تون کاشیف کاران
 [امام !] ده‌فته‌ر قه‌ته‌رات واران
 باجه‌تی ئمحمد شه‌فیعی موختار
 شه‌فاخوای ئوممه‌ت عاصی عیسیان‌بار
 دانای موعجیزات ده‌لیای (لم یزل)
 ختم نوبووه‌ت موصله‌فای مورسل
 به‌عشق شای مردان سی (!) به‌سایل به‌مخش
 سه‌خی سه‌خاوات به‌مخشا دل نه‌لمخش
 قه‌طریّ جه‌رحمه‌ت [غزانه‌ی نسیان !]
 وزی نه‌ده‌روون به‌نده‌ی پر عیسیان
 سه‌یقه‌ل‌ده‌ری ژه‌نگک فیکرو فام دهرده‌م
 گوشاد که‌خاتر میحنه‌ت په‌روه‌رده‌م
 تا‌زوبان به‌شوکر ذیکرت گوشاد که‌م
 شه‌رت بۆ به‌دعه‌هد خوسره‌و وه‌یاد که‌م
 به‌ک‌رۆ ته‌ئریخ‌م ته‌ماشاکه‌رده‌ن
 دوو که‌س به‌دعه‌هد جه‌دنیا به‌رده‌ن
 دوو که‌س
 ان

دوو جهم جه خانهی شاهان قه دیم
هر دوو ستمکار ستم پیشهی ژین (۱)
نهوفل چه یتو قه یس به دیشان [نابزد ا]
فهلهك بنجینهی یانهش خه راب کهرد
خوسره و پهی فهرهاد دام به لا تهنه
فهلهك بنجینهی یانهش جه ییخ کهنه
شاهان عهدلشان مېو به رجا بو
تا پای ئیقبال تمختش به رپا بو (۱)

(۱) نهم بارچه بش له کهشکۆلی (نهمه دی براله) وه رگیراوه .

مهلا نه بوبه كرى موصه نيف

گه لڳ سرچاوه دهر باره ڙيانى هم ماموستا مهنه ڙى گهلى كورده به
عهره بى و فارسى و كوردى - شتيان نووسيوه ، به لام به داخوه هم موو نهو
نووسراوانه دهردى دل تيمار ناكه نو ، زاخاوى ميشك ناده نه موو ، زوريان
هر نهويه هم لهوو نهو لهوى تران وهر گرتوهو ، ليكولينه وهى وردى
زانستيانه له سر ڙيانو بهرهمى هم ماموستايش سو كه به شى هره زورى
زانايانى كورد - نه كراوه ، نه وهى ده ڙانين زور كه مو ، نه وهى ناڙانين
زور زورهو ، چاوه پروانى هيمه تى مهربانه ڙو شنييرانمانين تا بزانين
له مهولا چى بو هم پياوه ده كه ن .

تيمه ليره دا ته ها نامازه بو نهو سرچاوانه ده كه ين كه باسى ماموستاى
موصه نيفيان كردهو هه كه س بيهوئى ده توانى زياتر له باره يهوه بزانين و ،
نه وهى ده مانه وئى ليره دا سر نه چى بو رابكيشين نهويه سو كه له بهرگى
سيه مى هم كتبه يشدا شتيكى دهر باره نووسرا - كه هم ماموستامان
شاعيريش بووه شيعرى كورديشى هه بووه ، به لام سرچاوه كان له گه ل
نهو دا كه هه نديكيان باسى نهويه ان كردهو كه شاعير بووه كه سيان جگه
له ماموستا مهلا عبدالكريمى مدرس كه له بنه مالهى زانياران دا هم به يته ځوا
خواره وهى نووسيوه :

پيچك ته رچك چنياگ (ډوله)

خاستره له پياز سؤلياي (سؤله)

كه سى ديكه يان شيعرى كوردى هم ماموستايان نه نووسيوه . تيمه يش
ليره دا - جگه نهوانه ځى كه له بهرگى سيه مدا بلاومان كردهوه - هم
شيعرانه ځى كه بلاويان ده كه ينهوه دمخه ينه بهرچاوى خو ته ران و ، له

شیتوازدا له شیعره کانی پیتشوو دهچنو ، لهو که شکولانه‌یش دا که نهم
شیعرا نه‌یان لڼ وهرگیراوه یان به روونی بڼ ماموستامان دانراون ، یان له
دوای شیعری نه‌وهوه پڼ ناوی کهس نووسراون .

ده‌پڼ لیتره‌دا به‌سره نه‌وه‌دا نه‌رؤین که دوو حسن ناوی دیکه
هه‌په‌وه ههردوکیان دوو ماموستای کوردنو ، له‌وانه‌په شیعری کوردیان
بوو پڼ .

په‌که‌میان : شیخ حسن‌نی مه‌ولاناوایی .

دوه‌میان : شیخ حسن‌نی چؤری .

نهم‌یش بؤیه ده‌لیم ، چونکه ماموستای موصه‌تیف ، ههرچه‌ند
به نه‌بوه‌کر ناوبانگی دهرکردوه ، بهو ناوه ناسراوه ، خؤی ناوی
(حسن) و ، نه‌بوه‌کر کونیه‌تی و ، له شیعرشیدا بؤ نازاوی شیعری
(حسن) ی به‌کاره‌یتاوه .

وه‌ک گوتمان وا لیتره‌دا هه‌ندیک لهو سرچاوانه‌ی که باسی نهم
ماموستایان کردوه ده‌خینه روو :

۱ - بنه‌ماله‌ی زانیاران ، دانراوی ماموستا مه‌لا عبدالکریمی مدرس .

۲ - علماؤنا فی خدمه‌ العلم والدین . دانراوی ماموستا مه‌لا عبدالکریمی
مدرس .

(۱) که ناوی نهم دوو حسن‌نه دینم مه‌به‌ستم نه‌وه نیه که شاعیری دیکه‌مان
نیه ناوی حسن بیت ، به‌لکو حسن که‌نوش و شیخ حسن‌نی کانی
پڼ (هیجرانی) و چندین حسن‌نی دیکه‌مان هه‌په . تنها مه‌به‌ستم
نه‌وه‌په سرنج بؤ نه‌وه رابکیشم که نه‌وه دوو حسن‌نه‌پش تا نیتسه
باش نهناسراونو شیعریان دبار نیه .

۳ - ژیناودری زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامهتی ، یا گه نجینهی
فهرهنگو زانست ، دانراوی محمه د صالح ئیبراهیمی محمه دی
(شه پۆل) .

شایانی بانه له م سهرچاوه دا ناوی کۆمه لانی سهرچاوه ی دیکه
هاتوه .

۴ - سهرچاوه عه ره ییه کانی وهك : الاعلامو ، معجم المؤلفینو ،
کشف الظنونو ... تاد .

- لا - (۱)

فهلهك نه تاشام

من وینهی (نازهر) سه نه م نه تاشام
به ذر خار نه رای ره سوول نه پاشام
نه بی جه فه رمان به نده گیت حاشام
بیخ (بیت الطوف) خه لیل نه که ندم
جه نوسخه ی مه جبووس (۲) ده لیل نه وه ندم
شای شه هیدانت شه هید نه که ردم
ده ست په ی تیخ قه تل (حه سین) نه به ردم
(ثالث الثالث) کوفر م نه وانا
غه یری (۳) تو که سم به که س نه زانا
رای بهر حه ججاج ئیسلام نه به ستم
خه طای خانه دان باوات نه وه ستم

(۱) نازانم شیمری کییهو له که شکۆلی سه له سیی وهر گیراوه . به لام
دوایی له که شکۆلی (براله) دا دۆزیمه وهو ، له دوای شیمری مامۆستای
(چۆری) یه وه نووسراوه ، بۆیه ئیمه ییش بۆ مامۆستای چۆریمان داناو
جیاوازی به کانیشی ئیره دا دهنووسین :

(۲) مه جبووس (براله) مه جبووس .

(۳) فه یری (براله) فه یر جه .

پهی چیش ستارم جه سر ظولماتهن ؟
 پهی گشت کهسی هات ، پهی من نمهاتهن ؛
 رای هرشش جیهت وهنم بهند برهن
 سهبب چیش پهی من گوشادی نریهن ؟
 جه قورعی تهقسیم سهبعی سهیارم
 (مریخ الخارج) کهفتن نه چارم
 (عهقرب) نه بهختم مشین^(۴) نه کهمین
 نمازؤ شادیم بنماؤ جهمین
 (زوحل) ستارهی نهحس نهکبر بهخش
 نه تهختی بهختم بهلا کهردن پخش
 رهزهن ئه مشؤ وه پهی رهزهنی
 غایبهی^(۵) نه لطف رههوما شنی
 من هر کردم گور گومرای نابلهد
 کهی بهی طور کهردت بهدی نهجای بهد^(۶)
 نهلبت من بهدتهر بهد بهتهرانم
 جهو بؤنه سولطان شووم نهختهرانم

- ۲ - (۱)

ئهی دلهی کم قام ...
 ئهی دلهی نهبلهی دیوانهی کم قام

- (۴) مشین (براله) شین .
 (۵) غایبهی (براله) نه مایهی .
 (۶) ئهم دیره له (سهلهسی) دا باش نهخوینراپهوه به گویرهی (براله)
 نووسیمان .

- ۲ -

- (۱) ئهم پارچه له کهشکولی (سهلهسی) وهرگیراوه ، له کهشکولی

تا که ی مکه ری خه یالان خام ؟
 هر کاتخ زانای عومرت بی تمام
 سا وهس شۆ نه فیکر عه بهت خه یالان
 تۆ نه دهر گای حهق زارزار بلالان
 بشۆ نه قیام سه ر بهر نه سو جوود
 زوبان^(۲) دهر نه فیکر ذیکر (یا ودود)
 دهست بهر نه بالا دینه که ر نمین
 بدیه رمحش که رد (رب العالمین)
 چه غه رغه ری سهخت چه وهقت وهقات
 بنوینه وهخت^(۳) که لیمه ی شادات
 ئهر که رۆ چه ئهرز به لوظف و که ره م
 نه فشارووت به قه هر نه و یارووت چه هم
 چه سوئال سهخت مونکه رو نه کیر
 که لیمه ی تهلقین باز وهزووم نه ویر
 چه وهخت مهحشر ترازوو میزان
 نه قیل بۆ لای خهیر نه جات په ی میزان
 چه پرد صیراط چه موو باریکته ر
 تیزه ن چه مه ودای ئه لماس تیزته ر
 بو به ری به لوظف که ریم و رحیم
 شاد بوون^(۴) به ماوای (جنات النعیم)
 ئامانه ن دله ئامان صد ئامان !

(براله) یشردا نوسخه ی هه به ، به لام نوسخه که ی براله (۱۳) به بنسی
 له سه ره تاوه به رز تیدایه و ، جیاوازی به کی که م له نیتوانندا هه به ،
 وا لیره دا تواماری ده که بن :

(۲) زوبان (براله) زوان .

(۳) بنوینه وهخت (براله) بنیۆ نه دهست .

بۆ دەخيلتم دەستم وه دامان !
 وير مهدمر به فكر دنيای بين مايه
 كهس جه بين مايه نه گرتن وايه (۵)
 حال و تيم بهي طهور موينوم وه چه
 سامناكو سهرسام دل ماتهن به غم
 وه صيهتم ئيدين ههركهس بو اتق
 دنيای بين وهفا به يار نه زاتق
 دنيا يار نيهن ، دهخيلهن خارهن
 هام صوجيهت خار دايم بيمارهن
 نه عومر ، نه مال ، نه سر ، نه دهولت
 نه ئاههنگو ساز نه شادي و شهوكت
 نه تيب ، نه سويا ، نه قهوشمن ، نه باز
 نه راو ، نه شكار ، نه عيد سهرواز
 پهي رۆي ره ستاخيز هيچ ناوا به كار
 غهبر جه لوظف حهق داناي كردگار
 (نه مروود) بهو جهلال بين شوماره وه
 (فيرعهون) بهو كهلام كهج گوفتاره وه

(۴) بي (براله) بون .

(۵) ليره دا نوسخه ي (براله) تهواو ده بيت .

شاياتي باسه ئهم پارچه شيمره له هيجاندا ناوي كهسي له سهر
 نه نووسراوه ، بهلام له نوسخه ي براله دا له دواي شيمري (چۆري) وه
 نووسراوه ، بۆيه ئيمهيش جارتي بۆ ئهوي دادنهيين و ، ده بين ئهوهيش
 له بير نهكهن كه ئهم شيمرانه له روي ئامۆزگاري كردنو ، داواو
 بانگهوازي دنياهويستي و ، ترساندن له رهوشي پهستو بهدهوه . . .
 شه قزو شيهوي ئهوه شيمرانه بان ههيه كه به رووني بۆ مامۆستاي
 چۆري دانراون .

(شهداد) بهو مایه‌ی زولم و زوره‌وه
 (ضوحاك) بهو ماران طیفلان خوره‌وه
 چیشان به پیش کهرد ئاخ‌ر که مردن
 ئه‌رواح وه ده‌روون دۆزه‌خ سپه‌ردن ؟
 یاصاحب مولک چارگۆشه‌ی جیهان
 قادر قه‌ییوم چه‌یی لامه‌کان
 بن فیکرو خه‌یال (۱) بن شیبه‌و ره‌فیع
 تاكو ته‌نیای فه‌رد سایقو رازیق
 پادشای شاهان یه‌کتای بن نه‌ظیر
 فه‌ریاد ره‌سیم - که‌ر - نه‌سه‌ختی ئاهیر
 (یا الله) به‌حاجت ره‌سوول سه‌روه‌ر
 (قاضي الحاجات) رۆی ده‌شت مه‌حشر.
 به‌به‌ختی به‌ئیسف نام موصله‌فا
 نه‌مازی ئاهیر بده‌رۆ جه‌فا
 [رومی !] هیجران بار دنیای بن به‌ینه‌ت
 وه‌خته وه‌ ئه‌جه‌ل شو وه‌ قیامت

موناچاتی شیخ حسنه‌ن (۱) - رحمه الله -

دلّه ! ها ویه‌رد
 فامت بۆ دلّه ! دنیا ها ویه‌رد
 ها کا مه‌یل حوب موحیبان بی سه‌رد
 ها کا بای فه‌نا کووان دا به‌گه‌رد

(۱) نهم پارچه له کهشکۆلی شیخ مه‌حمود و مرگه‌راوه‌و ، ره‌نگه نهم شیخ
 حسنه‌ن ماموستا مه‌لا نه‌بو به‌کری موصله‌نیفی چۆری بیته که شیخه‌ری
 له لایه‌ره (۲۵۰) ی به‌رگی (۳) ی نهم کهشکۆله‌دا بلاوکه‌راوه‌ته‌وه .

ها کا نهجل [اما !] نشت وه سهرنت
 ها کا چه دهست شعی وهشعی وهرنت
 ها کا (یرم البث) وهنهت بی ناهیر
 ها کا دنیای دوون گشت مهند وه باهیر
 ها کا روئی مهحشر قیامت خیزا
 (یوم یفر) وهنهت هوریزا
 دله ! مروهتهن کراو کؤشت بؤ
 ماوات نه چۆلهن فکرو هؤشت بؤ
 فکرو خهیالت وه [صنعتان !] دهر
 (وجهت وجهی) روو نه خودا کهر
 (حهسهن) سهر تا پاش عیصیانی خهستن
 وه (لا تقنطوا) ئومیدش بهستن

- ۴ - (۱)

گوپرای سهرنگوون ۰۰۰ ۰۰۰ !
 نهری بیخهبر گوپرای سهرنگوون !
 شهوو رۆ نه فیکر جۆیای دنیای دوون
 غافل نه کردهی کارساز بیچوون
 وینهی وهرینان ئهولاد ئادهم
 چه کؤشین ؟ بهرشین نه دنیای ماتهم
 کوانن مورسهلان شهریف کردهی حهق ؟

(۱) نهم پارچه‌بش له کهشکۆلی (سه‌له‌سی) وه‌گیراوه ، ناوی کهسی
 له‌سه‌ر نه‌نووسراوه ، به‌لام به‌وهی تا نیشه دیومه‌و نووسیه‌وه
 خویندومه‌وه نهم شتیوه نامۆزگاری و وه‌عظه زیاتر له شیعری
 ماوستا مه‌لا ئه‌بویه‌کری چۆیری ده‌چیتاو ، نه‌گهر ئه‌ویش نه‌بێن (خانا) و
 به‌کیک له (شه‌فیع) ه‌کان نهم شتیوه نامۆزگاری به‌یان هه‌یه .

- کون مهشاخان صوب ختيز شه فق ؟
 کوانچ ٿي ماماڻ ره بهر نه راى دين ؟
 کون مووساى كه ليم گوزيدهى به قين ؟
 کون ره ننگ و ره ونه فق يوسف كه نمان ؟
 کون ديوان ديؤ حوكم سوله يمان ؟
 کون شوعه يبو شيث ، عيساى بنى ماريه م ؟
 کون خه ليلوللا جه رجيس و ٿادم ؟
 کون شه ققهى تمام نه عره تهى حه يدهر ؟
 کوانچ (ذو القنار) پرندهى دووسر ؟
 کون نام و نيشان ٿه حصه دو محمود ؟
 کون نوورى صه داي صوب نه غمهى داود ؟
 کون حصه ن حوسه بن ٿال پينغه مهر ؟
 کون چوار ياران ره سول سه روهر ؟
 کون تيب قهوشه ن ٿه صحابان ته مام ؟
 کون حمزه و عه باس بهور ٿي ٿو نام ؟
 کون پيران پير داناي ذولجه لال ؟
 کون سوار غيب وه يسي يه من مال ؟
 کون موصه نيفان عيلم شه ريعت ؟
 کون ٿه وليهان ده راي حه حقيقت ؟
 کون شان و شهوكت عه بدوللاى عومر ؟
 کون تاج و لهولاك ره هنوماى ره بهر ؟
 کون ٿي مام قاسم مير توركستان ؟
 کوانچ بايه زيد قوطبى روى جيهان ؟
 کون عه بدوله ن ف چه نى غه زايد ؟
 کون ٿه باسه عيد خاليدى وه ليد ؟

کوانی نینسو جین نه رووی سه‌زه‌مین ؟
 کون په‌له‌وا‌نان سام سه‌ه‌م‌گین ؟
 کون زالو رو‌ستم به‌رام گوور گیر ؟
 سا‌کون که‌یکاوس پادشای دلیر ؟
 کون با‌هووی برزوو چینی رو‌یتنه ؟
 کون زاتو جه‌وه‌ر فه‌هاد کو‌کن ؟
 سا‌کون له‌شکر گه‌وران مه‌لموون ؟
 کوانی مو‌عته‌صم ؟ کون ده‌سگای قاروون ؟
 کون فی‌رعون ، مکه‌رد ده‌عوی خودایی ؟
 کون قاروون غرق گه‌نج دنیا‌یی ؟
 کون مولک و ئه‌ملاک بازار نه‌روود ؟
 کون تاج و طومار شه‌د‌داد مه‌ردوود ؟
 کون نه‌ظم جامی‌یی دو‌رو صه‌ده‌ف ریژ ؟
 کون مه‌ولای رو‌می ؟ کون شه‌مس ته‌بریژ ؟
 به‌ عام کوچ‌که‌ردن شین وه‌ جای مو‌قیم
 نیم ئه‌هل جه‌ته‌ت ، نیم نار جه‌حیم
 به‌عزی‌ی گری به‌ ده‌ست ئاهیر سو‌زن
 به‌عزی‌ی جه‌میش گران نه‌ور‌وزنه
 به‌عزی‌ی سو‌زانه‌ن سر تا به‌ قه‌ده‌م
 به‌عزی‌ی دل‌گوشاد نه‌ ئازارو غه‌م
 به‌عزی‌ی شه‌رمه‌سار کردار ویشنه
 رو‌ی (یوم المات) هه‌ر‌که‌س به‌ ویشنه
 به‌عزی‌ی رو‌و‌گه‌ردان رو‌ی قیامه‌ته‌ن
 به‌عزی‌ی مه‌سکه‌نش ماوای جه‌ته‌ته‌ن
 به‌عزی‌ی گرفتار عذاب سه‌خته‌ن

به‌عزى سهرئەفراز پاشاي سهرتەختەن
 به‌عزى بىن‌قەرار ديدە نمينەن
 به‌عزى ئاوميد ئيمان و دينەن
 به‌عزى مپوشان جە حوللەي حەرير
 به‌عزى موقەررەب پادشاي کەبير
 به‌عزى منوشان جە حموز کەوئەر
 به‌عزى ساکنەن جە قوببەي ئەحمەر
 به‌عزى ئينتظار لوطف حەميدەن
 به‌عزى مەشغوولي ذیکرو تەوحيدەن
 به‌عزى عەيششان چەني حۆري يان
 به‌عزى فارغەن جە ره‌وضەي رياضان
 به‌عزى ملەرزو جە خەوف صيراط
 به‌عزى مپرزو ئەسرین چون سيلات
 به‌عزى مکيشۆ هەردەم ئاهي سەرد
 به‌عزى بە عەموود مکه‌روون وه گەرد
 هەر يەندە مئالان مکه‌ران زاربي
 فيشتەر دەرديشان بىن مپو کاربي
 دلە بزانه ئينه وە عظتەن
 توپىچي يانە سزاي سەختەن
 سا گيڤه نە گۆش پەندو نە صيحت
 و یرده بە کردار کە سب ئاخیرەت

میرزا قہمہر علی رھوانی

لہو سہرچاوانہدا کہ لہ دستدانو بۆ بہرھم و ژبانی شاعیرانمان
بیایاندا گہراوم ناوو بہرھمی ئەم شاعیرم نەدیوہ ، تەھا (رہنجووی) کہ
ناوی شاعیرہ ناودارہ کانی کورد دەبات دەربارہی ئەم شاعیرہیش شتیکی
کردوہ کہ دہفرموئی :

مەحموود ناغای زەند ، مەلاکامی نام

(قہمہرائی نام ، رھوانی) مەقام^(۱)

لەکەشکۆلی ئەحمەدی برالەدا ئەم شاعرانەم دەستکەوت وا لێرەدا ،
بە پیتی ناگاداری خۆم ، بۆ یەکەم جار بلایان دەکەمەوہ ، بە ہیوای ئەوہ
دەرگای باسو بہرھمی تری ئەم شاعیرہ بخەنە سەرپشت .

- ۱ -

بین مەیل بین چوون

گەردشت دەوران بین مەیل بین چوون

وہ جەستەیی فەرھاد سەرسام دل ھوون !

رام کەفت ئەو گۆشەیی بەحر سام جەیحوون

من زەلیل دەرد دل نە سەودادا

مشوون وە گۆشەیی مەوج دەریادا

گاہ مەکردم سەیر ماھیی جە صد رەنگ

گاہ چەند ئەشیانان ، گاہ نەعرەیی نەھەنگ

دانەیی دیم نە گێج دەریای دوورمەنزڵ

شەوق مەدا چون بەدر دووھەفتەیی کامل

داغ بێم نە سەوداش تا رۆی مەردەنم

(۱) بروانہ دیوانی رھنجووری ل : ۷۲ .

شهوقش بی به طهوق شی نه گهردهنم
 شیم پهرسام جه شتیخ جهوهه رناسان
 جه پیر گوستاد خاصی خهواصان :
 دانهی دیم نه گیتیخ دهریای دوور به دست
 عیلاجش چۆنه ن چۆن میؤ به دست ؟
 وات : مینای مهینت نه سر کهر په یوه ند
 دهوران هوونی ریشهی دل کهر به ند (۱)
 نهوا بدهری مینات به سهنگکدا
 بشی بهو ماوای ماهی و نههنگکدا
 نهگر نازل بان نه ن امانت
 رای دوو بهختیه ن دستم دامانت ا
 نهی کهره کم قام ویل سارایی (۱)
 سرگردان شهوق دانهی دهریایی
 کهردم به وهردا چاک دامانم
 وهندم فاتیهی نهوه تامانم
 سر بدهم نهو گیتیخ ، پا کهرم نهو فهوق
 غوظم بهره و جای دانهی صاحب ذوق
 چه ندی نهو گیتیخ دا وینهی پهروانه
 حیران بیم نه شهوق جهواهیر دانه
 ناومردم دانهی خۆلاصهی خاصی
 ناما بی وه دست هیچ دانه ناسی
 هیچ ماهی و نههنگک ناما نهوه ندم
 جه هیچ نه شیاپن نه بی گزه ندم
 پهی شوومی دهوران پهی طالهی چه فتم
 جه گوشه ی دهریای نهو دوور نه که فتم

ناگاه دیم ره قیب شووم به دکاری
 فیتتهی شهره نگیز خیانت باری
 جه خوف صیاد دانه دهریایی
 لهرزنا چه نیم جه گاه تا ماهیی
 طه لیسمنیان دا به رووی سینگ دا
 قاو کفت نه مه خلوق ماهی و نه ههنگ دا
 خولو کفت نه گنج دهریای بی ئینصاف
 دانه شی قه لوهز من مام چنی تاف
 ههی داد ههی یتداد ! پهی شوومی به ختم
 سرگردان دهور قه لوهزه ی سخمتم

- ۲ -

نازیز مه نده بو
 ئهر عقل و فامت جه لا مه نده بو
 ئهر صد کس نادان پهریت به نده بو
 چه یفن خهط به دست خهط نه وه نده بو
 خهط و خال خاص ره زیده ی قودرهت
 جه لای نه زانان نه دارو قیمت
 ههر کس نه وه ندهن حه دیت و ئایهت
 که ی زاتو قه در زولف و خال و خهط
 فیدای بالات بام شای بلند پایه
 خهط و خال ویت مه در وه زایه
 مه وزهش وه دست کیتاب نه وانان
 نهک به قه در زولف سیاش نه زانان
 بسیارش وه دست مه شاقان مه شق

تا هر بنویسون [جیوتی] سهرمهشق
 نهك بی به تووش فاشنهختهوه
 گیر بدهی به جهور جهفای سهختهوه
 بیئکۆ طه بهق لیت به یق وه خار
 خاطر تهرت بکیشۆ ئازار

- ۳ - (۱)

قیلهم مردهنم
 ئامانهت فهزهن وادهی مردهنم
 نه حالاته وقت وه صیهت کهردهنم
 نه هاگام سهخت گیان سپهردهنم
 وه صیهت ئیندهن شای شهه روخساران
 بئ وه بالینم چون بهینهت داران
 بئ خوف و ئه ندیش ، جه کهس نه کهی شهرم
 هۆرداره پهردهی حیجابت وه نهرم
 نه پۆشی جهمین شههه خاوهری
 بۆ وه زانوودا چون ئه سمای پهری
 بنیشی وه بان بالینم وه ئاز
 بوانی سوورهی یاسین به ئاواز

(۱) ئەم پارچه بێ بران و جیاکردنەوه له دوای شیعرەکانی (میرزا قەسەر
 عەلی)یەوه نووسراوه و ئێمە بێش جارێ تا ساغ ئەبێتەوه هێ ئەوه یان نا
 بۆ ئەوی دادەنێین . نزیک ئەم پارچه شیعرەوه (شەفیع) پارچه بێش
 شیعرە هەبە (بڕوانە : کەشکۆلی کەلهپووری ئەدهبی کوردی ، بەرگی
 دوهم ، ل : ۱۲۵) .

هەر وه ها سێ پارچه کهی دوایش بۆ قەسەر عەلی دادەنێین تا بزانین چۆن
 دەبێ .

زووان به ریزمی شه‌کەر رازه‌وه
 ده‌نگ وه صدای خاص خۆش ئاوازه‌وه
 جه‌مین وه عه‌رمق بۆی گولاوه‌وه
 گۆناو ئه‌گرجه‌ی زولف خاومه‌وه
 جه‌و عه‌رمق نه‌ دهر گۆنای مه‌ه‌پاره
 جه‌ سه‌ر بشکتۆم بگتۆم وه چاره
 تا دیدم نه‌ سه‌یر دیدمی سیات بۆ
 نه‌ظارمی نه‌خه‌ر وه ناز دیار بۆ
 گۆش هم به‌و صدای ریزمی رازت بۆ
 به‌و سووره‌ی شه‌ریف خۆش ئاوازت بۆ
 ئه‌ر صد جار قایض سزا ملۆ پیتم
 هه‌نی نیم وه ته‌نگ گیان‌کیشانی ویتم
 ئه‌گه‌ر به‌و طه‌ور بۆ رۆح ره‌وانم
 (بالله) به‌ ئاسان به‌ر مشۆ گیانم
 هه‌ی ج خۆش مبه‌و ، عومرم زینده‌گیم !
 نه‌ خاکپای تو گیان‌که‌روو ته‌سلیم !
 ئه‌گه‌ر وه تاقی صد کۆ گونامه‌ن
 (إن شا الله) به‌هه‌شت هه‌شته‌مین جامه‌ن

- ۴ -

قبیله‌م بێن خاو بۆ ...
 تا که‌ی جه‌ دووریت دیدم بێن خاو بۆ ؟
 ئه‌سزین دیدم تا که‌ی به‌ تاو بۆ ؟
 تا که‌ی ده‌روونم هه‌وونو زووخواو بۆ ؟
 تا که‌ی چون خه‌زان زایفو زه‌رد بۆ ؟
 شه‌وان تا سه‌حه‌ر ناله‌م نه‌به‌رد بۆ ؟

قرمزی قاتل ، زهر دبووم قهضا به خش
 سفید خه شمناک ، سهوزه غهضه ب نه خش
 هر چار پهی (قهمر) که مان گرت به مشت
 راگر بین نه رام وینهی باوه کوشت
 نهوه ن قرمزی پهی شکار به سوز
 قهوس قرمز تار تهر کهش توکمه دوز
 ره ها که رد نه شهصت با قرمزی پر جهرز ا
 بران کرد ژو لام تا پر نیست نه نهرز ا
 [هوشم] سفتهی نار دمرد مهجنوون که رد
 دامانم به زاخ گول ئا بتوون که رد
 زهر دبووم زولف شور ، خال نه نقش چینیی
 حهلقه ی که مان زهر د چون حهلقه ی بینیی
 دهست به رد په ری فهرق فاقه ی پر عیقاب
 په یکان چهار کوز نمکیش وارتاب
 به په نجهی غهضه ب به ند که رد به مهفتوول
 خم دا نهونهام بهون عه رعه ر توول
 ههوا بهر به قین ره ها که رد نه مشت
 بهران که رد په ری سینهم نه رووی پشت
 نه ضه رب په یکان [حجر] کاوی سمخت
 شهقه ی ئیستیخوان موهرم نه سه ر تهخت
 خهسته نان زامان پر زووخ زهر دم
 بلند که رد نه فغان ناله ی نه به رد م
 سفید سفید قهوس قهضائه نگیزه ن
 گوشه ی جهرگ بیتک رشه ی دل پر تزه ن

تا که ی چون مه جنوون بیزار نه دیر بۆ ؟
 خه مبار خه مناك بن صفاو سهیر بۆ ؟
 تا که ی چون فه رهاد نه کۆی بیستوون
 و یم که روون غه لطان چهنی خاکو خوون ؟
 تا که ی جه دووریت بالای نه ونه مام
 بستو چون په ریت بو [برسوی تمام]!
 چیتسه ن جه لای تو به دبختیم به ختن
 رۆ به رۆ سزای زامانم سه ختن ؟
 نه له بت خدمتت باخلاص نه که رده ن
 ئیسه سه ر وه شۆن گونای و یم به رده ن !
 په وکه گیرم دان من به ی دهرده وه
 به ی نالین نه به رد ئاه سه رده وه
 تا که ی به ی ته وره گیر به لا بۆ
 به قوربان تو من موبته لا بۆ ؟

— ۵ — (۱)

شوخ دیده مه ست ۰۰۰
 ئارۆ دیم چار شمه خص شوخ دیده مه ست
 قزمزی ، زه رد بووم ، سفید ، سوز په ی قه صت
 هه ر یه ک چون ویتشان که مانج وه ده ست

(۱) ئەم پارچه شیعره نمونە بە کە دیکە ی لاسایی کردنە وە ی نیتوان
 شاعیرانمانه و (رهنجوری) ش له م بابە ته ی هه به . (بروانه : دیوانی
 رهنجوری ، ل ۱۳۸) .

شایانی باسه بۆ هه مندێ وشه ی ئەم پارچه شیعره و ، رووی
 دۆزینه وه و راستکردنە وە ی شیعره کان سوودم له سه رچاوه به کە دیکه
 وه رگرتوه .

لؤلؤ کورد ئاستین بهیضاوی زه‌رباف
 ته‌یار کورد شاخین [سرقلوزهی طاف!]
 چه‌تر سیاه‌مور کهر شیندورته‌رز
 هموادا نه ئه‌وج که‌ه‌کشان به‌رز
 چین وست نه سه‌ر ته‌خت له‌وح نقری خام
 کهرش وست نه ئه‌وج صوبج که‌ردش به‌شام
 سفید په‌ر به‌ردا په‌ی قه‌ست جه‌رگم
 دل پینکا تا هه‌ر په‌ر نیشت نه جه‌رگم
 دیا قه‌تره‌ی هوون دوو قه‌لبه‌زه‌ی طاف
 واتش : هه‌ی وه‌چۆل سه‌وزه‌ی سه‌وز کلّاف
 سه‌وزه‌ی سه‌وز کلّاف خوان سه‌وز نه‌خشه‌ن
 جه‌راحه‌ت به‌ حال ده‌ردامان په‌خشه‌ن
 ژێ په‌کته‌ی ته‌ناف کلّاف زه‌نگی
 په‌یکان سیاتار گه‌برو فه‌ره‌نگی
 که‌شانش نه‌ مه‌وج په‌ی تیراندازی
 خورووش وه‌ست نه‌ بورج گوشه‌ی شیرازی
 واتش : ئه‌ی صاحیبه‌ ناله‌ی فه‌ره‌نگی
 خه‌سته‌ی خه‌ده‌نگان سه‌ی شه‌خص جه‌نگی !
 قه‌سه‌م به‌ زنجیر زولف لؤلؤ به‌ستم
 به‌ نه‌شه‌ی موزان که‌س جه‌ نه‌ ره‌ستم !
 تا زینده‌گاییت ژێ نه‌که‌روون قه‌ست
 تا باز نماوه‌ که‌مانم جه‌ شه‌صت
 ئید واتو نیم جوّش ژ قه‌وس راهی کورد
 مه‌مانم نه‌ جای حه‌یات جایی کورد

فپه‌ی سوز خه‌ده‌نگ چه دوور نیشان دا
 نیشانه‌ش نیشان ئاخ‌زه‌مان دا
 دندانی په‌یکان سرکه‌رد نه گیانم
 بی به ریشه‌کیش مه‌زرای ژیانم
 پیتشانیم سرمه‌شق سه‌نگ ساراوه‌ند
 وه‌لگم نه سرشاخ زنده‌گانی که‌ند
 قه‌ومان ! خویشان ! کین هوون ئه‌ستانم ؟
 پیتکیای په‌یکان سوزه‌که‌مانم
 ئه‌و هر سن خه‌ده‌نگ خار خه‌ته‌ر یین
 هر یه‌ک ده‌ردشان ره‌نگی‌ته‌ر یین
 به‌لام به‌هیچ کام ئه‌رواح نه‌سپه‌ردم
 گیان ته‌سلیم به‌ده‌ست سوزخه‌ده‌نگ که‌ردم
 من که‌چه‌هار زام هوون ئه‌فشانیمه‌ن
 هه‌نی که‌ی ته‌مای زنده‌گانیمه‌ن ؟ (!)

مه‌خمووری

ئوهی که به‌لگه بۆ هیتانه‌وهی ناوێت و ، کاری پشکنین و گه‌ران به‌ دوای به‌ره‌م و شۆینه‌واری شاعیرانی دێرینماندا سه‌لماندوویه‌تی ئه‌وه‌یه که تا ئێسته ناوی هه‌موو شاعیرانمان نه‌زانراوه‌و ، له‌وانه‌یه ئه‌وانه‌ی ناویان نه‌یسراوه ، یان هه‌ر بۆ یه‌کجاری ناویان کوژر بوه‌ته‌وه زۆر زۆرتر بن له‌وه‌ی که به‌ بیرماندا دێت ، ئه‌مه‌ چ جای ئه‌وه‌ی که به‌ره‌میان سه‌ر و سه‌راخ سه‌ری ناوه‌ته‌وه .

(مه‌خمووری) یه‌کیکه له‌و شاعیرانه‌ی که - من یخ بزائم - تا ئێسته ناوی نه‌براووه ، به‌ره‌می بلاو نه‌کراوه‌ته‌وه . یه‌که‌م چار به‌ره‌می ئه‌م شاعیره‌م له‌ که‌شکوڵی ژماره‌(٣٠٩٣٠)ی (دار صدام للمخطوطات) دا دیوه ، ئه‌م که‌شکوڵه‌ چه‌ند پارچه‌ شیعری ئه‌م شاعیره‌ی تێدایه ، به‌لام به‌ داخه‌وه نووسه‌ره‌وه‌ی که‌شکوڵه‌که‌ نه‌خۆینده‌وارو ناشاره‌زایه‌و ، خه‌تی ناخۆشه‌و هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی زۆری هه‌یه . بۆیه له‌م هه‌له‌دا ته‌نه‌سا وه‌ک نمونه هه‌ندیک له‌ شیعره‌کانی مه‌خمووری ده‌خینه‌ روو ، به‌لکو له‌مه‌ولا نوسخه‌ی دیکه‌مان ده‌ست بکه‌وێت و ، بتوانین شیعره‌کانی ئه‌م شاعیره‌یش بگه‌یه‌نینه رزی شیعری شاعیرانی دیکه .

- ۱ -

زه‌لیم ئیمشه‌و
هه‌ی موسولمانان زه‌لیم ئیمشه‌و
دل‌ گه‌ران نار خه‌لیم ئیمشه‌و
که‌س نیه‌ن بێو ده‌لیم ئیمشه‌و
جه‌ گیان کێشان‌دا دیده‌ نه‌ راتم
ته‌شریف باوه‌ره‌ وه‌ سه‌ر (وه‌فات)م
وه‌قتی که‌ قایبض قه‌بض روّحم که‌رد
نه‌که‌رد مدارا روّح شیرین به‌رد

ٺهدهب شيوهنم وه بگره وه سؤز (١)
 كفنم وه تاي زولف ويت بدوز
 جهستم هه لگره بهر هس وه مهزار
 دهخيلم وه تو شاي شيرين هطوار
 ويت وه دهست ويت - شوخ دلبرم -
 سهنگ هه لخدم بنه وه سرم
 ههني جهو دما خاك مهزارم
 بگره پيم دا ، ديدم ا نازدارم ا
 نازدار - ئيمانهر تو ئيد كرده
 گو جه گشت مهشوق وه رينان بهردی
 شرط بؤ (مخووری) جه يوم (الست)
 فيدای بالات بؤ شوخ دیده هست .

- ٢ -

شمال مهجوورم ا
 بهی دیرئامانیت خه یلین مهجوورم
 به ويت مزانی جه لهيلم دوورم
 وه قورئان قهسم دیده بچ نوورم ا
 شمال ا تو دهليل دهردهمدانی
 پهيك ههوال بهر ، هم ههوالزانی
 تو ههو شهماله ی نامه ی (محمد)
 بهردی وه مهككه ياواي به (احمد)
 هم بؤی پیره هه ن يوسف نازدار
 بهردی وه لای بهعقوب غه مبار (١)
 سا من وه فيدات بام دهغيلم وه تو
 دهستم دامانت باد هه بهر بؤ

عرزهی هجرانی ذهلیم به کسر
 نویسام تمام به خون جگر
 هژداره به جهخت ، پرندهی بن پر !
 طهی کهره کزوان ، صحر او ، بهینو ، بهر
 بگیله تمام سرحدو شاران
 مهگیره آرام صه باو ئیواران
 بزانه داخو جه کام ولاتهن
 پهی نهیمی من هر کشو ماتهن
 (دایم المدام) هر مکیشو ئاخ
 زورین په شیو نیسته بن دوماخ
 چه مش ها نه رات به زاریو نه ندوه
 داخو که می مشی باد عه بهر بو !
 نه سیم نه گهر تو یاوای به قیلهم
 نه هفت جا سوجهی زمین بهر وه دم
 به لئ وه مخضی ویت مکر ئیظهار
 نه بیا بزنان به دان به دکار
 جهو دما جه نهو سوجه بهر زمین
 عرزهم دهر وه دهست یار دنیاو دین
 بو اچه : جهو ساوه تو تشریف بهردی
 پهی چیش به ندهی ویت وه یاد ناوهردی ؟
 عرزهی ذهلیم شرح بن شومار
 [دا وست من کرو وزار (!)]
 واتش : نهی شه مال ئیندن نیازم :
 عرزهم بهر وه لای شای شه که رازم

په عرزهی بندهی شیت و شهیداتهن
 شهو تا رو دایم هر نه سهوداتهن
 تازه ردم په رت صاحب شمرطو شون
 باقی ئیددیمای ئیختیار به تون
 مواچو : شه مال په يك خوش خه بر
 مپرسون هه وال به شق پیغه مبر ا
 راست بواچه یتیم بن درو و خلاف
 سهو گند مدوم وه ئایهت مصحاف
 ئه ر ئامای جه لای بندهی زه لیلیم
 راست واچه شه مال ، وه تو ده خیلیم
 شو وه سریشش په خش کهره په رچم
 ولاو کهر حه بیان نه سر سینه و مهم
 زهره جه عه نبر ، قه طره جه گولواو
 بدهر وه یتنی قیلهی شیرین خاو
 ئه لبت ئه و جه بوی عه بیرات گول
 جه [ئاما وه لای] حه بیان قاتل
 سا یتدار مبو جه و خاوه دهردهم
 مبینو حه بیان ئالیان جه هم
 مزاتو ئهی کار تو کهردهن شه مال
 سه یقله مده رو جه مین پر خال
 ئه لبت مستاتو نامه ی پر میخنهت
 مواتو عرزهی پر نه سیاست
 مزاتو عرزهم په ی چیش کیاسته ن
 نه و عرزهی پر شرح من چیش واسته ن
 ئه و سا جه و دما تاین جه طوغراش

چهنی يهك قطره عهرق گوناش
مدۆ وه دهستت - نهسيم سارا ا -
چون عهرب دهخيل مكه ر مدارا
زينهار صهد زينهار رهوهندهی رههپرو
ماوهره پهريم وهر جه نيوشه و
مبۆ وه مهرهم زام كونه و نۆ
شه مال ا (مەخمورى) وه قوربات بۆ

مهلا وه له دخانی گۆرانیی :

مهلا وه له دخان له تیره ی گۆران بوو شاعیریکی بالاو زمان پاراو
بوو ، شیعو هۆنراوه ی زۆری به زاراوه ی گۆرانیی لێ به جێ ماوه .
لهوانه : (شیرین و فهراهاد) و ، (نادر و توپال) ، که به توانایی (مهلا) له
شیعری جهاماسی و جهنگی و ، شیعری ئهوین و دلدارای دا دهنوێتن . شیرین و
فهراهاده که ی له سالی (۱۱۵۰ ك ۱۳۳۷ ز) دا تاوه (۱)

گیسو و قه لاخی

سهوزهی سیاچه م گیسوو قه لاخی
ئهبرۆو موژهو عهین چین زولف زاخی
زاخی ته رهنگ لول قازاخی
عهین مهست ، ئهبرۆمهست ، موژهو مهودا مهست
نیم نیگات چون باز شوخ شهیدا مهست
ئهگر بجان سیاه ، پای موژان سیاه
ئیش سهرمه و دای خهدهنگان سیاه
بینای عهین سیاه ، پای موژان سیاه
طوره ی تای دهسمال قه لاخی سیاه
سهریه نهجه گولی گونا گول گولی
لهل لهب گولی خالان فولتولی
[گول مندلی به گول !] عه ره قچین گول
زیر [جامه لاک ی !] که مه رچین گول
دوگمه ی مه م گولی ، لول ناف گول
تافته ی پیراهن هریر باف گول
رهوتی خه راما ن ئاهووی خوته نی

(۱) بروانه : مشاهیر کرد ، ۲۲۹ / ۱ .

تن وه توی چه کبن سهوزهی چه منی
خال سهوزه سهوز زولف سهوزه لول
لول گیسوان لهولوی مافتوول
پا بهرز ، پشت کوتاه ، قهد باریک ، دهم تهنگ
نیم نیگات چون باز شوخ شهیدا رهنگ
زنج گرد ، سرین گرد ، مهم گرد ، پاونه گرد
پای صدهف قرمز ، ریزه ی صدهف خورد
(مهلا!) ریزه ی راز سهوزه چون جهوز بی
سهوزه چون سهر سهوز سهراوان سهوز بی

ناهی

له بهرگی سن بهمی ئەم کهشکۆلهدا شتیکی کورتم دهربارهی ئەم شاعیره نووسیو ، (۱۳) پارچه شیرشیم بلاوکردهوه ، جگه لهوهی ئەو کاته بلاوم کردووتهوه شتیکی تازەم دهربارهی زیانی دەست نهکهوتوه ، بهلام له کهشکۆلی (سه لهسی) دا سن پارچه شیرم دۆزی بهوه که به ناوی (ناهی) بهوه نووسراونو ، دواشیرمان نازناوی (ناهی) تیدایه ، وایزهدا ئەوانهیش بلاوتهکه بهوه به هیوای ئەوهی وردمورده ئەمانه بهردی بناغهی دیوانی ئەم شاعیره بن .

دەبن لیزهدا ئەوه له بیر نهکهم که له کهشکۆله کهدا له سه پارچهی بهکهمی ناوی (عهبدوپرحیم) نووسراوه ، بهلام وهك دهینی له دوا بهیتدا ناوی (ناهی) نووسراوه (ناهی) ش نازناوی صالح ئەههندی بهوه ، من نهمیستوه ناوی عهبدوپرحیم بووبن ، یان شاعیرینکی تر به ناوی (ناهی) بهوه بووبن .

هیشتا گه لالهی ئەم بهرگم تهواو نه کردبوو له کتیبخانهی (دار صدام للمخطوطات) دا (کهشکۆلی گه لاله م) دۆزی بهوه ، له کهشکۆله یشدا (۴) پارچهی دیکه شیرم (ناهی) م دۆزی بهوه ، که تا ئیسته بلاونه کراونه تهوه ، ئەوانیشم لیزهدا خسته پال شیره کانی کهشکۆلی سه لهسی . له م کهشکۆلهدا له پال ناوی (ناهی) دا (روحی زاده) بهکیش نووسراوه .

- ۱ -

به تیری غه مزه کهت جهرگم براوه
دلەم دایم ده لێی تهختی سهراوه

(۱) ئەم پارچه له کهشکۆلی (سه لهسی) وه رگیراوه .

به قوربانی پیاله‌ی چاوه‌کەت بێم
 کە دا بێم مەست و هەم خاوە
 کە مەندی زولفی تۆیە و لە مەلما
 فیدای ئەگر بچە کەت بێم چەندە خاوە
 ئەگر بێتێ صەبا بێتێ لە رووی تۆ
 بە مەرگی تۆ ، دەلێی عەینی گولاو
 چ ئەحوالیکە ئەمڕۆ و لە سەرما
 دەلێی - دووربا - کە لە یلم لێ پراوە
 سەری هەلداوە جۆشی دل لە کەلەم
 فوارە ، چاوه‌کەم ، دێژی شەتاوە
 وەکوو من گیری داوی دەردی دل بووم
 بە غەیری خۆم بە شەرطی [بێ بلاوە]
 حەياتی من ئەگر باقیی وەها بێ
 ئەوا نەمویست ئەگر صد سالی ما بێ (۱)
 لە ژێر باری غەمی طەعنە ی رەقیبان
 بە چاوی تۆ حەیاتم لێ چناوە !
 ئەگر مەیلە لە دل دەرکەم هەتا هەم
 نەبێم لە ذەتێ لەو عومرە ماوە
 کە سانی مانیعی وەصلی من و تۆن
 حەوالە ی بەرقی قەهری حەق کراوە
 لە حالی خۆت شیکایەت بەس کە (ئاهی)
 خودا خۆ لوطی زۆری و بەلاوە
 بە قوربانی سەگی دەرگانه‌کەت بێم
 فەرامۆشم مەکە چارم پراوە !

ئەرى يارم ! ئەرى چاوم ! ئەرى مەجبۇبى دلدەرم !
ئەرى شۆخم ! ئەرى رەندەم ! ئەرى مەشوقى غەمخورام !
دە ، بردت ، منە ، كوشتت ، دەروون خوتنە ، جگەر لەلت لەت
بە رۆژ ئەندووھ ، بە شەو نالە ، سەراپا دەردو بيمارم
نە دل صەبرە ، نە رۆج طاقت ، فیراقت خۆ نیرە ناوی (۱)
خودا لیت ھەلگرتی گیانم ئەمن بەم حالە غەمبارم ؟
بە نەشەى چاوەکەى مەست ، بە ئەبرۆى شۆخو پەبوەست
بە دە وەصلم ، قەضات بگرم ، نەماوە دیدەى تاتارم
زەلیل و دەردارە دل وەکوو دیزەى لە جۆش و کول
دەروون سووتا ، جگەر برزا ، ئەزیزا بۆت گرفتارم !
ئەگەر شەرطى وەفا چاکە بلین : لەیل بۆچى بىن باکى ؟
بە بىن باکیت قەسەم - لەیلین ! لەدوورى چاوەکەت زارم

چ سۆزیکە لە سەرمايە ؟ چ ئەحوالى ؟ چ بەدکاری ؟
گرفتارى غەزالیکم چ شۆخو شەنگو عەبیاری ؟
بە نەشەى موعجیزەى لەیلین سەرای کيسرای دلەم شەق بوو
چ ھاواریکە حاصل بوو ؟ نە دل سۆزى ! نە غەمخوارى !
سوپای موژگانى قەلمەى خەبیەرى جەرگى وەھا گرتەم
دلەى سەدسالەوتیرانە چ تەدبیرى چ ھاوارى ؟
لە کونجى سینە غەبرى ئای و ئۆی و ئۆفى لىن نایە
کزەى قرچەى دەروونم دى خودایا ! مەرگىن یا چارنى !
تەماشای لەیلەکەى خۆم کەن ، دەلین : تو دەستى لىن بەردە
بە ذاتى (لەم یزل) نابىن ئەگەر تیرم لەسەر بارى

له تاوی یستوونی غم دلہی فہرہادہ کم رۆی
 وہ کو قومری دہ نالیتی لہ ہر ٹہ طرف و ہر شاری
 ہزاری وہ کہ ٹہرستو و بن عیلاجی دہردی من نایہ
 مہگر لوقمانی ووصلی ٹہو ٹہگر بیلتی غہداری
 دہزائم ٹاخری عاشق دہ بن بمری لہ پای لہ یلی
 کہ دایم پین لہ ناو دل پین عہجب جہلادو خونخواری
 کہ چند کہم ہیسمہ تی (ٹاہی!) بہ قہولی حق تہوہ ککول کہ
 (اتی امر فلا تستعجلوا) (۱) بگرہ دلت جاری (۲)

- ۴ - (۱)

لہ گہل من ٹہو حہیبہ دلرہ قہ ، ٹاخ !
 بہ ئیستیفنای ٹہو عالم شہقہ ٹاخ!
 موراعاتی لہ دہرحہقی منی زار
 نہماوہ بہو قہرارو بہو دہقہ ٹاخ!
 بہ سہیلی ٹہشک و توندی بای ہناسہ
 بناغہی خانہی عہیشم لہقہ ٹاخ!
 غہمی دووری بہ ہر سوورہت ، چ چارہ
 رہقیی وہ کہ [زقیش!] صاحب رقہ ٹاخ
 ہہموو ٹہعضای دہمہ بۆ دووزبانی
 لہ دہس ظولمی بہدی ٹہو ٹہحمہقہ ٹاخ!

-
- (۱) ٹہمہ ئیشارہ بہ بۆ ئاہہتیک کہ ٹہفرموی : (اتی امر الله فلا تستعجلوه) .
 (۲) ٹہم شیمرانہی (ٹاہی) تا ئیرہ لہ کہشکولی سہلہسی و ہرگیراؤن .
 (۱) لہم پارچہوہ تاکوٹایی شیمرہکانی (ٹاہی) لہ کہشکولی (گہلالہ)
 و ہرگیراؤن ، بۆٹہم شیمرانہیش دہبن ٹہوہ لہبیر نہکہین بہ ہسۆی
 بہک نوسخہی بہوہ وہ کہ پتویست ہہموو شیمرہکان راستنہکراؤنہ تہوہو ،
 ہمندئ چتگہ یانمان بہ گومانہوہ نووسی .

به که متر لمظه به غافل نیه لیم
 که کویر بین چاوی بوخلی ، چند دهقه ئاخ
 گرفتام به محبوبین که مایل
 به ظولم و کوشته کاری ناحقه ئاخ !
 له ئوستادی فکر پرسیم له زاری ،
 گوتی : نوکتیکی وردو موغلهقه ، ئاخ !
 مه گهر سا واسیطهی ئهشکه (وایلا)
 به سۆزی سینه (ئاهی) موحرهقه ئاخ !

- ۵ -

تو به یاضی لا ملت شعری سیای ئه ر بیته سر
 ئیحتیاجتکت نیه ، ئه لبه ته ، به شیعری بین ئه ئه ر
 گهر شیعارتک و شوعووریککی شاعر مابین له لام
 غه مزهی چاوت له سینه مدا ده بین بیکاته دهر
 ئهی فریشتهی عالمی حوسن ، به محبوبی شه هیر ،
 شیبهی تو نا مومکینه بیین به نی نوعی به شهر
 خه طلی وردی کاغزی ئالی له بت لای ئه هلی طبع
 چاوی دل دهرکی ده کا ره می نه وه ک جیسی به صهر
 شه می رووی پاکت له ذهندا که وه قتی هه لکرا
 عه قل و هوش و جانو جیسم چوونه سر به ک وه ک فه نه ر
 صاحبی دوودی هه تاسه و سۆزشی خاطر منم
 تا له سینه مدا ده کن کاکول و [تائیرت] گوزهر
 کوشتی له هجه و قسه و خنده ی ئه توم (ئاهی) صیفه ت
 دل له بۆت مه سه ، له بۆت بین عه قل و هوشه مه گهر

خودا هه لئاگرئى ، چاوم ، ئه مهنده شيتو شهيدا بيم
له مابهينى خه لايقدا وهها مهتووكو رسوا بيم
گه لئى دهمغه ده لئيم : بيم دل بگوريم خۆم لهوى لادم
له دوو ريدا خهريك ماوم ، بهلا وا چاكه يه كرا بيم
چ ئينصافيكه ئهئى نهئى قامهتو ، غونجهده هانو ، شوخ
وهكوو بولبول هه ميهشه ههه به هاوارو به غهوغا بيم ؟
ههئا كهئى سا زه قوومى ميهنهئى دووريت بچيژم من
به شيتيى ويلو سهرگهردانى دهشتو كۆهو صحرا بيم ؟
بهلا وهك مورغى نالا بيم ، به دايم ههه له بالا بيم
په رهندهئى به رزه بالا بيم ، مهگهه واصل بيم به بالا بيم
ده كهئى دئى (ئاهى) وهصلئى چهژنى دل بهر دا به قوربانئى
قهدي باريكو ، ليوى ئالو ، چاوى مهستو شههلا بيم

به موژگانئى دريژئى ديهه مهخموورئى بريندارم
په ريشان حالو بين هوشو په ژارهو عاجزو زارم
عه جايب دل بهرئى ظالمو عاشق كوشو تونده
وهك ئاهوو رهه دهكا لئيم، من (!) بۆيه يه كجار دل نهفكارم
چه رحمئى قهه به من ناكا ئه مهنده بين باكه سا ياران
چه مهنه شيبهئى نهئى گهه هه لدهسئى ئالينو هاوارم
به دوورى قهه مهزانئى گهه به پيشكهش روخ ئه سهه دهست خهم
ئه گهه جيلوئىك له وهجهئى نازهوه بنوئىئى بۆم يارم
بليئى بۆ خاطرئى چاوى رهشئى خۆئى تا كهئى ئهه ظولمه ؟
له هيجرانئى ئهوه دايم ئههه خوينئى جگهه رخوارم
جهه نايئى خۆئى خه بهر داره به مهليئىكئى كهئى چاوى

نه سرمایه‌ی عقل باقی ده‌مین پیتم ، نه گوftarم
له دست تو شه‌کوه کهم ، یاخو له‌بهر بهختی بهدی شووم ؟
موعه‌یه‌ن بهخته باعیت من که وا مه‌ئیووسی روخسارم
وهصل وهختی عیاره‌ت بن له جووتی و ده‌ست له‌مل (ناهی‌ا)
له ئه‌مری له‌ذده‌تا [طاقه‌دچون!] وهصلی دلدارم

من کلام امین بن شیخ فتاح: (۱)

هه تکي نهم حوجره ده کم ئیسته به ئه شعاری سوار
 هه تکي بهو نوهه نه کا قهط ئه بهدا «با به ده وار»
 چونکه پر ترسه به دایم له دهرو ژورو سه ری
 کومه له ی داوه چقل خه یلن به خروارو ته غار
 کوهنور کون کون و روخواوه له هه ر شهش طه ره فی
 دیته ده ر بن حه ددو مه ر سیس رکو عه قره بو و مار (۲)
 (مفرشه) شر شه که ی پر یه له ئه نواعی سپن
 سه رقه وی و پانو قه له و ، جومله وه کو ورچی نزار
 کیچی پر پیچی له گه ل رشکی وه کور رهشکه هه یه
 مشکي وهك مهشکه عه جه ب دین و ده چن هه ر به قه تار
 پر دو که ل ، پیس و چه په ل ، دایمه وهك تونی جه مام
 رژی لئ کر مه شه وی هه ر به ته مبو ، گه ردو ، غویار
 داری سه رمیچی هه موو شینه وه کوو چیو خومی جوو
 که ثره تی بارشی بن ، وهك ده له میز دیته خوار
 چلکن و بۆرو سیه ، طاقی هه موو پر له کونه
 شه په ره ی به ربوه تو هه ر له یه کئ تا به هه زار

(۱) نهم شیمرانه یش له کهشکۆلی (سه له سی) وه رگیرون و ، ده براره ی
 نهم ئه مینی شیخ فه لاحه هیچم نه زانی و ، باسیم له سه رچاوه کاندایه
 ده ست نه که وت .

(۲) هه رچه مند شامیر خۆی ده لئ به شیمری سوار هه لکی حوجره که ئه کا ،
 له چه ند شوین دا شیمره کانی قووت و گری بان تیدا یه و ، هه نده ی
 جار ده بن بیت قووت بدری ، بان بگری به ژیر لیتوه و ، هه ندی جار یش
 ده بن باری ده برینی پیته که قورس بگریت و ، ئیستیکی له سه ر بگریت
 تا به و شیوه کیشه که بروات ، وهك بۆ سیس رکو ده بن له سه ر (ر) که
 ئیست بگریت .

پر مه گنز ، پر خه رهنز ، چبکهم ئه من له م سه قهره
 مچی شاخداري ههيه وهك «چه كه ي مام مغه فار»
 نه گبه يتكي ههيه مه شهووره به جولايي كهره
 چادري مه كرو حيله ي ته ندوه تيدا به قوماز
 داغي ئه م حوجره ي پر جوجره ي خو ش ناكه مه وه
 په پوله ي خو شه ره كا ، حمله ده با وهك سه گي هار
 فهرقي ئه وقاتي له لا هيچ نيه بو ميتشوله كي
 شاره زوور وه قتي سه بوون كه ي بوه وا هوډپه دار ا
 جرجي مل چرچي عه جهب زوره له گه ل كيسه لي كوون
 به خو شي و به زم و طه رهب هه لده پهن له يل و نه هار
 مه نزلي نه ملي سوله يمانه ، هه موو نوعي ههيه
 (هه رله و) (پس په سه كه ي) دووره له ئه و صافو شمار
 چونكه نمداره به دايم بوته كاني زه روو
 خشكو بوقي له گه ل خه رچه نكي تيدا به به بار
 [زمه ريركه كه كوي حجه ام نارخته ا]
 چاله كو يتيكه هه ميشه پره له عه قه ربو مار
 هه موو قه سراوه له سه رما طه له به ، ئه هلي عولووم
 چونكه تيدا ههيه دايم به خو به خه نندو سيخوار
 مه غزي سه رمان چ نه ماوه له شه رو چنگ و كو ته ك
 خاديمي خانه يي مشكن ! هه موو شه بره ننگ و عيار
 نه ظهري لوختي ده كه ي بن شك و بن شوچه وه كوو
 ئاشكه كو يتيكه هه زار سالي واپر خه س و خار
 كونه زه نبووره ، ده دن پووره له گو يتچكه و سه رو چاو
 قه ده رو كه ئه رتيان وهك مه له خه سپا سنني پار
 نه حس و به ديومنه به ته نها ئه مه له م مه دره سه دا

سپیی و بهرزو بلند باقی ، هموو میثلی ته لار
 جومله پر فهرش و خهزو ئه طللهس و دیاوو حه ریر
 سه قعیان عوده له سه ر عاجنو گول میشکی ته تار
 مه عدنه نی عه طرو عه بیرن ، به مه نهل باغی ئیرم
 دوو ده ریی سپم و زه رن په نجه ره پر نه قش و نیگار
 چه مه نی پر سه مه نو نه سته ره نه ده وره که یان
 به خ چه پر نه ش و نما جیلوه نما وه قتی به هار !
 چه مه نی غه مزه ده کا فه صلی نه سپم وه قتی سه حه ر
 زۆر خوشی پخ ده که وی ئه رگی پتاره مه ستر خومار
 تم شد از دست قادر سه له سی در حات پریشانی
 در دست وبا پناه بخدا .

= مریشکی سه رقه له مانه =

کا که بین به حنی خه یالیتی عه به تنان بۆ بکه م^(۱)
 دوو مریشکیان بۆ هه نار دین سه رقه له مدانه ی دۆعان
 چه ند مانگن خزمه تم کردن به ئیخلاصی ته و او
 ئاوو دانو کونجی گه رم و هات و چۆی ده وری کولان
 رۆژو شه و دايم له خوشیی و عیش و شه و قی مورغه کان
 لیه لقی و پتکه نین بوو میثلی جه ئنی جووله کان
 هینه دلخۆش بووین به و مرانه وه صنی هه رگیز نا کر ئی

(۱) نه م پارچه شیمه ناوی که سی له سه ر نه نوو سراوه ، مامۆستای
 (دۆعا سه رقه له مانه) خوشی له کۆتایی پارچه شیمه که به وه ناوی
 خۆی نه هیتاوه ، ئیمه لیره دا له دوا ی باسی حو جره وه دامان نا ، سا
 برانین ئاخۆ خاوه نه که یمان بۆ ده دۆزر یته وه !

قهط ودها دلخۆش نه بوو خۆ (ناصرالدین) شای قاجار^(۲)
 هەرچه تعریفی ده کهم من لهم خصوصه زیاتره
 بۆچی ؟ خۆشی مال کهم بوون ، ناینته وه صفو به بیان
 ده ولته تی وا بن مەشەققەت هیچ کەسی تر نه یوه
 خۆ خصوصه من چه نده رووسوور بووین له رووی ئاشناو میوان
 وهختی میوانمان ده هات چوستو چالاک زووبه زوو
 خۆی که بائو ساعه تن ده چوه چلیتی مورغه کان
 تا به باخه ل ، تا به داوین ده هینادهر هیکه کان^(۳)
 میثلی تهرزه داده باری [برکه سر بمن !] پاکیان
 هه رکه میوان وای ده زانی خه یلین که یخی خۆش ده بوو
 موخته صر خۆشه قسه : نایان ده خواردو هه لده سان
 هه رکه سی ییتن به خیری خۆی ئه ویش لینی زیاد بکا
 واجبه بهل فهرزی عینه کویر نه ییتو ناویان
 به عزی چاوپره ش ، به عزی گوئی شوپ ، به عزی چون پۆر ده ینواند
 به عزی چون قاز ، به عزی نازدار ، به عزی چون سۆنه ی شه تان
 [کرته !] مر بوون ، هیلکه کهر بوون ، قه سه قه سه ی ده نگیان
 قوونی رووح بوو ، که یفی ژن بوو ، شادی بوو شای لۆغان
 کونج و شینو ، زهردو سوور واییکه ل و ییکه ل ده بوون
 وام ده زانی ده ولته تی که یخوسره وو نه وشیره وان
 به زم و رزمی مال و مندال بوون مه دام و صوبجو شام
 خۆشی خۆشی و هه لپه رین بوو ، ده نگ ده چوو بۆ ئاسمان
 ئاخۆ کین بچ لهم مرانه [حق بدا وایه و مراد !]
 ره ضعی چه ند سه له به ده رکه ین دابنیشین کاکه گیان

(۲) به گویره ی سه رواکان ئهم سه روا ناهه واره .

(۳) هه روا نووسراوه .

چاوی بیسیان لڻ ڪهره مڪهوتو به لایان ڪهوتہ تیو
 رڙی دوانو، رڙی سڻ، غایب ده بون وهڪ مردوان
 ٻن سهر و شوین و پهرو پڙ، وهڪ له ناو به حرئ ڪهون
 سه رنگون بون، هیچ نه ما (بالمره) به کیان لڻ پران
 هه لڙین و گاره گاریان خۆ نه ما نه مجاره وه (ا)
 مالیان چۆل ڪرد، به خالی مانوه کونچو کولان
 ڪاڪه با نه مجاره وه شینی ته اوایان بۆ بکهین
 هیلکه زل بون، پڙنه سور بون، داد له دهستی مرخۆران ا
 مال و مندا لهاته گریان، شین و چه مهر هاته روو
 ڪافران بۆیان ده سووتان، خۆرین بو، سنگ کوتان
 شادیان لڻ بو به شین و عیش و خوشی هه لڙیا
 وا په شتیوان، وا خه ریک مان، ڪهس نه بو یتنه زویان
 حق به دهستن هه رچه بیکهن، ناٻج ڪهس مه نیان بکا
 مر نه بون، مانگا رهوشته بون هر وه کورو مانگای موغان
 گه رچه خۆ مانگا و مرشک هه رگیز له رهنگ و شیهی نین
 ٿاری وایه، مر مانگایه لا دلئی پیری ٿان
 پیری ٿان مران نه مانو، رزق و رڙیان هه لڙیا
 قور به سهریان ا وا دهین «مانگامران و دۆبران»
 دارو دهستهی مر نه ماوان ا پاڪتان سا وه رنهوه
 دهست له مل ڪهین، شینی مر ڪهین، دادو فریادو فوغان
 چۆن دهین ته دبیری ٿم ڪاره؟ هه چی مر بو نه مان ا
 مه صلحهت وایه بزائین ڪن مدعریه، قومه کان
 هه لڙین شوینی مرانو، هه رکه سڻ بۆ جیته چیت

(بهرده بوبوك) و (وشكه شيو) و [دوشم ورسته ميوان]^(۱)
 لای [کواوان] ای لښ بگرن تا مه عالی (ههنگه وائل)
 هوښيار بن ، زور طه يار بن ، بهلکه بگرن مرخوران
 گورگ و رڼوی و ، کوندو ، واشه ، تا چه قه ل ، تا که متيار
 هرچنان گرد بېگرن دهستان بهستن بهك په کان
 راڼی کښين تا پای ديوانی مرخوراوی سک سوتاو
 غل و زنجيريان له مل که ين ، بيان به نه جتي به نديه کان
 دارو فه للاقه ی بۆ هه لخن ، سفت دارکاری ده کم
 لؤغه لؤغی پڼ دهخم ده يکه م به کوشتی جووله کان
 ئؤخه ی ئؤخه ی مرنه ماوان وهرنومه سه یرم بکه ن
 چۆن حقه ی مرتان بستيم بيکه مه کلأوی شهقان
 هر مرئ شه ققی له جاتی بۆ مه زه ی طه عمی دلې
 وهرگرئ ، دست هه لگرئ ، شه رعن هه به حقه لښ سه نان
 کاکه وا چاکه ئیتر کؤتا پڼ ئه م نه قلو به بیان
 ده فعی تالیی هر به شیرینی ده پڼ لا عاقلان

(۱) نسانه ناوی چهند شویتینکڼ که شاعیر له وئ دا بوه ، وهک ناوی کټوو ، گردو ، شیوو شتی وهها ، که له هر ناوچه يکه دا ئه و شویتانه هموو ناوی تايبه می خوڼيان هه به و ، خه لکی ناوچه که ناوه کان و شیوه ی ده برينيان ده زان و خه لکی نه شاره زا له عاستيانا پڼ دهنگ ده مټين . له يهک دوو جیگه ی ده ست خه ته که دا ده ستکاری کردنی که م به پټويست زانی وهک : له بائی (هیلکه) (هیکه) نووسراوه ، له بائی (کردن) (کسرن) .

مه‌حروومیی :

به گونره‌ی پشکنین و گه‌رانج من به دیوانو ، که شکۆلو ، نهو
کتیبانه‌دا که دهرباره‌ی میژووی نه‌ده‌بی کوردین شتیکی نه‌وتۆم دهرباره‌ی
نه‌م ناوه نه‌دیوه ، مامۆستا (بابامه‌ردۆخ)یش له کتیبه‌که‌ی‌دا باسی
«مه‌حرووم» نه‌ک «مه‌حروومی» ده‌کات و ، باسه‌که‌ی نه‌ویش شتیکی وا نیه
ده‌رد دهرمان بکات ، ته‌ها باسی نه‌وه نه‌کات که هاوچه‌رخ‌ی مه‌وله‌وی بو‌ه ،
به دوو سه‌ بیت به‌بره‌ره‌کانی دوو به‌یتی (خانا)ی کردوه‌و داوای له
مه‌وله‌وی کردوه که به‌ته‌کانی هه‌ردوو لایان بنه‌رخیتن و ، مه‌وله‌ویش سه‌و
کاره‌ی کردوه .

نه‌وه‌ی که لیره‌دا نه‌م دوو شاعیره له یه‌ک جیا‌ده‌کاته‌وه دوو شته ،
یه‌که‌م : نه‌م مه‌حروومی‌یه شیره‌کانی به شیه‌وه‌ی سۆرانی‌یه‌و ، شیره‌کانی
(مه‌حرووم) به شیه‌وه‌ی گۆرانی‌یه .

دوه‌م : نه‌م (مه‌حروومی)یه‌و نه‌و (مه‌حرووم) .
هه‌ر له‌م به‌رگه‌دا له باسی لاسایی کردنه‌وه‌که‌دا نمونه‌ی به‌بره‌ره‌کانی‌و
لاسایی کردنه‌وه‌ی نیتوان (خانا) و (مه‌حرووم)مان پیشتر نووسی .

- ۱ -

خه‌یالی تۆیه رۆژو شه‌و له دلما
هه‌وای تۆیه به‌ دايم وا له سه‌رما
غهریقی به‌حری خوینتم هینده ده‌گرم
خه‌لانتم به‌رگی سووره وا له به‌رما
خه‌وو خۆراک‌و عیشم چوو به‌ تالان
هه‌میشه وه‌سوه‌سه‌ی تۆیه له‌سه‌رما
وه‌ها گرتومه دامانت به‌ ئیخلاص
به‌ری ناده‌م نه‌گه‌ر بیشه‌ی به‌ سه‌رما

له (مهروومی) ذلیل رووی خۆت مه پۆشه
که چون طهوقی وهفای تو وا له ملما^(۱)

- ۳ -

ئه‌ی ره‌فیقان چیم به‌سه‌ر هات ؟ کهس به‌حالی من نه‌بین !
کهس وه‌کوو من گه‌یری ده‌ستی کافری دوشمن نه‌بین
هه‌ر که دێته ره‌قصر و جه‌ولان روو له‌ تیبی دل ده‌کا
تیره‌بارانی ده‌کاتی ، کهس به‌ وینه‌ی من نه‌بین
گه‌ر چی عاشق خۆ ده‌زانم ده‌رده‌که‌ی بێ ئێش نیه
جه‌رگی من کون کون بوه قه‌ت کافریش وه‌ک من نه‌بین !
ئێشی ده‌ردم وا گه‌رانه‌ زنده‌گانیم زه‌حمه‌ته
ده‌ردی مه‌رگه ، وا ده‌زانم ئێشه‌که‌ی ساکن نه‌بین
وه‌قتی مردن کهن و شو‌رینم له‌ سه‌ر لازم نیه
بۆچی ؟ ئاخ‌ر من شه‌هیدم به‌لکه‌ خوینم ون نه‌بین
ناوی (مه‌روومی) به‌ دنیا‌دا به‌ کوشتن رو‌یوه
کوشتنی وا بێ که‌سی بۆ که‌س نه‌بوو بۆ من نه‌بین !

- ۴ -

هه‌میشه‌ هه‌ر له‌ فکری تو‌م قه‌سه‌م به‌و ماهی تابان !
به‌ دايم هه‌ر له‌ یادی تو‌م به‌ چاوی مه‌ست و قه‌تران !
ئه‌گه‌ر بێی بکه‌وژی ته‌حقیق به‌هه‌شتی جاویدان جێته
سه‌رم قوربانی ده‌ست بێ ، وه‌ره‌ بکه‌ به‌ قوربان

(۱) دياره ئهم سه‌روا دروسته‌نی‌یه‌و ده‌بوو(نت) بوايه ، هه‌روه‌ها له‌ نیتوان
به‌یتی پێش ئهم به‌یته‌و به‌یته‌که‌ی دوا‌ی ئهم به‌یته‌دا تیکه‌لبوون و ئالۆزیی
هه‌به‌ . به‌لام هه‌ر به‌ک نوسخه‌مان له‌ به‌رده‌ست‌دا بوو ، که‌ که‌شکۆلی
سه‌له‌سیی بوو .

له جرگم موشته ری بووی تو ، دلشت - دیاره - پینکاوه
 تیراندازیکی چالاکی ، چ راسته دست و په یکانات !
 له شهوقی تو به په روانه که دایم وا په ریشانه
 طهوافیان وا دروست نابین نه کیشن ره نجی هیجرات
 له شهوقی تو به په روانه که دایم وا په ریشانه
 نه ویش وهك من گرفتاره به شهوقی شه معی رو خسارت^(۱)
 نه وانه طالیبی که عین له مه یلو ناره زووی تو به
 طهوافیان بو دروست نابین نه کیشن ره نجی هیجرات
 حکیمت گهر نه رسطوو بن عیلاجی من به وی نابین !
 مه گهر دهرمانی وه صلی تو ، نه مان دهستم به دامانات !
 عجاب جان فیدایتکم نه گهر بیت و قه بولم که ی
 غولامی خاکی به ریستم ده بوسم چاکی دامانات
 حکیمانه ده وای دهر دم بکه ، قوربانی فیکرت بم !
 به غایب سه نگی به دهر دم ، نه و مردم له هیجرات
 وتی : تو شیتی (مه حروومی) ، خه ریکی فیکری بن سوودی
 وتم : چیکم ؟ عیلاجم که ، ده سا تو خوت و ئیمانات !

- ۴ -

سهیری قه ددی عه ره زینی که ن چلون به ریا بوه
 بین تماشای روئینی که ن نافه تی په پیدا بوه
 میثلی طاوس^(۱) په رچه می ره نگی بوه
 سا له کوئی شه ککر وه کوو گوفتاره که ی شه هلا بوه ؟
 تیرو شیری ساو ده دات و قه صدی روچی من ده کا
 هر وه کوو [من !] دوشمنی بم عاده تی هر وا بوه

(۱) لیره وه تا پارچه ی بینجم له که شکولی (سه له سی) وه رگیراون .

شهرته گهر یشم کوژی به خوا دهستی بهر نایتم
 کاری موشکیل زوره ئەمما ئاخری هەر چا بوه
 کارو پیشه‌ی هەر جهفایه ، مروه‌تو رحمی نیره
 ئە‌ی خودا چیکەم له دهستی ؟ کافریش کە‌ی وا بوه ؟
 دەنگی گریانو ذهلیم عالمی لێ عاجزه
 وا دیاره ئینتیهامه وه‌قتی مهرگم هاتوه
 صد که (محرروم)م له دنیا وه‌صلی یاری خۆم نه‌دی
 دوشمینیش تووشی جهفا بو صد شوکر رسوا بوه !

(١) - ٥ -

هەر که‌سێ ده‌ردی منی چه‌شتین حالی چ ده‌بین ؟
 مردنی خۆشتره شو‌رینه که حالی ئە‌مه بێ (١)
 رۆحه‌که‌م دیتو ده‌چین هەر ده‌گه‌رێ تا ماوم
 گه‌ر بێتم مه‌مکوژه دیسان دلە‌کە‌ی ره‌نجه ده‌بین
 قه‌تلی من سه‌هله ئە‌مما لیکن ئە‌من هه‌ز فاکه‌م !
 به‌ جه‌زای کوشتی من گه‌رو گرفته که بێ
 بۆچی شو‌خیی له‌مه زیاتر که هه‌ته کافی نیه
 حاجه‌تی قه‌تلی نیره سا له‌مه زیاتر چ ده‌بین ؟
 ئە‌م جه‌فاو جه‌وره هه‌موو نه‌گه‌به‌نی خۆمه ئە‌گه‌ینا
 صد وه‌کوو من هه‌یه موسته‌وجیبو باکی که نه‌بین
 من که به‌ختم نیره یاریش له‌گه‌لم رحمی نیره
 فه‌رقینکی چه‌ره بۆ من خله بێ یا بله بێ ؟

(١) هه‌رچه‌ند ئە‌م پارچه له‌گه‌ل پارچه‌کانی (محرروم)دا نووسراوه و له
 پێشیه‌وه نووسراوه (وله) واته : هێ ئە‌وه ، به‌لام له کۆتایی‌دا به
 پێچه‌وانه‌ی پارچه‌کانی دیکه‌وه - نازناوی شاعیر نیره .

دل له مه‌یخانه‌ی مه‌حبه‌ت مه‌ستی مه‌ی غمباری‌یه
سر به سه‌ودای زولفی تیره نارزه‌زوی عططاری‌یه
مودده‌تیکه خانه‌شاری مولکی هیجرت کردووم
با به دهردی دل بنالم فیرقه‌تی په‌ک‌جاری‌یه
دیته به‌رچاوی خه‌یالم جارم‌جاری په‌یکی دل
کووچه کووچه‌ی شاری میخنته‌طه‌ی ده‌کاو هاواری‌یه
چون جه‌لالی حوسنی وه‌جهت بۆ مه‌ماتم کافی‌یه
عه‌ینی قه‌لبم بۆ خه‌ده‌نگت وه‌ک نیشانه‌ی دیاری‌یه
تۆ ده‌لیلی حوسنی وه‌جهت نووری خورشید کافی‌یه
بۆ گه‌واهی حه‌شری قه‌تلم جن خه‌ده‌نگت عاری‌یه
یادی جیلوه‌ی مه‌یلی دووریت بۆ ده‌روونم قاتیله
وه‌ک حوضووری غه‌مزه‌کانت زامی جه‌رگم کاری‌یه
من سواری عیشقی جانان ، بینه‌وایه‌ی عیله‌تم
زه‌خمی تیرو شیرینی نه‌برۆت تا قیامت ساری‌یه
حه‌یفه سه‌همی تۆ به‌دایم بۆ غه‌ریبان حازره
من غه‌ریبو بینه‌وا بیه‌هر نه‌صیبم زاری‌یه
قه‌لبی (محررووم) پر له‌ناره‌چون له‌وه‌صلت بوو به‌ری
بۆ سوپاهی عیشوه‌کانت سه‌یلی نه‌شکم جاری‌یه

تاک

بۆیه‌خزمینه‌مه‌که‌ن مه‌نم که‌مه‌فتوونو زه‌لیم
چونکه‌زنجیر له‌ملی‌حه‌زره‌تی شه‌هزاده‌جه‌میلیم

(۱) هم پارچه له کهشکولی (مه‌لان‌ه‌ت‌احی‌کاترده‌لی) و مرگبراهه .

(محروروم)

ره‌فیک هام‌دهرد مه‌ست باده‌ی عیشق
مه‌فتوون طورپره‌ی نازیز پر مشق
یاوان واده‌ی زه‌وق دل‌ی جه‌ خهم که‌یل
بدیه‌ ظاهره‌ن عه‌کس چیره‌ی له‌یل
گول (!) وه‌ زه‌کات صه‌فای جیلوه‌ی له‌یل
بولبول سه‌حر مه‌ست نه‌شته‌ی عه‌طر مه‌یل^(۱)

پینج‌خشته‌کیی (بابا) له‌ سه‌ر شیری (محروروم)

حالی به‌دحالی نه‌من مه‌علومه‌ ئینشای عالمه
دیده‌ پر تابو ، جگر داغو ، زوبانم نه‌بکه‌مه
عیش و شادیم - چاوه‌که‌م - گریانو شین و ماته‌مه
ساکنی گۆشه‌ی ده‌روونم ، پیم مه‌لن ده‌ردت که‌مه
خۆ له‌ باتی له‌علی فه‌نهر حوجره‌که‌م مه‌ملووی خمه

طاقه‌ت و سه‌برو قه‌رارو هۆشو نارام چووه
مه‌صلحه‌ت وایه‌ سه‌ری خۆم هه‌لگرم تاکو زووه
بۆ که‌سی دینی بیی له‌م جینگه‌ نیشن قه‌ط بووه‌ ؟!
حوجره‌که‌ی نه‌مدیو به‌قینه‌ن هه‌ر ده‌ل‌یری قه‌بری جووه
چون له‌ باتی له‌علو له‌میا دوودو عه‌قره‌ب هه‌مده‌مه

قه‌ط له‌ باسی خواردنی نه‌م جینگه‌ هیچ که‌س نادوی
دۆینه‌که‌ی گه‌ر بیکه‌یه‌ سه‌هرا ئیتر گیای ناروی !

(۱) ئه‌مانه‌یش له‌ که‌شکوکی مه‌لا فه‌تاح وه‌رگیراون .

بئ درۆیه ئەم قسه ئەیکەم بە راستی بێبێت
 ئەر له بەحی ئەکل و شوریش یتەمە تحریر جوژنی بێت
 بئ درۆ نابێ ، له فەرضی ، ئەر بێت عینی سەمە

★ ★ ★

من لەبەر خوتندن بە دايم خوتنی جەرگی خۆم دەخۆم
 بئ کەس و ، رووت و ، غەریبو ، عاجزو ، دل پەر له غەم
 بەحی عیلمی ئەم زەمانەت بۆ بکەم بئ زادا و کەم
 گەر قسە راست ئەوێ (بابا) ئەم ئەرضت بکەم :
 خوتندن و تەحصیلی ئێستە باعشی دەردو غەمە

★ ★ ★

من فیرارم کرد له دەس ئەم جینگە ریم نئی کەوتەووە
 بەختم هەلسابوو له خەو ، دووبارە بۆ خۆی خەوتەووە
 رەبیبی ویزان بئ بە حوجرە و مەدرەسە و مزگوتەووە
 من خۆ (مەحرۆوم)م له چایی و هەم له دارو نەوتەووە
 بەحی دەرسیش خۆت دەزانی دەر دوو حەفتە بەک ژەمە^(۱)

(۱) کاتی خۆی ئەم پارچە شیعەرەم له ژمارە (۱۰) ی پاشکۆی عیسرائی
 رۆژی ۱۹۷۷/۱۲/۳۱ دا بلاوکردبوو ، بەلام لەبەر ئەوەی لێرەدا
 شیعری مەحرۆوم هاتە کایەووە ، باسی بەک دوو (مەحرۆوم) و
 (مەحرۆومی) هاتە ناووەو شیعریان بلاوکرایەووە ، و تەم با ئەمیش لەگەڵ
 ئەوان بەخەم ، بەلکو لیکۆلەرەوان هەلیان بۆ برەخست و خاوەنی راستی
 ئەم شیعراوە بزانتو ، هەر بەگەیان بەدەنەووە بە خاوەنی خۆی .
 دەبێت ئەوەش لەبیر نەکەم کە ئەم (مەحرۆوم)ە (مەحرۆوم) ی لای
 مەولەوی نییە ، وایش بێدەچێ کە مامۆستا (بابا) و (مەحرۆوم)
 بێکەو شیعەرەکیان گوتیبوو ، یاسای پێنج خشتەکیی لەسەرکردن
 وایە کە نازناوی هەردوو شاعیر له دوا کۆڵەدا دەبێت و ، شاعیری
 بەکەم له بەیتی دوا بێ داو ، شاعیری دوو هەمیش له سێنێو بەینەکی
 پێشوو دا .

مهلولی

له ماوهی گه پانم به شوین بهزه می شاعیرانو ، پاشماوهی
که له پووری کوردیماندا له ریگی دۆستانهوه پاشماوهی دهست خه تیکی
بچکۆلهم دهست کهوت که برتییه له (۴) پارچه شیعی شاعیرتک که
نازناوی (مهلول) و (مهلولی) به کاردینن ، هه چوار پارچه شیعه که بۆ
شیوه نو لاواندهوهی کاک ئهحمدهی شیخ نو سراون . هیچ شتیکی ترم
دهرباره ی ژبانی شاعیر نه زانی .

ئهوهنده ده لیم : که شاعیر به شیوه زاراوهی نووسینه کهیدا خه لکی
کوردستانی ئه دیوهو ، له نووسینه کانییدا لاسایی ئهحمدهی کۆر
ده کاتهوه .

از مرثیه حضرت حاجی کاک احمد - قهس سه ۱ -

- ۱ -

ئه ی ره فیکان داغی دووری وا دریا حه سه ته
پیم نه ما سه برو سه بووری جه رگ و دڠ وا له ته ته
له ته جه رگ و هه ناوم - سیدی - تۆی نووری چاوم
وا له هیه جرت دڠ سو تاوم پر جه فاوو میخه نه
پر جه فاو ئاهو ده ردم ته ن بیمارو رووی زه ردم
هه ره کوو قه یس و ئلی هه ردم ، خوینی چاوم وه ک شه له
وه ک شه طو به حرو جه باره ، وا له چاوم دینه خواره
دڠ له دووریت پاره پاره ، ئه ورۆ ده مه رگم فرسه ته
فرسه ته بمرم له دووی تۆ ، دڠ به قوربان رووی تۆ
وا به دايم دڠ به سۆی تۆ ، پر له سه وداو ئولفه ته

پږ له سهودا فېلبو جانم ، وا له دووريت ناتوانم
 پږ به عومري جهوانم ، نهز له دنيا م عيبره ته
 عيبره تي ناو خاص و عامم ، ناه و یردی صوبح و شامم
 نیش و ژانی جرح و زامم ، واته مهرگم عزره ته
 مردنم چاکه له دوورمی ، فیرقه ته تنخوای حوضووری
 نهی خودا دایم سه بووری ، صاییرم له م فیرقه ته
 فیرقه تی قوطبی زه مانم ، چاکه کوژر بن دیده کانم
 با له دووی تو پږ نه پروانم ، عیش له من زور سه غله ته
 سه غله ته شادیی ژیانم ، با دهر تنم چاوه کانم
 من له دووریت وا دهمانم ، نیکتیار کم غوربه ته
 نیکتیار کم من غریبی ، بو شیفای دهر دم طه ییسی
 بو موحیبی خۆت حه ییسی شاهی والا توربه ته
 توربه ته ماوایی مهردان ، خانو میرو شاهزادان
 حه لقه گوژی خانه زادان ، وهك سه گی ناستانه ته
 وهك سه گانی ناستان ، جارووبی دهر گاوو بان
 وهك (مه لوول) ی پاسه بان ، نهی خودا له و حورمه ته

- ۲ -

نهی موریدان دادو نه فغان شیخی من کاک نه حمده
 قوطبی نه فراده له نه قران گول له باغی سه رمده
 نهو گولیک بوو حهق رواندی ، سهیدی عالم بوویانندی
 بادی سه رصه رها ت رفانندی ، مورشیدم کاک نه حمده
 خاک به سه رما کم له داغی ، سینه بږ داخان له داغی
 نهو گولی شیرین له باغی ، سه ییدم کاک نه حمده

شینی قهت نابن تهواوه ، تیری هیجری لیم دراوه
 وهخته کوژر بن ههردو چاوه ، مورشیدم کاک ئهحمده
 رۆژی سێشههمی موبارهك ، کوچی خیری کرد تدارهك
 دنیا ویزان بوو به جارێك ، شیخم وای کاک ئهحمده
 پشتی خه میدم وهك کهمانه ، بن صهفا (سابلاغ) و (بانه)
 بن تو ویزان بوو زهمانه ، قوطبی عالم فهرقهده
 فهرقهدان بێن قوطبی عالم ، دهر تهزلزلو ههمو ماتهم
 ئهشکی عهینان سێله دهمدم ، عهینی عهینان ئهرمده
 ئهرمه د ئاسا تاو ژانی ، دیدهی ئههلی جیهانی
 بۆ دهری دهریای معانی ، قلبی عالم پر صهده
 پر صهده رهنگی درێغه ، لهته ته جهرگم نهییغه
 رۆژ که په نهان بوو له میغه ، وی جیهان بو ئهسوده
 ئهسوده تاریک و تاری ، خوین له ئاسمانی دهرباری
 ئاهو نالهوشین و زاری ، غهوشی من کاک ئهحمده
 ئاهو نالوو ههم فوغانه ، وا سولهیمانی ویزانه
 بن تو ئهی شاهی زهمانه ، سهیدم کاک ئهحمده
 سهیدی نهجلی رهسوولی ، تو له ئهولادی بهتوولی
 با کو تا بێ ئهی (مهلوولی) مورشیدم کاک ئهحمده
 ئهی مهلوولی دهست کو تا که ، نایه وهصفی شیخی پاکه
 تا سولهیمانی ههراکه ، خاک بهسهر ! تا مهرقهده
 خاک بهسهر بهو رابنیشه ، داغی هیجرانی بکیشه
 دهردی زامم زۆر به ئیشه ، مورشیدم کاک ئهحمده

بولبول ئاسا با بنالم ناله نالم زاری به
نهوبههارا دهشتو سهزو گول له صهرا ناری به
لاله و ، شهوبۆ ، بهنهفشه ، گول شهقایق هاتندهر
گول ههنا لاوولا ریحان نهوبه ی گول باغی به
یاسهمن سونبول که خاشخاشان عهلمدان پای کۆ
چاو پر ئهسرین ، سینه چاکن ، سهیلی خوتناو جاری به
میرغوزاری سهزهوو گولزارو باغن پر له شین
شیوهنی شیخیم دهکن با ئاهو ناله و نالی به
نالهی طهیران[و] کۆکۆوی قومیری بی پر خهطو خال
یهعنی مورشید کۆ که دنیا بهعدی تو لیم تاری به
هودهودان هوهو کونان لهکه لهکان لهکه که بکا
زایله ی زاری که بکان ، ئهشکی عهین گولناری به
طاوس و پۆرو دوپراج و بولبولانرا نهغهخوان
صهف به صهف قازان صهف ئارا صهف بهره سمی مهرئی به (ا)
چهرخ و بازو شاهین طووطی هومایی نازه نین
شین و چه نه ریانه دایم ، عهیشی دنیا نالی به
با موریدان صهف بیهستن وا بکه ندادو فوغان
حهیغه بۆ قوطی زه مانه کۆچی کرد لهم داری به
رۆیی تهریفی بۆ جهننهت هم ره فیتی خۆری یان
چۆلی کرد دنیا سهرا سر ، کۆچی ئهو یه کجاری به
ئهی درینما هه سه رتا کوا صاحبی شرع و حدیث ؟
وا طهریقهت بئ وجودت ئه ز صهفا بو عاری به
میسری یانت پشت شکاند ، وا عهجه م غه مباری تۆن
خانه ویران رۆمیانن دهردی دلیان کاری به

ئەي (مەلۇول) تۆ چۆن ماوي لە دواي مورشيدت !
 پشت شكاو ، دل سوتاو خوين لە چاوم جاري يە
 بولبول ئاسا دايا بۆ گۆل بنالە ئەي (مەلۇول)
 قەط مەبە فارينغ لە ئاھو نالەوو ھەم زاري يە

- ۴ -

الا اي ھەنشین غم يا بنگر بروي زردم
 رەفیني میخنتو ماتەم ئەنيسي دەردی دوو دەردم
 فەلەك بۆج وا بە کینتە لیم ، غەمی دامی بە ھەردوو سەر
 ھەقیقەت رۆ مەجازیم کۆ ؟ فەلەك بۆج وایە پین کردم
 لە وەصلا بووم دەمی خەندە ، لە بۆ شاھان وەك بەندە
 فەلەك بگسیخت پەیوەندە بە تاسەي ئاھی سەردی من (!)
 ھەتا زیندووم بنالیتیم بکیشم ئاھی پر ئەفغان
 لە پاش تۆ مورشید ، ئەي ئەحمەد ، [جنون ویل] ھەردم
 جھان بی بینت باقی کجا رفت شاھدو ساقی
 خۆشی بۆ من نەما تاقیی ، لە ھیجری تۆ ئەوا مردم
 کجا رفت احمد تانی ظیر غوث گیلانی ؟
 کجا شاه سلیمانی ئەمن بۆ وی بەسەر گەردم
 کجا ناصح ؟ کجا واعظ ؟ کجا سید ؟ کجا غازی ؟
 کجا حاجی ؟ کجا عالم ؟ امن قربان تو کردم
 کجا مصلح ؟ کجا صالح ؟ کجا وارع ؟ کجا زاهد ؟
 کجا مرشد ؟ کجای غوث ؟ کجا قطب جھان فردم ؟
 بۆ خۆی رۆیی لە بۆ جەنتەت ، ئەمن ماوم لە بۆ میخنت
 لە دووریت کەوتە ذیللەت ، ھەناسە کیشی تۆ ھەردەم
 ئەتۆ جیت قەصری جەنتەت بو ، خۆرو غیلمان تو ھەمرازت

له بۆ من دەر دو میحنت بو ، له هیجری تو غم ئاوهردم
 سرووری من وجودی تو ، به دیدارت قهوی شاد بووم
 هوجومی لهشکری هیجران ، به سهر ریندا بوه بهردم
 زه مانه تمخته نهر دیکه دو شمش دینین له بۆ ههر کس
 ههتا ئه ورۆ له بۆ من بو ، نه ما بۆ من ئیتر نهردم
 خوشیی دنیا له بۆ هیچ کس نویه تا سهر دهوامی یخ
 له بۆ من ههر وه کوو عالم له غم دا پای ئهفشوردم
 که یخ نهغه (مه لوولی) غم چ لازم دهرههم و ماتهم
 سلام از انبیا خاتم خودا را یادکن ههر دم
 تمت شد عجاله لاجل جناب کاک احمد قدس سره ! مبارک باد .

مهززون - (۱)

زهړ شوق قامت ، جهين پېړۍ گول
موژت چون نهشتهر له تلت كهردهن دل
سر كردهى رندان له يله كې ثانيى !
من مهجنوون تو م تو ویت مزانی
بهو نیم نیکای ناز لهنجو لاره وه
بهو دیدهى سیای پر خوماره وه
بهو بالای عرعر خه راما نه وه
بهو رهفتار وش پښ سامانه وه
بهو سیاماران دم وه شه پوه
مجهنگان وه بان صفحهى زه پوه
بهو له بان له عمل شه كهر باره وه
بهو نقطهى دهان كس نه داره وه
هر دم مشانى تیرى پېی جهرگم
تهمام هونین بی سرتاپای بهرگم
تیر وه تیر جه نهو پېی دهرمان زمان
وه په نجهى پر زور بشانه قوربان
بهلكم خه لاص بوون جه جهفاو جهورت
جه پښه طیبى تو جه طه رزو طه ورت
تهمام خه سره تان بهروون وه گلگکو
به وینهى فههاد بیوو ره نجه پو
نه تهركش ویت تیرى هه وادمر
تهى (مهززون) بهد بهخت په كسر خه لاص كهر
پښه محبى وه سمن ، وه سمن خه مبارى
نو میتم میتهن روحم بسپارى

(۱) هم شیعرا ته كه شكولى سه له سى وه رگبراون .

میرزا یه عقووبی جاف (۱)

چراخم خالت
خاو سه نندن جه خیل خاویران خالت
غاروت دان خه رمان خه مان خه یالت
جهلی دان جه مین جامان جه مالت
زولف ، زاهیدان زوننار پهی به ستن
موژت مهیل نه عین عایید شکه ستن
دهوا دا دهرمان دهر دینان دهنگت
ره ونه قی دا ره ونه قی رۆزگار ره ننگت
ره فطارت ره ونه قی روبع ممسکون دا
جهیران جهیران مه نده شی وه هاموون دا
قامه ت قهضا قه دهر قهضا که رد
یانهی دهر دینان غه مزه ت غهزا که رد
وه نه وشه سو جدهی خالت فخرض که ردهن
جهو بۆنه دایم که ج که ردهن گه ردهن
مه ندهی لیو تۆن عه قیق ئه حمه ر
رشتهی به نده گیت به ستن نه که مه ر
غهرض هه ر که سقی نه سه ودای چیه ون
نیم خار خازین ، نیم لیوهی لیوهن
مه یته تی دینت وه چه م مدارۆ
دیده م دین تۆ وه چه م مدارۆ

(۱) نهم پارچه بيش له که شکۆلی (سه له سیی) وهر گیراوه .

من کلام زوخالی

یا جهی گوناهم
به بهرزی کوهان باره ن گوناهم
نهر صد جهی دنیا نامه سیاهم
ئیلیجا ئیده ن به تۆن په نا هم
ستاره م شوومهن نه کولل عالم
هر کۆ نه حسی بی ئامان وه طالم
عیصیانم فیتستر خاصیم نه کهرده ن
کۆگای عیصیانم جه همد و به رده ن
پشتم نه طاعت روو نه عیصیانم
رای دین گوم کهرده بار عیصیانم
ئه فعال مونکهر گرته نم نه گۆش
ئهمری معرووفم کهرده ن فه رامۆش
عینانم به دست نفس ئهماره ن
شه یطان له عین ئیم نه دوو چاره ن
ههردوو نه که مین حیله سازی یه ن
نه کردار بهد رای که چ بازی یه ن
دل گرفتاره ن بهی دوو ئیشه وه
هر یه که مکیشۆ به لای ویشه وه
نهر شیرۆ جه بهین جفتی روبا بۆ
یا کاهن جه بهین دوو کهه روبا بۆ
یا ئاهین جه بهین دوو موقناطیس بۆ

(1) ئهم پارچه ییش له کهشکۆلی (سه له سی) وهرگیراوه . دهرباره ی ژبانی شاعیریش هیچم دهست نه کهوت .

چون دل گرفتار نهفس و ئيبلس بو
چون مبو خه لاص دل نهى دوو زنجير ؟
نهفس نه حيله ، شهيطان نه تدبير
خه یرم نه پاین ، شهر یرن شومارن
ئر به رابر بو يهك به هزارن
دل دايم نه فيكر هه رزه كارى يه ن
نه ئه فعال به د عيصيان بارى يه ن
چارم ناچارن دل یرن ده سالات
نهى دام و زنجير نیرنه راي نهجات
شهرمه ندهى عاصی خه جالت بارم
ره فیق ئيبلس مه ئوا (في النار)
جه رووسيا هيم جه عيصيان باريم
جه كه ج بازى ویم ، جه به دره فتاريم
سهر نهوهره نان تا به روى مهحشر
نهجاتم چون بو خاكم بو وه سهر !؟

مهلا مهجموودی همه پالەوان :

کۆرپەیی حەیی تاران ، تووک طاوس کار
سەوزەیی کلآفان چون رشتەیی زوتنار
چون رەققاص رەقص سەدای سەنج ساز
وہ بای باد ویش ماما وہ پەرواز
مشینان وہ بان قورص قەمەردا
گاہ وہ رووی میحراب گاہ وہ حەجەردا
ہەر لاوئیی سەد جار دلەیی پیر دەرد
بەو زوتنارەوہ طەوافش مەکرد(۱)

۱ ئەم پارچەیش لە کەشکۆلی (سەلەسی) وەرگیراوە ، تەنھا ئەوەی
سەرەوێ لەسەر نووسراوە ، تا ئێستە ناو بەرھەمی ئەم شاعیرەم
نەدیوە ، لەو سەرچاوانەیشدا کە لە بەر دەستمان هیچم دەربارەیی
ژیانی دەست نەکەوت .

من کلام شیخ محمد شریف: (۱)

قبیلهم ! بینایم ! دیده راسه کم !
به نای شاری دل خه مئسسه کم !
راحتی جهستی زامان خهسته کم !
دهوای دهر د دل جی نه رسته کم
حهیف نه بو من دهر دوری تو کیشو
که سرتو تر دهوای نه زدیکت تو شو
من کامم وه تام هیجرت چون ژار بو
ئهو جامش نه مهی وه صلت سهرشار بو
من نازار خار جهفای تو به رو
ئهو نهوده هستی گول وهفات بو که رو
ساچون شیت نه بوو نه شووم^(۲) وه هردا ؟
چون خاك عالم نه دووم وه سهردا ؟
من شادیم پهی تو دایم وه باد بو
تو خودا حهیف نه بو^(۳) ئهو وه تو شاد بو ؟
سهری من سهودای تو دارو یا ئهو ؟
من گیان نه دووریت سپارو یا ئهو ؟
من جهرگم بئ تو پر داخن یا ئهو ؟
من بهرگم پهی تو قهلاخن یا ئهو ؟
بار مظلومیت من کیشام یا ئهو ؟
ژار محروومیت من تو شام یا ئهو ؟

-
- (۱) واته : له فرمایشته گانی شیخ محمد شریف .
(۲) لیرهدا (نشو = نهشتی) نووسرابوو (م) کم بو زیاد کرد .
(۳) لیرهدا وهك (نبود) نووسرابوو (د) کم به لاره زیاد بوو نمنووسی .

نهر پهی تو نه بو من کو ؟ غم چه کو ؟
 نهی دلهی دایم پر ماته م چه کو ؟
 من پیش ؟ نهی نه سرین چون سیلاوه پیش ؟
 من پیش ؟ نهی نالهی ته وهن تاوه پیش ؟
 من پیش ؟ نهی زاری و نهی گرینه پیش ؟
 من پیش ؟ نهی ناهی ناهیرنه پیش ؟
 نهی وه دهر د سخت دووریت مه رده ویم
 ناخ و داخ بالات وه گل به رده ویم
 نای چون شمع شمو سوخته جه رگمن
 نای چون هوای صوبح جوانه مه رگمن (۱)

عہ بدولکہریم :

نہم سہ پارچہ شیعری لیرہ بہ دواوہ بہرودوا بلاویان دہ کہینہوہ بہ ناوی (عہ بدولکہریم) ہوہ تو مار کراونو ، شاعیر (کہریم) ی لہ شیعردا بہ کارہیتاوہ ، بہلام لہمہ زیاتر ہیچی دہربارہ نازانہو ، نازانہ نہم عہ بدولکہریمہ کیرہہ . ٹہوہندہ دہلیم وک دہلین نہم شاعیرہ دووچار ی عیشقیکی حقیقی بوہو ، جار تکیان ہاوار ی لہ دہست ٹہوہ بہ کہہ دہزگیرانہ کہ ی لہ داگیر کراوہو ، جار تکی دیکہ شین و لاواندہنوہیہ کی بہسوز بؤ دلدارہ کہ ی دہ کاتو دہردو نازاری یی ٹہوی دہردہ پریٹ .
 نہم شاعرانہ لہ کہشکولہ رہنگینہ کہ ی شیخ قادری سہلسی و ہرگیراون .

لہم دہرفتہدا بہسہر ٹہوہدا نازوم کہ (بابا مہردوخ) لہ (مشاہیرہ) کہ ی دا ناوی دوو عہ بدولکہریمی پردوہ ، کہ یہ کہ میان شیخ عہ بدولکہریمی مہردوخیرہہ . کہ سالی (۱۱۱۸ ک ۱۷۰۶ ز) کوچی دواوی کردوہ (۱) . دوہ میان حاجی مہلا عہ بدولکہریمی سہنہ ندجیرہہ ، کہ سالی (۱۲۵۰ ک ۱۸۳۴ ز) لہ دایک بوہو ، سالی (۱۳۳۶ ک ۱۹۱۷ ز) کوچی دواوی کردوہ ، بہلام باسی شیعری ہیچ کامیکیانہ نہ کردوہ .

- ۱ -

قیلہم ویم بہویم ویم کہرد سہرگردان
 تو م بہرد ٹہورمان ویم جن ہامدہردان (۱)
 جہ دووریت نازیز پا شیم و ہ ہردان
 مہردہنیم و ہختن جہ تاو دہردان
 تا کہ ی چون تاق تاق بنیشوون بہ تاق ؟
 تاقی ہر پہی تاق خاصن نیشو تاق

(۱) بروانہ : مشاہیر کرد ، ۲۴۶/۱ .

(۲) بروانہ : سہرچاوہی پیشو ، ۱۳۹/۲ .

من تاقو تو تاق سا چی نهشی تاق
 دوو به دوو خاصه ن به خنده و مذاق
 ئیبتیدای وه صلّه ن ئاخیر هیجرانه ن
 فصل بین وه صلّه ن وه صلّ یارانه ن
 خصوص جهی دهم دا عیدقوربانه ن
 ئامانه ت لازم واده ی قوربانه ن
 ئه ر زوو بین وه لام ئه ی یار جائی
 نازی بو نه ویم په ی دوور ئامانی
 [مجبوم!] جه ئاسمان زه مین واران ی
 [که رۆت پایه نداز بووک وه هارانی!]

- ۲ -

یار دل ئازار که م وه فاو بین مه یل
 په معنی (فخر الدین) مه حره مه که ی له یل
 ئه ووه ل په رۆ کار من عه مدئ که ردی
 ئاخیر شه رطو عه مد به جا ناوهردی
 پیسه مزانا م میا وینیم وه یار
 نه زانا م جه یار من مه وزی پیوار
 ئه ر وه رته ر وه ی سه م سه ندی (ا) مزانا
 په ی چی ش وه لای تو ماوهردم هانا
 جه خه وف خودا تو چۆنت یاران
 خیطبه سه ر خیطبه جائزت داران
 نیگا که ر وه شه رع مزانی کامه ن
 جه دوو خیطبه دا ئانی حه رامه ن
 یارم خاصت که رد جیمه ویه ردی
 په رۆ دیگه ران ئه ی کاره که ردی!

بیللا تا ئهو سات مشوو وه گلدا
 مهیل له یله کهم هه رها نه دلدا
 هه رکهس ئیتمش کهرد وێل و سه رگهردان
 نا ئو مێد بۆ ئهو جه دین و ئیمان !
 رجام هه ر ئیده ن جه ده رگای جه ییار
 نا موباره ک بۆ - دوور جه بالای یار -

- ۲ -

بێ تو چۆن ژيام ؟
 نازار ! نازه نین ! بێ تو چۆن ژيام ؟
 ئه ر سه د سال بالات من به چه م بدیام
 دل موات : که من ، باز په رت مديام
 چه پ گهردی فه له ک توش بهرد وه گلکو
 منش وست نه گێچ بهر دووری تو
 تو شیت وه ماوای تاريک یانه
 من یا ییم په رت شیت و دتوانه
 هه رکهس بێ ده رده ن حال نه مزاتو
 (خالۆی کۆماسی) مه ر شه رحم واتو
 شیرین سا شه رطه ن بزانون حال
 بۆ راس بوچه چ طه وره ن حال
 سه رده ن یا گه رمه ن ؟ چ طه وره ن چێشه ن ؟
 خاصه ن ئه محسه نه ن ؟ یا دووریا ئیشه ن ؟
 داخم هه ر ئیده ن - سۆمای چاوان ! -
 نادیره ی بێ عیب سه ر تا وه دامان
 ئهو گیتسووی وه ش بۆی سیایی سه وه نگ
 لوه لهن یا مه لوه ل ریزان وه پای سه نگ ؟

بهو په نجهی شمشاد تاتات مونارا
 ئیسه بڼ نازهن چون میشك سارا
 سهوگه ند به دیدهی مه خمور مه ست
 وه نه برۆی هیلال به هم په یوه ست
 وه زولف شه پره نك بوی عه نبرینت
 وه عه نئاب لهب لهعل ره نگینت
 وه راز شیرین شه که رگوفتارت
 وه رهفتار خاص ئاهو ورهفتارت
 وه سیب گونای به در جهینت
 وه چای زه نه خدان صاف سیمینت
 وه صافی گگردن مینای بڼ گگردت
 وه سینهی سفید شه مامهی زهر دت
 په گشت سهوگه ند بۆ دست من وه سر
 تا مشوو وه خاك - نه مام نهو بهر ا -
 تا ئاخر نه فوس مریزوو وه گل
 هرگز مهیل تو بهر مه شو چه دل
 هوشم خه یالم دایم چه لاتهن
 دیده م ئیستظار تو ز پالاتهن
 ئه ره وفاداری بینای چاوم
 شهرطهن تو دایم [بینه] نه خاوم
 چون دل خه یلیوهن چه دووریت ماتهن
 چه خاودا دیدهن پهریش قنیاتهن
 ئازیز ئه به خمو نه که ردهن قنیات
 دیدهن من و تو کهوتهن عه ره صات
 (که ریم!) تو چه مهرگ سا مه به بڼ باك
 تو هم دمای یار مریزی وه خاك

« مهجوری » کوردستانی :

لهو که شکۆل و دست خه تانه دا له موییش دیومن ناوی (مهجوری)م
نه دیوه ، وا له م که شکۆله دا به ره می دهینین ، بۆ ژبانی گه لێ گه رام ،
هیچم دست نه کهوت ، ته نه مامۆستا (بابا مەردۆخ) ناوی (مهجوری) تێک
نه بات که هاوچه رخی مهوله یی بوه و شیعیان بۆ یه ک ناردوه (۱) . به لام
نه میس (مهجوری)ه نه ک (مهجوری) وه ک له شیعه کانی که شکۆله که ی
(ی مندايه .

- ۱ -

ئیمشه و دهروونم چۆش نارشه ن
ئاره زوی دیدار وصل یار شه ن
پاسه دیاره ن ها نه کار سازی
ئه ر وه سه سه ی نه فس نه ده رۆش بازی
کاسه ی دیده ی کهس [و کتر نیروی!] وهس
نه ده رگای بیچوون فەرد فریاد پرەس
[نسر...!] که چ که رده ن گه رده ن
ئیلیتجا به ذات بێ هه متا به رده ن
به لکه ئاینه ی قه لب ژه نگاری
سه ی قه ل په زێر بۆ جه لوظف باری
پاک بۆ نوورین بۆ په ری جیلوه ی یار
ساقی یار ۰۰۰ چیش گیرۆ قه رار

(بروانه : مشاهیر کرد ۱/ ۴۶۴ .

ٺوسا (مههجوورِي) فارينج پَو جه هم
وِيش بسو وچنَو چون پهروانهي شهم

- ۲ -

ٺهري سِيای بهخت مهجنووني شيوه
مهجنوون کهي چون من شيِت بي بهن ليوه ۱۴
ٺهو يا دؤست يا دؤست شوغل و کارش بي
ويردو ٺهورادش ذِکَر يارش بي
نووري نه دهروون پهيدا کرده بي
وِيش پهي ٺهو نووره شهيدا کرده بي
راه به کار وِيش بهي ظهور بهره بي
غير نام لهيلين گشت گوم کرده بي
پهري [حجازي!] پهي ظهور غهيوور بي
شهوو رَو هَامراز وهحش و طويوور بي
تَو ماچي عهباي عيشقم ها نه دؤش
نه مهجنوونهي ، نه مهست ، نه مهدهوش
پهي چيش جهي يادش نمهي زووخال
نمهي وه گهرد باد بهرهي شهمال
ماشاللا جه قهيس ليوهي وتلهکه
وامهندهي مهدهوش سمکوي خينلهکه
بهي ظهور ساليک بي نه رای موستهقيم
به لهيلين لهيلين گيانش کرد تهسليم
ماتو (مههجووري) دل بي وهجدهکه
با ئوستادت(۱) (قهيس) نهجدهکه

با نام دوست همی دوست هر نهفیکرت بۆ
شهوو روژ دایم (الله) ذیکرت بۆ
بهلکم جه نه لطف (رحمن الرحیم)
چه نی ئیسم و ذات گیات بۆ تسلیم

- ۳ - (۱)

ئیمشهو جه نه لطف ساقیکهی دووشین
شنۆی تا صوب به باده تووشین (۱)
جه شنۆی نه سیم جامه که ی پر مه ی
دلهی حه رفان بی مدریای خوه ی
دیده ی بهد دوور بۆ جه جیلوه ی ساقی
فانی بین جه ذیکر یا باقی باقی
چون جه باده ی صاف دهوری دا به ویش
دلهی سالیکان مه جذووب که رد به ویش
جه هر مورغن دل ئارامن سهندش
هر یه که نه دهورش توو دامن تهندهش
ئیسته (مه هجووری) شادیشه ن ئه ر چه ند
پاش نه که مه ندهن تا هه زارو ئه ند
ئهی دامه باعیت رستگاریشه ن
[. . .] مواچان گرفتاریشه ن

(نهم سن پارچه شیعه ی مه هجووری له که شکۆلی (سه له سی))
وه رگیرون .

شيعره خامن نه زانراوه کان

وهك له سرچاوه كانی ئەم بەرگەو گەلێ جینگەي دیکەدا باسم کردوه .
 زۆر له نووسەرەوهی کەشکۆل و بەیاضەکانمان - لەبەر هەر هۆیکە
 بووبێ - ناوی گەلێ لەو شاعیرانەیان نەنووسیوه کە شيعره کانیاژ
 کەوتوو نەتە دوو توئی ی بەرهمەکانیان ، هەندێ جار ئەو شاعیرانە لـ
 دوابەیتی شيعره کانیاندا نازناوی خۆیان بردوه و بەوه دەکرێ بناسرێنەوه .
 جاری وایش هەیه بە شێوازو شارمزابی لە بەرهمی ئەو شاعیرانە دەکرێ
 ئەو شيعرانه بناسرێنەوه ، بەدێنەوه بە خاوەنەکانیان . بەلام جاری و
 هەیه کە هیچ لایەك لەمانە نیو ، ئەو شيعرانهیش هەر لە یەك سرچاوه د
 هاتوونو ، خاوەنەکانیان نازانری ، ئیمەیش بۆ ئەم جۆره بەرهمانە
 بەشێك جیاده کەیتەوه ، ئەو شيعرانهی تیا دا تۆمار دەکەین ، بەلکە
 لەمەولا هەلی ئەوه پرەخسێ کە خاوەنیا ن بەزۆریتەوه ، شوێنی خۆیاژ
 بگرەوه .

وا لەم بەرگەيشدا هەندێك لەو بەرهمانە تۆمار دەکەین :

- ۱ -

پەي سەنەو سالم
 ئەيام نە تەئریخ پەي سەنەو سالم
 یاوا وە پەنجە هەرس وە مالم
 پیری بێ دەنگی بی وە زەوالم

(۱) هەروەها ئەم شاعیرەیش کە سکالا لە دەستی پیری دەکات ناوی خۆی
 نەبردوه ، نووسەرە کەیش ناوی نەنووسیوه . ئەم پارچەیش لـ
 کەشکۆلی قادری (سەلەسی) وەرگیراوه .

ساقیٔ بیم نه جمع چهرگی جهوانی
 که ساس بیم جه عین نه هل عیصیانی
 وه شومه‌ی پیریم ۰۰۰۰ سه ندهوه
 وه لنگ جهوانیم یهک یهک که ندهوه
 نهوسا جوان بیم نه پر تاف دهو
 باز ناسا مدام چنگ نه سینهی کهو
 صاحب (مردم) بیم صه یادان دهستور
 نه یهک فرسهخی میٔکام نه دوور
 چرخ ناسا دهستور شکارم (پوری) بی
 (سرسهوز) مگه رتام هر کام که توری بی
 بهو نیم نیگای عین ئیشاره‌ی یتوار
 (که لایم) جه شاخان ماوهر دم به وار
 تیز تر نه پر تاف (شه مقاری) نه تاودا
 (سرسهوز) مگیرام شهوان جه تاودا
 (شهین) ان لاقه‌ید جه تانه‌ی طالم
 منیشتن جه فرق سر په نجه‌ی بالم
 شیرین (شاباز) ان بهو طهور تیز دهو
 وه بن حلقه‌ی دام مکیشام جه خهو
 نه ندیشم نه بی جه شاه قه‌یصر
 هر پولی سخت بی په‌ی کهردام گوزهر
 نفهس مورد بیم نه پاریزه‌دا
 شون پام نه بی شهو نه ریزه‌دا ۰۰۰
 ئیسته‌ها پیری سرسام کهردن
 وینه‌ی سکه‌ی قلب سرسام کهردن

نهمه ندهن ره ونهق ره ننگ نه جه مينم
 شکستن ريجله ين ، گرده نشينم
 وهر ناعيلاجي بشووم وه راوه
 مله زرووم وه فارق فوق ستياوه
 سيايم نه رووی سکهم به رده وه
 مه نزلگهی دووريم نه زديک که رده وه
 بلوور دوورين نايينه ی عه ينم
 به نه ستم ملو شوق نه ريجله ينم
 تا ماگم وه قهيد رووی حه ياتوه
 پيری ها نه کوچ رای مه ماتوه
 که فته نم وه کوزست دهر و تيمدا
 هامراز يتزارن شو نه جيمدا
 دا نه ده ماخم وه يشومه ی نحوال
 خپه ی نه فسم مشو مال وه مال
 نه دام ، نه قووت ، نه (ماردم) مه ندهن
 پيری گشت وه جهور نه ده ستم سه ندهن
 پالم دا وه سه ننگ ناخو داخه وه
 ناتهش سه ننگ نريهن وه چه خماخه وه !
 که لرم مويئو نه مه ندهن سامم
 به نان قهصت ميون نه ده وره ی دامم
 نازک نه وهالان ليو وه خه نده وه
 وه نه مپه رسون وه ريش خه نده وه :
 خالوي که فته کار په ی چيش زويری ؟
 چه طه ورن مه ينعت ماجه رای پيری ؟

چیش بدووم جهواب ماجه‌رای مه‌ینهت ۱۹
 سه‌راسم نه کار دنیای بِن به‌ینهت
 نه‌ووئل مکه‌ردم ویره‌ده‌ی خه‌یالان
 ناخ بشووم نه صونع چواره‌سالان
 تا حه‌لقه‌ی توْر دام سپیی ته‌تاران
 تا تا بکه‌ردام چون هه‌رده‌جاران
 فایده‌ش نی‌نه فیکرم بِن سووده‌ن
 گله‌ییم جه ده‌ست چه‌رخ پر دووده‌ن

- ۲ -

ناخ تیش بِن هۆش فیراق توْشای ویم
 ناخ ده‌روون به هون دووری جوْشای ویم
 ناخ ره‌نج په‌ی گه‌نج فه‌ره‌اد به‌رده‌ی ویم
 ناخ فه‌یس [میه‌رو !] هه‌رده‌ی ویم
 ناخ ره‌قیب وه‌صل دل‌به‌ر شاده‌ویم
 ناخ مه‌جنوونه‌که‌ی ناموراده‌ویم
 ناخ وار زووخاو هیجران وه‌رده‌ی ویم
 ناخ ده‌رد دووری هیجران که‌رده‌ی ویم
 ناخ سه‌رعیی سه‌رشیت شینویاقام ویم
 ناخ رسوای ته‌مام خاص و عام ویم

- ۳ -

یاره‌ب عطا که‌ی
 یارهب ئیمانم وه‌نهم عطا که‌ی
 هه‌رچه دۆعام هه‌ن وه‌نهم ره‌وا که‌ی
 من جه ناخیره‌ت وه بِن سزا که‌ی

(۱) نهم ناخو داخه‌یش که له که‌شکۆله‌که‌ی سه‌له‌سپیی وه‌رگیراوه خاوه‌نی

نهووهل : گیان کیشان وهنهم کهی ئاسان
 دووهم : جه قهبرم نهبووم ههراسان
 سویرهه : جه سوئال مونکهره نهکیر
 بدهرۆم تهوفیق پادشای کهبیر
 یارهه جه جهواب بدهرۆم تهوفیق
 ئیمان شهفیق وهنهم کهر رهفیق
 چارهه : جه عذاب رۆی دهشت محشر
 نازادم کهری پادشای نهکیر
 پینجهه : جه نیکی ترازوو میزان
 نهعمال خیرم بکهره ئاسان
 شهشهم : رههام کهر جه پول صیراط
 پادشای بیچوون بدهرۆم نهجات
 جهستهی ههزاربیرم وه بهر(ا)
 جه عذاب سخت سهقهه رههام کهر
 جه ئاب کهوئهر وهنهم کهر کهرهه
 پهنهم عطا کهر جهتات ئیرهم
 (شجر الطوبی) بنیشم سایه
 پادشای شاهان بدهرۆم وایه
 من جه ئاخیرهت به (محمد) بۆم شاد
 ئیمان کامل بووم نهبووم رهنج وه باد
 جه نههل شهفاعت رهسوول سهروهر
 قهبولم بکهه پادشای نهکیر
 چهنی و حۆری یان پادشای کهریم
 بیاوم وه همم رهحمان و رهحیم

جه قه صرو قوصور جه نناٲ ئيرهم
 كه رهم كه ر پهرتم ، قوئ صاحيب كه رهم
 ناخ دلهى (نه حمده)^(۱) پهئ دين و ئيمان
 جه وهشئ دنيا بئ بهن په شيمان

- ۴ -

ئبيٲيدا به نام حهئ لايه نام
 وه ره وضئ ره سول هردهم صهه سلام
 حايفظ به حاجهٲ سئ جزمهئ كه لام
 نهو نه حيفظٲ بن سهراسهر ته مام
 حايفظ به حاجهٲ ئايات و ته نزيل
 به ههٲ قيرائهٲ و اناٲ به ته رتيل
 حايفظ به حاجهٲ قورئان ره ههبر
 بهو خهٲهٲ مكهرد هر شو تا سههر
 به روتبهئ شهريف قهه موعه للاٲ
 ههوائ روكناباد [كشهٲ ا] موصه للاٲ
 به (الله اكبر) چه شهئ حهيات
 به شوخي شئوهئ شاخ نه باٲ
 (يا لسان القلب) بادهئ وه حهٲهٲ قوش
 عه للامهئ دانا مهرد صاحيب هوش
 هر شو ره وضئ قو وه نهش دارو نوور
 قوش كه رئ بادهئ (شرابا طهور)

(۱) نهه نه حمده نازانم كام له نه حمده شاميره كانمانه ؟ نه حمده بههئ
 كو ماسئ ؟ نه حمده بريسي ؟ ؟

نهه بهئ نمونه بههئ ديكهئ كئ بهر كيئ نيوان شاميرانمانه .
 نمونه بههئ ديكهئ نهه مانا پارچه شيمره كهئ ماموستا مهلا نه بو به كرى
 موصه نيغه كه له لاپه ره ۲۵۱ئ بهرگئ سئ بههئ كه شكولئ كه له پوورى
 نهدهئ كوردي دا بلاو كرابهوه .

نه ره موضه‌ی روضوان روحت نه گهشت بو
 ماوات نه گولزار باغچه‌ی بههشت بو
 يهك مودده‌عام ههن مگيرووم نه دل
 - يا پير مورشيد طهريقهت كامل ! -
 نوميتدم ئيدهن هيمهت كه‌رى كار
 فهردي پيم باري تو نهظم نه‌شعار
 حافظ من صيدقم [متوبينا]
 (فبشر بالخير بشر بيتا) (۱)

گۆراني كرماني

- ۵ -

خودايا مالي بهد زيرو زه‌به‌ر بين
 له مالي شيوه‌نو چين و چه‌مه‌ر بين
 ره‌قيبي دل‌به‌رم خوتنين جگه‌ر بين
 هه‌ميشه‌ ده‌ره‌ده‌ر هه‌ر قوره‌به‌سه‌ر بين
 ره‌قيب هه‌ر قور به‌ چاواتا بد بين
 تو چاوانت بگه‌وه‌ه تن بفرئي
 ته‌واشاي صوره‌ يارم چلونه
 سه‌رى وه‌كوو سه‌ره‌په‌رى سونه
 خه‌طو خالي عه‌جاب نازه‌نينه
 ده‌لئى جه‌يران غه‌زالي ميشكى چينه
 نه‌وه‌ طوعامارى طوغراى زولفى ديزى
 نه‌وه‌ بوى عه‌تر عه‌به‌ر ميشك‌بيزى
 نه‌وه‌ ده‌م چه‌مه‌ى ئابى حه‌ياتى

(۱) ئەم پارچەیش لە کەشکۆلی (سەله‌سی) وەرگیراوە، لە ناو شیمه‌رکانی (مه‌وله‌وی) دا نوسراوه‌، رهنه‌شیمه‌ری مه‌وله‌وی بیت.

ئەو شەھدو شەكەر نوڧل و نەباتى
 ئەو بەو رەفت و نازو خۆش خەرامى
 ئەو توركى و [شيوە خور سامى!]
 ئەو عەكسى تەجەللای نوورى زاتە
 چلۆن عاشق نەبم من بەو صیفاتە
 فەلەك ئەى خەددو قەددو خەططو قامەت
 بوینی هەلدەسەن ئەمرو قیامەت
 چلۆن عاشق نەبم بەو زلف و خالە ؟
 نەظر هەرگەس بكا دینی بەتالە
 بە دەستی خۆم نییە من ئیختیارم
 وەرن خزمە بکەن سا سەنگەسارم
 رەقیب گەى بچ لە دەستی تو نەجانم ؟
 نیریە بو کوشتی تو دەستەلاتم
 وەكو خاری لە لای گول مەحرەمى تو
 یەکن یارم هەمیشە هەمدەمى تو
 [دەگەى رفعو لوپچت زیادە!]
 هەمیشە کارى تو فیسق و فەسادە
 خوداوەند هەلکەن ریشەت لە نەرزى
 لە هیچ جێ [تو داوست دا نەرزى!]
 بزاتە ئاسمان حەیرانى عیشقە
 ئەو . . . سەرگەردانى عیشقە

(1) ئەم شیعرا نەبەش لە کەشکۆلى سەلەسى وەرگیراون . ناکرێ هەموو
 جارێ باسی ئەو بەکەین کە کارى یەکنوسخەیی و نەبوونی سەرچاوەى
 بوخت ، دەردیكى هەمیشەیی و قوربێكى مایەى ساغ نەبوونەمۆى
 ئەواوى شیعرەکانە . دەبێ ئەوەش بێت کە لە بەرگى سێهەمى ئەم
 کەشکۆلە بشدا شتیكى وەك ئەسمان بلاوکردهوه .

تهامی کوللی عالم مهستی عیشقه
زهدهی شمشیرو تیرو شهستی عیشقه
له بهرچی لیم ددهی تم تیرو تانه ؟
به حالی شمع و پروانه بزانه !

- ۶ -

یاران من چونم ؟
[بیدی سراندی!] چه خه مان چونم
جه دست خه مان هر یه ند زه بوونم
خه مان سردان لیم سهودای جونوونم
جهی دنیای پر فند هیچ نهیم کاری
غیر جه فیکرو خه م سهوداو بازارتی
یهن نارام جه خه مان لادئی
دادرهمس نیس کس لاش بهروو دادئی
دهردم یه ن خه م دهوایم نه خه م
خه لاصیم یه ن من جه دست خه م
بار خه م کهردان طول تن به توون
جه تیش خه مان دل یه ن به هوون
خه م خوردو خه م خاو خه مان ره ختمه ن
خه م باجو خه م تاج خه مان ته ختمه ن
دل ئاما وه بهر جه تاوشت خه م
جه که ثره ت خه م عه قلم یه ن که م
خه م رۆزی ، خه م رزق ، خه مان سوودمه ن
خه م شهوق ، خه م چرا ، خه مان دوودمه ن
نیشاطم خه مه ن ، خه م بی به ره ختم
به غیر جه خه مان هیچ نهی به ختم

شادیم هر خهمن ، خهمان بيم موراد
 نيشاط عومرم خهمان دا به باد
 ميرزام جه ئهول جه بهطن مادهر
 ئامام وه عهرصهى دنياى پر خهطهر
 مهمهى خهم ئاوورد نيا وه توى دهم
 به شهربهت خهم مهعدهم كهرد مهحكهم
 مهحكهم پيچنام من وه مههد خهم
 بهردم ئهمرم دا به دهست دابهى خهم
 هر جه طينلى بى خهم خريدارم
 نهصيبم خهم بى ، خهم بى غهمخوارم
 هر جه روى ئهزل خهم بى نهصيبم
 خهم بى به دهردم خهم بى طهيبم
 خهم بى ئارام ، خهم بى تهوانام
 خهم بى به بهلهد راى خهمان زانام
 خهم كارم خهم بار ، خهم بى به يارم
 جه تاو خهمان دهروون پر نارم
 چون كهمان خهمان پشتم دان به خهم
 هيچ كاريم نيهن غير جه سهوداى خهم
 نه طهيبين ههنا دموا جيش وازوون
 نه هامدهردئى ههنا چه نيش بسازوون
 به غير جه صاحب ئهروض و سهماوات
 خالىق مهظووق كولل مهوجودات
 هر وه توم هاآن بى شيهو شهريك
 جه دهست خهمان خهريكم خهريك

خودايا به حق پاشاي لهولاك
 به فخر زمين به تاج لهولاك
 به حق تمام نه نياو نهوتاد
 چه بهند خه مان بكهريم نازاد
 بهشق چههار يار پاك پاك گوههر
 بوبهكرو عومر عثمانو چه يندر
 به حق زمزمه كه عبي موبارهك
 به بهطحاو به تريب طاهاو تبارهك
 چه سر تا وه پا چه خهم خه لاتم
 مهر به فضل و يت بدهري نه جاتم
 با نه بو هه نيچ به ختم پهريشان
 نه داروو تاقت بار خهم كيشان
 (ان مع العسر يسرى) ت دا وه ياد
 پهوكيت فخرماوان دل پيش بيو شاد
 (عوسر) ت چه حساب ويران نازاد
 وادهى (بوسر) نه ن (عزيز الغفار)
 (من بعد) نوميتدم ئيدنه كه ره مدار
 كه ره م كهى (يسر) ت كه ره م بهن شومار
 (مهلهك) چه خه مان زه ليله ن زگار
 نوميتدش به تون پادشاي سه تار !

- ۷ -

كوى كلآفنيكم
 ميرزام گيرودهى كوى كلآفنيكم

(۱) ئهم (خهنامه) له دهستخهتى (براله) دا ناوى كهسى بهسهروه نيه ،
 بهلام له دوابهبتدا ناوى (مهلهك) ي تيدا دهبينريتو نازانم ئهم مهلهكه
 كتيه .

سۆزان بالای طوون طاقتکم
یابهست کوی زولف شخص جافیکم

★ ★ ★

بن خوردو بن خاو بن قهرارنکم
زدهی زام گاز سیامارنکم
مجنوونو لیوهی لهیل تارنکم
فهرهاد [سهرحد!] شیرین تارنکم
حسرت مهندهی خال سینه صافیکم
ویژو ویران مال شخص جافیکم

★ ★ ★

پنکیای موژهی سیاخالنکم
دهروون کهیل زووخ مالامالیکم
سهرتاپا سفتهی کوی زووخالنکم
لۆنگ پۆست به کۆل یند مالیکم
گیرۆدهی جهفای بن ئینصافیکم
دل ریزه ریزهی شخص جافیکم

★ ★ ★

یابهست گیسووی گوله ندامنکم
سهرسام سیمای جهمین جامنکم
داغدار حسرت نهونه مامنکم
لیوهی کۆمهی خال شه می نامنکم

(۱) ئەم پارچە شیعەریش هیچی لەسەر نەنووسراوە ، تەنها ئەوەندە هەبە
لە دووبەیدا ناوی (زەبوون) نووسراوە . لەو شامیرە کۆنانە (زەبوون)
ناویکمان هەبە کە (سلیمان ناغای زەنگنە)بە رەنجووری شیوەنی بۆ
کردووە لە سالی (۱۲۱۹)ی کۆچنیدا کۆچی دوایی کردووە .

به‌نام و رسوای کؤکلانیتکم
شهیدای دیده‌ی مه‌ست شه‌خص جافیتکم

★ ★ ★

په‌روانه‌ی سفته‌ی شه‌مع نووریتکم
کؤست‌کفته‌ی بالای بین قوصووریتکم
قومری نه‌غمه‌سه‌نج گول‌گول‌اویتکم
کوشته‌ی لاره‌و له‌نج شیرین‌ناویتکم
دیل‌و یتدی‌گیل‌غمزهی نازیتکم
لؤنگ‌خه‌م وه‌ پیل‌شه‌که‌ر‌رازیتکم
(زه‌بوون) سه‌ناگوی بین خیلانیتکم
دیوانه‌ی بین‌هؤش شه‌خص جافیتکم

★ ★ ★

خان احمد خان^(۱)

ما ز شهر خود پریشان و جدا افتاده‌ایم
روز شب در محنت و رنج و بلا افتاده‌ایم
شکر نعمتهای شهر خود نکردم آن زمان
(لا جرم) پیش شما مثل گدا افتاده‌ایم
بر تنم صد پاره شد از صبر کردن، پیراهن

(۱) نم پارچه شیعه بهم شیوه له کهشکولی (خاکی)دا نووسراوهو ، هیچی تری له‌سه‌ر نه‌نووسراوهو ، منیش نازاتم نم (خان نه‌محمد خان)ه کام خان نه‌محمدخانم بوچی ناواری زیدو ولای خوی بوهو ، له کوچ له ناواری‌بی‌دا ناوا داماوو بین‌ده‌ست بوه . ده‌بین نه‌وه‌یش بلیم : تا ئیسته شیعی نم‌پی‌اوهم نه به کوردی‌و نه به فارسی‌ی نه‌دیوه .
نم پارچه له کهشکولی مه‌لامحمدنه‌مینی خاکی وه‌رگیراوه .

حاليا بنگر که با تاي قبا افتاده‌ايم
سرمه بوديم پيش چشم هر اهل نظر
خاك ره گشتيم در دست صبا افتاده‌ايم
(احمد) اندر غريبي غم‌مخور دل‌شاد باش
كاندر اين غربت به تقدير خدا افتاده‌ايم

له کوتایى دا :

له کوتایى نهم بمرگدا دهلیم :

● نهگرم مچهد بچمرخایمو باری چاپهمنیی لهبار بوايه دهبوو - همر هیچ نهین - فمرهنگوکیکم بۆ همدئى له وشه ناموو کهمیستراوهکتى شیرهکان بگردایه .

● ماموستا (محمدى عزیزى) ش نامهیهکی بهیتزو پسر له زانیاریی دهربارهى همدئى لایهنى بمرگى سببیم بۆ ناردبووم .. وهلامهکهى نهویش جارئ بۆ کاتى لهبارتر ههنگیرا ، تا - به یارمهتى خودا - له گهل زانیاریگهلى تازهى سهبارهت بهو باسهدا له بمرگهکتى دیکهدا وهلامى بهینهوه .

● همر لهبهر بارو دۆخى چاپهمنی نهگرا نموونه له وینهى کهشکولهکان بخهینه بمرچاوى خوینهران .

بابه تو سه رباسه کانی نه م بهرگه

لاسه ره	بایست
۳	وتیهك
۶	کورتیه باستیکی نهو که شکولانه ی له م بهرگدا سوودیان لن ومه گیراوه
۶	که شکولی سه له سیی
۱۰	که شکولی نه حمده ی براله
۱۱	که شکولی محمه دنه مین
۱۲	که شکولی گه لاله
۱۴	که شکولی عه بدوره حمان
۱۶	که شکولی شیخ مه محمود
۱۷	کن بهرکن یان لاسایی کردنه وه و بیرۆکه له یه کتروه رگرگن
۱۹	مه لا مصطه فای بیسارانی
۲۰	رهنجووری
۲۲	معدومی در ردیف فرموده
۲۳	باباشیخی بیسارانی
۲۴	نمونه به کی دیکه
۲۷	نمونه به کی دیکه
۲۸	لاسایی کردنه وه به کی دیکه پیش
۲۸	سهید محمده ی خانه قا

ملا مزير نهددي	۳۱
سهيد محمد صادقي صفاخانه	۳۴
خاناي قوبادي	۳۹
ميرزاشه فيعه كان	۴۲
ميرزاشه فيمي كوليبي	۴۳
ميرزا شه فيمي جامر تزي	۴۳
ميرزاشه فيمي باوه بي	۴۴
شه فيمي بؤكاتبى	۴۴
شه فيع	۵۳
مهلا نه بو به كرى موصه نيف	۵۹
مونا جاني شيخ حه سن	۶۵
ميرزا قه مره علي ره وانبي	۷۰
مه خمور بي	۷۹
مه وه كه دخاني گوراني بي	۸۴
ئاهي	۸۶
من كلام امين بن شيخ فتاح	۹۳
مريشكي سه رقه له سانه	۹۵
مه حررومبي	۹۹
مه حرروم	۱۰۴
مه لولوبي	۱۰۶
مه حرزون	۱۱۲
ميرزا به مقووبي جاف	۱۱۳
من كلام زوخالي	۱۱۴
	۱۴۲

لاڀمره	باب
۱۱۶	ملا محمودي حمه پالوان
۱۱۷	من كلام شيخ محمد شريف
۱۱۹	مهدولكريم
۱۲۳	مهجووري كوردستاني
۱۲۶	شيمره خاوهن نه زانراوه كان
۱۳۲	كورانيي كرمانجیي
۱۳۸	خان احمد خان
۱۴۰	له كوتايي دا

۸۹۲۷۰۷

ق ۹۴۹ قهرداغی ، محممد علی

کەشکۆلی کەلەپووری ئەدەبی کوردی کوکردنەموو

لیکۆلینەمووی محممد علی قهرداغی .- چ ۱ .- بەغدا :

• دەزگای روژنەبیری و بلاوکردنەمووی کوردی ، ۱۹۹۲ .

ب ۴ ؛ ۲۴ سم .- (زنجیرە ی ژمارە ؛ ۲۹۰)

۱ - ئەدەبی کوردی - لیکۆلینەموو ۱ - ناوێشان

• ب - زنجیرە .

۱۹۹۲/۲۳۵

کۆتێخانە ی نیشتمانی (بیرست کاری لە بلاوکردنەموو دا)

رقسم الايلاع في دار الكتب والوثائق

ببغداد ۲۳۵ لسنة ۱۹۹۲